

This file has been cleaned of potential threats.

If you confirm that the file is coming from a trusted source, you can send the following SHA-256 hash value to your admin for the original file.

bffd02f3fd42add3f129de4222f54181ca3ff3e40c700cfe52b4204e195077b9

To view the reconstructed contents, please SCROLL DOWN to next page.



การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้
ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

Development of Partnership-Based Management Model of District Learning
Encouragement Center in Nakhon Pathom Province

Christian University of Thailand
กาญจนาภรณ์ นันทวิสาร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน

พ.ศ. 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยคริสเตียน

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้

ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

วันที่ 13 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2568

.....
นายกาญจนา นันทวิสาร

ผู้วิจัย

.....
รองศาสตราจารย์ ดร.สงวน อินทร์รักษ์

ปร.ด. (การบริหารการศึกษา)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์

Ed.D. (Educational Administration)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

.....
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อันทวีสิน

ปร.ด. (การบริหารการศึกษา)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

.....
รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์

Ed.D. (Educational Administration)

หัวหน้าหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

.....
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อันทวีสิน

ปร.ด. (การบริหารการศึกษา)

คณบดีคณะสหวิทยาการ

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดีด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อันทวิสิน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่ได้ให้คำแนะนำ ตรวจสอบ เสนอแนะ และให้กำลังใจ ตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ รวมถึงคณาจารย์ทุกท่านในคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่าง ๆ ให้ศิษย์ด้วยความเมตตาเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สงวน อินทร์รักษ์ ประธานคณะกรรมการ สอบวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำชี้แนะ ให้กำลังใจ รวมถึงเติมเต็มรายละเอียดต่าง ๆ ให้วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ นายอภิชาติ โชติแสงทอง ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นางวิภารัตน์ ชาแจ้ง ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ สามร้อยยอด นายนิรุทธ์ รุ่งเรือง รองผู้อำนวยการโรงเรียนธนาคารออมสิน นายวิสาะ สื่อสุวรรณ อาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ดร.ทัศนีย์ ช่อเทียนทิพย์ อาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลรัตน โกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือ วิจัยที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณผู้อำนวยการสถานศึกษาศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัด นครปฐม ข้าราชการครู ครู กศน.ตำบล และบุคลากรจากภาคีเครือข่าย จำนวน 7 แห่ง โดยเฉพาะ ผู้อำนวยการ ข้าราชการครู ครู กศน.ตำบล และบุคลากรที่เกี่ยวข้องศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับ อำเภอคอนตูม ที่ได้ร่วมปฏิบัติการทดลองอย่างเต็มที่ และให้ความช่วยเหลือทุกด้านอย่างเต็ม ความสามารถ ผู้วิจัยจึงสามารถดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้มีพระคุณที่สุดในชีวิตที่สนับสนุน และส่งเสริม ความสำเร็จในชีวิตด้านการศึกษา อีกทั้งยังเป็นกำลังใจที่มีค่าที่สุดตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา นอกจากนี้ต้องขอขอบคุณกัลยาณมิตรทุกท่าน ทั้งเพื่อนนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา เจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ซึ่ง ทุกท่านมีส่วนช่วยสนับสนุนให้การศึกษาครั้งนี้ประสบความสำเร็จ คุณประโยชน์อันเกิดจากการ วิจัยครั้งนี้ขอมอบแด่บุพการี คณาจารย์ และผู้สนใจศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม
ชื่อผู้เขียน	นายภานุพงษ์ นันทวิสาร์
ชื่อปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อันทวีสิน
ปี พ.ศ.	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้พัฒนามีวัตถุประสงค์เฉพาะ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม 2) เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบ 3) เพื่อประเมินรูปแบบ 4) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองระหว่างก่อนและหลังการทดลอง และ 5) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ประชากรที่ใช้ ได้แก่ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม จำนวน 7 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์การเรียนรู้ระดับอำเภอ อำเภอละ 10 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษาศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ข้าราชการครู ครู กศน.ตำบล และบุคลากรจากภาคีเครือข่าย รวมทั้งสิ้น 70 คน และใช้ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม ใช้ในการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นสภาพปัญหา แบบประเมินรูปแบบ แผนปฏิบัติการทดลอง แบบประเมินก่อนและหลังการทดลอง และแบบประเมินด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า หากคุณภาพของเครื่องมือโดยใช้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาด้วยค่า IOC สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบแบบที (t-test Dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) รูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ PCERI Model ประกอบด้วย การวางแผน ความร่วมมือ การดำเนินการ การรายงาน การปรับปรุง 3) ผลการประเมินรูปแบบมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 4) ผลการเปรียบเทียบผล

การทดลอง พบว่าหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 5) ผลการใช้รูปแบบ ด้านคุณค่า ด้านประสิทธิภาพ และด้านประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะในการวิจัย คือ การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายควรได้รับการส่งเสริมให้มีการขยายผลสู่ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภออื่น ๆ เพื่อให้มีประสิทธิภาพและสามารถรองรับความเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม การดำเนินการนี้ไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาคุณภาพของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของภาคีในระดับพื้นที่ และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่เข้มแข็งในระยะยาว

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ , ภาคีเครือข่าย , ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้



Christian University of Thailand

Thesis Title: Development of Partnership-Based Management Model of District Learning Encouragement Center in Nakhon Pathom Province

Author: Panupong Nantawisan

Degree: Master of Education in Educational Administration

Thesis Advisor: Associate Professor Dr. Choomsak Intarak

Co-Advisor: Assistant professor Dr. Apinun Untaweasin

Year: 2025

Abstract

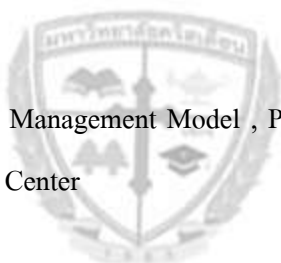
This research and development aimed to: (1) study the Partnership-Based Management Model of District Learning Encouragement Center in Nakhon Pathom Province (2) design and develop a model; (3) evaluate the model; (4) compare pre-test and post-test results; and (5) study the model's effectiveness in terms of efficiency, effectiveness, and value. The population used were 7 District Learning Encouragement Center in Nakhon Pathom Province. The data collectors were 10 people per district on the management problems of the District Learning Encouragement Center. The data were selected purposively, consisting of the District Learning Encouragement Center in Nakhon Pathom Province , teachers , NFE teachers, and personnel in the network, totaling 70 people. The experiment used the Don Tum District Learning Encouragement Center in Nakhon Pathom Province.

The instruments used for data collection were the questionnaire on opinions on the problems, the assessment form on the Partnership-Based Management Model of District Learning Encouragement Center , the assessment form, the experimental action plan, pre-test and post-test experiment assessment form, and the assessment form on efficiency, effectiveness, and value. The quality of the measurement instruments was considered from the content validity and the IOC value. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test (based on the t-test).

The findings of the research revealed that 1) the overall problems of Partnership-Based Management Model of District Learning Encouragement Center in Nakhon Pathom Province were at a high level. 2) The model created by the researcher, PCERI Model, consisted of plan ,

cooperation , Execution , report , and improvement. 3) The model evaluation results had an IOC value between 0.80-1.00. 4) The results of the experimental comparison found that after the experiment, it was higher than before the experiment, with statistical significance at the .01 level. 5) The results of using the model in terms of value, efficiency, and effectiveness were at a high level. The research recommendations propose that network partnership management should be promoted for extension to other district-level learning promotion centers to enhance operational efficiency and adequately address contemporary social transformations. This implementation not only contributes to quality enhancement of learning promotion centers but also fosters collaborative learning among area-based network partners and establishes a sustainable learning society in the long term..

Keywords: Network Partnership Management Model , Partnership-Based Management Model , District Learning Encouragement Center



Christian University of Thailand

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	๗
บทคัดย่อ ภาษาไทย.....	๘
บทคัดย่อ ภาษาอังกฤษ.....	๙
สารบัญ.....	๓
สารบัญตาราง.....	๙
สารบัญภาพประกอบ.....	๑๑
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญของปัญหาการวิจัย.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	15
นิยามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	16
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	18
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ.....	20
แนวคิดเกี่ยวกับภาคีเครือข่าย.....	25
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย.....	29
แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ.....	34
การวิจัยและพัฒนา.....	43
ผลการใช้รูปแบบ.....	46
ภูมิหลังหรือบริบทของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ สังกัดสำนักงานส่งเสริม	
การเรียนรู้ประจำจังหวัดนครปฐม.....	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	52

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การออกแบบการวิจัย.....	58
ลักษณะของสถานที่ที่ใช้ในการวิจัย.....	59
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	59
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	60
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	60
การพัฒนาเครื่องมือการวิจัย.....	62
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย.....	63
การพิทักษ์สิทธิ์ผู้เข้าร่วมการวิจัย.....	64
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	64
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
การวิเคราะห์ทางสถิติ.....	66
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	68

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูลและกลุ่มทดลองที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	71
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม.....	74
ตอนที่ 3 ผลการออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม.....	83
ตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริม การเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม.....	86
ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลังการทดลอง การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัด นครปฐม.....	88

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

ตอนที่ 6 ผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอใน จังหวัดนครปฐม.....	91
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะจากการวิจัย	
สรุปผลการวิจัย.....	98
อภิปรายผลการวิจัย.....	100
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	108
เอกสารอ้างอิง.....	110
ภาคผนวก	
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	119
ข การพิทักษ์สิทธิ์ของผู้เข้าร่วมการวิจัย.....	126
ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	133
ค 1 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคี เครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม.....	134
ค 2 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามความ ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริม การเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม.....	140
ค 3 รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับ อำเภอในจังหวัดนครปฐม.....	147
ค 4 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของรูปแบบการบริหาร จัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม..	151
ค 5 แผนปฏิบัติการทดลองรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม.....	155
ค 6 แบบประเมินผลการทดลองก่อนและหลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคี เครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม.....	159

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

ค 7 แบบประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าต่อการใช้รูปการบริหาร จัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม (Efficiency, Effectiveness and Value Evaluation).....	163
ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ขอเก็บข้อมูลการวิจัย.....	168
ประวัติผู้วิจัย.....	171



Christian University of Thailand

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 การสังเคราะห์ รูปแบบ PCERI Model.....	12
2.1 บุคลากรสังกัด สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครปฐม	47
3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	65
3.2 ขั้นตอนการทำวิจัย.....	68
4.1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหา.....	71
4.2 สถานภาพของกลุ่มทดลองเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ สังกัดสำนักส่งเสริมการเรียนรู้ประจำ จังหวัดนครปฐม ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอคอนตูม.....	73
4.3 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริม การเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม.....	75
4.4 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริม การเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านการวางแผน.....	76
4.5 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริม การเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านความร่วมมือ.....	77
4.6 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริม การเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านการดำเนินการ.....	79
4.7 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริม การเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านรายงาน.....	80
4.8 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริม การเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านปรับปรุง.....	82
4.9 การสังเคราะห์ตัวแปรจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	84

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10 ตารางการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม.....	86
4.11 ผลของความแตกต่างและการเพิ่มพูนความรู้ระหว่างก่อนและหลังการทดลองการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม.....	89
4.12 ผลการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังการทดลอง.....	90
4.13 การประเมินด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม.....	91
4.14 การประเมินด้านประสิทธิภาพ ของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม.....	92
4.15 การประเมินด้านประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม	93
4.16 การประเมินด้านคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม	95

สารบัญภาพประกอบ

แผนภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	14
3.1 แบบแผนการวิจัย.....	59
3.2 ขั้นตอนการทำวิจัย.....	68
4.1 รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับ อำเภอในจังหวัดนครปฐม.....	85



Christian University of Thailand

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมโดยรวม ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาและการส่งเสริมการเรียนรู้ของประชาชนทุกช่วงวัย ดังจะเห็นได้จากบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 54 ที่ระบุถึงสิทธิและโอกาสที่เท่าเทียมกันในการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน รวมทั้งการสนับสนุนการศึกษาตลอดชีวิต การจัดสรรทุนการศึกษา และการให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษแก่ผู้ด้อยโอกาส นอกจากนี้ พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 โดยยกระดับจากสำนักงาน กศน. เป็น กรมส่งเสริมการเรียนรู้ มีหน้าที่จัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ 3 รูปแบบ คือ การเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง และการเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ ที่มีเจตนารมณ์ในการปฏิรูปและพัฒนาระบบการศึกษาไทยให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยปรับบทบาทภารกิจของสำนักงานส่งเสริมศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) ให้เป็นกรมส่งเสริมการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียมโดยส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนในสังคม ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว ชุมชน องค์กรเอกชน หรือสถาบันศาสนา เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา การมีส่วนร่วมนี้จะช่วยสร้างระบบการศึกษาที่เข้มแข็งและตอบสนองความต้องการของสังคมได้อย่างแท้จริง (ประชาสัมพันธ์ กศน.)

จากการดำเนินงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครปฐม ผ่านศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอทั้ง 7 แห่ง พบว่ายังมีปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายหลายประการ ได้แก่ การขาดการบูรณาการและการมีส่วนร่วมในการวางแผน ทำให้เกิดการทำงานซ้ำซ้อนและใช้ทรัพยากรไม่มีประสิทธิภาพ การขาดการร่วมจัดบริการการเรียนรู้ในชุมชนและสร้างพัฒนาเครือข่าย ทำให้กิจกรรมไม่ตอบโจทย์ความต้องการของชุมชนทรัพยากรที่จำกัด ทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร และอุปกรณ์ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการทำ

ร่วมกันของภาคีเครือข่าย การประสานงานและสื่อสารที่ไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดช่องว่างในการทำความเข้าใจและความร่วมมือ การขาดกระบวนการติดตามประเมินผลร่วมกัน ทำให้ไม่สามารถปรับปรุงและพัฒนาการทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นระบบ ปัญหาเหล่านี้ส่งผลให้คุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของประชาชนยังมีข้อจำกัด รวมทั้งการสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกันระหว่างศูนย์เรียนรู้และชุมชนยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร(สำนักงาน สกร.ประจำจังหวัดนครปฐม)

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายจึงเป็นแนวทางที่จะช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาการทำงานร่วมกันของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอกับภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยจากการศึกษาจากการศึกษาทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีการบริหารของกูดลิคและเออร์วิค (Gulick and Urwick,1969) นำเสนอแนวคิด POSDCoRB ซึ่งเป็นหลักการบริหารที่ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การจัดบุคลากร (Staffing) การกำกับดูแล (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting) หลักการเหล่านี้สามารถประยุกต์ใช้กับการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยผ่านเครือข่ายขององค์กรที่เกี่ยวข้อง ทฤษฎีการบริหารของ ลีเคิร์ต (Rensis Likert, 1960) การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) ซึ่งเน้นให้สมาชิกขององค์กรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและกระบวนการบริหารจัดการ การนำหลักการนี้มาใช้กับภาคีเครือข่ายช่วยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และทำให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน โครงสร้างของสำนักงานส่งเสริมศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เกี่ยวกับ ภาคีเครือข่าย มีบทบาทสำคัญในการให้การศึกษาแก่ประชาชนที่อยู่การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย การดำเนินงานของ กศน. อาศัยภาคีเครือข่ายเป็นกลไกในการสนับสนุนทั้งในแง่ทรัพยากร บุคลากร และองค์ความรู้ การมีส่วนร่วมขององค์กรต่าง ๆ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานเอกชน และชุมชน เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการหลายท่าน เช่น สุภัทรชัย รินสาย (2565) แนวทางการบริหารภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอปัว จังหวัดน่าน พระนครศรีอยุธยา สุบิน ผลอนุรักษ์วงศ์ (2563) ได้นำเสนอรูปแบบการมีส่วนร่วมในการบริหารการจัดการศึกษาของภาคีเครือข่ายของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ ในจังหวัดลพบุรี สยามมล เกษประดิษฐ์ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงได้นำมาทำการสังเคราะห์และพัฒนา

รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ การวางแผน ความร่วมมือ การดำเนินการ การรายงาน และการปรับปรุง

การวิจัยนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการจัดการศึกษานอกระบบของจังหวัดนครปฐม เนื่องจากการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายจะช่วยให้อำเภอสามารถทำงานร่วมกับเครือข่ายได้อย่างเป็นระบบ การวางแผน ความร่วมมือ การดำเนินการ การรายงาน และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การบริการการศึกษาและการเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของชาติ และการขับเคลื่อนพระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 ที่เน้นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ภาคีเครือข่ายและประชาชนในชุมชนจะได้รับประโยชน์จากการเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และได้รับการศึกษาที่ตอบโจทย์ความต้องการมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการพัฒนาตนเองและชุมชนอย่างยั่งยืน การดำเนินการวิจัยจะก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในการจัดการศึกษานอกระบบโดยใช้รูปแบบภาคีเครือข่าย เป็นแบบอย่างที่คุณครูหรือหน่วยงานการศึกษาอื่นๆ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและเครือข่ายการเรียนรู้ในจังหวัดนครปฐม เกิดความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสร้างสรรค์สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยหลายฝ่าย สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครปฐม และศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอทั้ง 7 แห่ง จะได้นำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปปรับใช้ในการบริหารจัดการ โดยร่วมมือกับภาคีเครือข่ายอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันเกิดประสิทธิภาพสูงสุดและหน่วยงานอื่น

จากความสำคัญและปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงการทำงานร่วมกันของภาคีเครือข่าย

คำถามการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัย ไว้ดังนี้

1. สภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ในจังหวัดนครปฐมอยู่ในระดับใด
2. การออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐมเป็นอย่างไร
3. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม มีผลการประเมินอยู่ในระดับใด
4. การเปรียบเทียบผลการทดลองก่อนและหลังการทดลองนำรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐมไปทดลองใช้มีผลแตกต่างกันหรือไม่
5. ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา ผู้วิจัยได้กำหนด วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม
2. วัตถุประสงค์เฉพาะ
 - 2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม
 - 2.2 เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

2.3 เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

2.4 เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองก่อนและหลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

2.5 เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้

1. ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

2. ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าอยู่ในระดับมาก

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อมาบูรณาการแล้วพัฒนาเป็นรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยวิเคราะห์ สังเคราะห์ทฤษฎี และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม จากทฤษฎีการบริหารของกูดลิค และ เออร์วิก (Gulick and Urwick, 1969) กระบวนการบริหาร POSDCoRB ทฤษฎีการบริหารของ ลิเคิร์ต (Rensis Likert, 1960) การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) โครงสร้างของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเกี่ยวกับภาคีเครือข่าย ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1. กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี

1.1 ทฤษฎีการบริหารของกูดลิค และ เออร์วิค (Gulick and Urwick, 1969) กระบวนการบริหาร POSDCoRB เป็นทฤษฎีการบริหารจัดการที่มีชื่อเสียงมากที่สุด ซึ่งเน้นไปที่การแบ่งกระบวนการบริหารงานออกเป็นขั้นตอนย่อยๆ โดยกระบวนการบริหาร POSDCoRB เป็นตัวย่อที่ประกอบไปด้วย 7 ขั้นตอนหลักในการบริหารองค์กร ดังนี้ 1) Planning (การวางแผน) การกำหนดวัตถุประสงค์ การวางแผนเป้าหมาย และการกำหนดแนวทางในการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายเหล่านั้นอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับทรัพยากรที่มี 2) Organizing (การจัดองค์กร) การจัดระเบียบหรือโครงสร้างขององค์กร เพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่องหน้าที่ ความรับผิดชอบ และลำดับขั้นของการทำงานภายในองค์กร 3) Staffing (การบริหารงานบุคคล) การคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของตำแหน่ง รวมถึงการฝึกอบรม การพัฒนาความรู้ความสามารถ และการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ 4) Directing (การอำนวยการหรือสั่งงาน) การให้คำสั่งหรือการชี้นำแก่บุคลากรในองค์กร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้วางแผนไว้ โดยมีการกำกับดูแลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง 5) Coordinating (การประสานงาน) การจัดการให้เกิดการทำงานที่สอดคล้องและเป็นหนึ่งเดียวกันระหว่างแผนกหรือบุคคลต่างๆ ในองค์กร เพื่อให้กระบวนการทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น 6) Reporting (การรายงาน) การจัดทำรายงานเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานขององค์กร รวมถึงปัญหาอุปสรรคต่างๆ และการแจ้งข้อมูลให้ผู้บริหารหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบเพื่อใช้ในการตัดสินใจ 7) Budgeting (การจัดงบประมาณ) การวางแผนงบประมาณ การจัดสรรทรัพยากรทางการเงิน และการควบคุมค่าใช้จ่ายในองค์กรให้เป็นไปตามแผนที่ได้กำหนดไว้

1.2 ทฤษฎีการบริหารของ ลิเคิร์ต (Rensis Likert, 1960) การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) ด้านการบริหารจัดการและพฤติกรรมองค์กรที่มีชื่อเสียง ซึ่งได้พัฒนาทฤษฎีที่เกี่ยวกับระบบการบริหารงานในองค์กรที่รู้จักกันในชื่อ "Likert's Four Management Systems" หรือ "ทฤษฎีระบบการบริหาร 4 ระบบของ Likert" ระบบที่ 4 หรือการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative System) ระบบนี้ถือเป็นรูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพสูงสุดตามทฤษฎีของ Likert เนื่องจากเน้นการสร้างความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของพนักงานในทุกระดับ ผู้บริหารในระบบนี้จะส่งเสริมให้พนักงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สร้างบรรยากาศของความไว้วางใจและการสื่อสารที่เปิดเผยมองให้มีความสำคัญกับการพัฒนาและฝึกอบรมพนักงาน สิ่งเหล่านี้ช่วยสร้างแรงจูงใจและความผูกพันต่อองค์กร ส่งเสริมการทำงาน

เป็นทีมและความสัมพันธ์ที่ดีในที่ทำงาน ซึ่งนำไปสู่ประสิทธิภาพการทำงานที่สูงขึ้นโดยรวม ลักษณะสำคัญของระบบที่ 4 1)การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ในระบบนี้ พนักงานทุกระดับได้รับการสนับสนุนให้มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ ผู้บริหารจะรับฟังและให้ความสำคัญกับความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อกังวลของพนักงาน การมีส่วนร่วมนี้ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่การแสดงความเห็น แต่รวมถึงการมีอำนาจในการตัดสินใจในระดับที่เหมาะสมกับตำแหน่งและความรับผิดชอบด้วย ซึ่งช่วยสร้างความรู้สึกรับผิดชอบและการเป็นเจ้าของและความรับผิดชอบร่วมกันต่อผลลัพธ์ขององค์กร 2)ความไว้วางใจและการสื่อสารเปิดเผย การสร้างความไว้วางใจระหว่างผู้บริหารและพนักงานเป็นรากฐานสำคัญของระบบนี้ ผู้บริหารแสดงความไว้วางใจในความสามารถและการตัดสินใจของพนักงาน ในขณะเดียวกันก็สร้างความน่าเชื่อถือด้วยการสื่อสารอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา และโปร่งใสในทุกระดับขององค์กร พนักงานรู้สึกปลอดภัยที่จะแบ่งปันความคิดเห็น ข้อกังวล และข้อเสนอแนะ โดยไม่ต้องกลัวผลทางลบ การสื่อสารแบบสองทางช่วยเพิ่มความเข้าใจที่ดีระหว่างผู้บริหารและพนักงาน นำไปสู่การแก้ปัญหาและตัดสินใจร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ 3)การสนับสนุนและการพัฒนา ผู้บริหารในระบบนี้มุ่งเน้นการสนับสนุนและพัฒนาพนักงานเพื่อให้บรรลุศักยภาพสูงสุด มีการจัดฝึกอบรมและพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้พนักงานมีความรู้และความสามารถที่จำเป็นในการทำงานและเติบโตก้าวหน้าในอาชีพ ผู้บริหารให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์เพื่อช่วยให้พนักงานปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน บรรยากาศการสนับสนุนนี้ส่งเสริมให้พนักงานกล้าคิดริเริ่ม เรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 4) แรงจูงใจสูง เมื่อพนักงานรู้สึกว่าคุณค่าของพวกเขามีส่วนร่วมอย่างแท้จริงและได้รับการให้คุณค่าในกระบวนการตัดสินใจ พวกเขาจะมีแรงจูงใจและความผูกพันต่อองค์กรสูงขึ้น พนักงานเห็นความเชื่อมโยงที่ชัดเจนระหว่างการทุ่มเทในการทำงานกับความสำเร็จขององค์กร ซึ่งกระตุ้นให้พวกเขาทำงานอย่างเต็มที่ รู้สึกภาคภูมิใจในผลลัพธ์ และมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง 5) การทำงานเป็นทีม ระบบนี้ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในที่ทำงาน ผู้บริหารสนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความร่วมมือระหว่างทีมและหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน การมีปฏิสัมพันธ์และความไว้วางใจในแนวราบช่วยเกิดการประสานงานและแก้ปัญหาร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ พนักงานรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของทีมและมีความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ของทีม สภาวะแวดล้อมการทำงานที่เป็นมิตรและเกื้อหนุนกันนี้ช่วยเพิ่มขวัญกำลังใจและความพึงพอใจในการทำงานของพนักงาน เมื่อเปรียบเทียบกับระบบอื่น ๆ ตามทฤษฎีของ Likert จะเห็นความแตกต่างที่ชัดเจน โดยระบบที่ 1-3 มีลักษณะดังนี้ ระบบที่ 1 (Exploitative-Authoritative System) เป็นระบบที่ผู้บริหารระดับสูงใช้อำนาจควบคุมและบังคับบัญชาแบบรวมศูนย์ มีการสื่อสารแบบทางเดียวจากบนลงล่าง การตัดสินใจเกิดขึ้นเฉพาะ

ในระดับสูงโดยไม่คำนึงถึงความต้องการหรือความคิดเห็นของพนักงานระดับล่าง การควบคุมเน้นการลงโทษมากกว่าการให้รางวัล ทำให้พนักงานเกิดความหวาดกลัว ไม่ไว้วางใจผู้บริหาร แรงงูใจและความพึงพอใจในการทำงานต่ำ ประสิทธิภาพขององค์กรจึงต่ำตามไปด้วย ระบบที่ 2 (Benevolent-Authoritative System) แม้ผู้บริหารในระบบนี้ดีกว่าในระบบที่ 1 แต่ก็ยังคงใช้อำนาจควบคุมในลักษณะฟ้อปกครองลูก การตัดสินใจสำคัญยังคงถูกควบคุมโดยผู้บริหารระดับสูง โดยอาจมอบหมายการตัดสินใจเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาบ้างเพื่อสร้างแรงงูใจ มีการให้รางวัลมากขึ้นเพื่อกระตุ้นพนักงานให้ทำตามคำสั่ง แต่การมีส่วนร่วมและความไว้วางใจของพนักงานยังคงอยู่ในระดับต่ำ ประสิทธิภาพการทำงานจึงสูงกว่าระบบที่ 1 แต่ยังไม่เต็มที่ ระบบที่ 3 (Consultative System) ผู้บริหารในระบบนี้จะปรึกษาหารือกับพนักงานและรับฟังความคิดเห็นบ้าง แต่ยังคงสงวนอำนาจการตัดสินใจขั้นสุดท้ายไว้ที่ตนเอง ทิศทางการสื่อสารส่วนใหญ่ยังคงเป็นจากบนลงล่าง โดยมีการสื่อสารแบบสองทางบ้างเป็นครั้งคราว พนักงานมีแรงงูใจมากขึ้นเล็กน้อย เพราะรู้สึกว่าได้มีการรับฟัง แต่การปรึกษาหารือมีลักษณะแบบขอไปทีมากกว่าการมีส่วนร่วมที่แท้จริง ผู้บริหารยังไม่ค่อยไว้วางใจความสามารถของพนักงานในการตัดสินใจสำคัญ ๆ ประสิทธิภาพขององค์กรจึงยังไม่เต็มศักยภาพ

โดยสรุป เมื่อเปรียบเทียบระบบการบริหารทั้ง 4 รูปแบบ ระบบที่ 4 หรือการบริหารแบบมีส่วนร่วมจะมีลักษณะที่เอื้อต่อการสร้างแรงงูใจ ความผูกพัน การทำงานร่วมกัน และประสิทธิภาพโดยรวมขององค์กรมากกว่าอย่างชัดเจน

1.3 โครงสร้างของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเกี่ยวกับ ภาคิเครือข่ายมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยมีบทบาทหลัก ๆ ดังนี้ 1) ร่วมวางแผน จัดและส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ในระดับพื้นที่ร่วมกับ กศน. ตำบล/อำเภอ 2) ร่วมจัดบริการการเรียนรู้ในชุมชน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ ร่วมกับ กศน. 3) สร้างและพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ในชุมชน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการจัดการศึกษานอกระบบ 4) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษานอกระบบในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น 5) ร่วมติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษานอกระบบ เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาดังนั้น ภาคิเครือข่ายจึงมีบทบาทสำคัญในการเป็นหุ้นส่วนทางการศึกษาร่วมวางแผน จัดกิจกรรม และพัฒนาคุณภาพการศึกษานอกระบบในชุมชน ซึ่งจะช่วยให้การจัดการศึกษานอกระบบมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

2. กรอบแนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยของภัทรชัย รินสาย (2565) การบริหารภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอปัว จังหวัดน่าน มีรายละเอียดดังนี้ 1) การบริหารแบบมีส่วนร่วมในการวางแผน (Planning) หมายถึง การร่วมมือกัน ในการวางแผนงานต่างๆ ที่จะต้องคิด และเตรียมความพร้อมในการบริหารงาน โดยมีทุกฝ่ายของคน ในองค์กรต้องเข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนด วิธีการวางแผน การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อเข้ามา มีส่วนร่วมในการช่วยกันคิดค้น ขั้นตอนต่าง ๆ 2) การดำเนินการจัดองค์กร (Organizing) หมายถึง ความพยายามของผู้บริหาร ที่จะให้มีหนทางสำหรับการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามแผนงาน ที่ได้วางไว้และ เป็นหน้าที่ทางการบริหารที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญ ตรวจสอบเป็นระยะ เพื่อให้มั่นใจว่า องค์กรที่ออกแบบไว้เหมาะสมนั้น 3) มีส่วนร่วมในการนำ (Leading) หมายถึง การมีส่วนร่วม ในการบริหารงานจะต้องมีการจูงใจ เพื่อให้คนในองค์กรทุ่มเทแรงกาย แรงใจอย่างเต็ม ความสามารถทำให้เกิดผลสำเร็จตามจุดหมายขององค์กรที่ตั้งไว้ โดยพันการทำงานที่มี ประสิทธิภาพในการควบคุมงานอย่างมีคุณภาพ 4) มีส่วนร่วมในการควบคุม (Controlling) หมายถึง การควบคุม ที่เป็นกระบวนการวางแผนระเบียบตามกฎหมายเกณฑ์ในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตาม มาตรฐาน หรือตามจุดมุ่งหมายขององค์กรที่กำหนดไว้ตามแผนงานที่องค์กรกำหนดไว้ล่วงหน้า ตามแผนงาน และนโยบายที่วางไว้

2.2 งานวิจัยของ สยามมล เกษประดิษฐ์ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการศึกษา การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีรายละเอียดดังนี้ 1) ด้านกำหนดแผน นโยบายและ ยุทธศาสตร์ หมายถึง การดำเนินงานที่จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาและแผนปฏิบัติการประจำปี 2) ด้านหลักสูตร สถานศึกษา หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และ หลักสูตร การศึกษาอย่างต่อเนื่อง 3) ด้านบริหารจัดการ สถานศึกษา หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ 4) ด้านเสริมสร้าง ความสัมพันธ์กับชุมชน หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน 5) ด้านการติดตาม ประเมินผล หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการนิเทศติดตามและประเมินผล

2.3 งานวิจัยของ สุบิน ผลอนุรักษ์วงศ์ (2563) ได้นำเสนอรูปแบบการมีส่วนร่วม ในการบริหารการจัดการศึกษาของภาคีเครือข่ายของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษา

ตามอรรถาธิบายอำเภอ ในจังหวัดลพบุรี มีประเด็นที่สำคัญดังนี้ 1) ด้านการวางแผนจัดการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการ จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาและแผนปฏิบัติการประจำปี ซึ่งประกอบด้วยการสำรวจข้อมูลสภาพปัญหา ความต้องการการศึกษา การกำหนดประเด็นสำคัญของการพัฒนาการกำหนดวิสัยทัศน์ภารกิจ เป้าหมาย สภาพความสำเร็จการกำหนดทางเลือกวิธีการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย และเป็น รูปธรรมการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรที่ ใช้นำในการดำเนินงานและการให้ความเห็นชอบ และการรับทราบแผนพัฒนาการศึกษา 2) ด้านการประสานงาน หมายถึง ขอบข่ายกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการ ประสานงาน 3) ด้านการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง 4) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเรียนรู้ประกอบด้วยบริการจัดการการเรียนรู้ การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร การพัฒนาบุคลากรการรับรู้ข่าวสารข้อมูลการออกแบบ และการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การร่วมจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผลผู้เรียน และครูผู้สอนที่ร่วมเป็นสถานศึกษาภาคี เครือข่าย 5) ด้านการนิเทศติดตามผล หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการนิเทศ ติดตามและประเมินผลซึ่งประกอบด้วยการเป็นคณะกรรมการการนิเทศติดตาม และประเมินผลการ ดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ กิจกรรมของสถานศึกษา

จากการศึกษาทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีการบริหารของกุลลิคและเออร์วิก(Gulick and Urwick,1969) นำเสนอแนวคิด POSDCoRB ซึ่งเป็นหลักการบริหารที่ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การจัดบุคลากร (Staffing) การกำกับดูแล (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting) หลักการเหล่านี้สามารถประยุกต์ใช้กับการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยผ่านเครือข่ายขององค์กรที่เกี่ยวข้อง ทฤษฎีการบริหารของ ลิเคิร์ต (Rensis Likert, 1960) การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) ซึ่งเน้นให้สมาชิกขององค์กรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและกระบวนการบริหารจัดการ การนำหลักการนี้มาใช้กับภาคีเครือข่ายช่วยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และทำให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน โครงสร้างของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เกี่ยวกับภาคีเครือข่าย มีบทบาทสำคัญในการให้การศึกษาแก่ประชาชนที่อยู่การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย การดำเนินงานของ กศน. อาศัยภาคีเครือข่ายเป็นกลไกในการสนับสนุนทั้งในแง่ทรัพยากร บุคลากร และองค์ความรู้ การมีส่วนร่วมขององค์กรต่าง ๆ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงาน

เอกชน และชุมชน เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สุภัทรชัย รินสาย (2565) แนวทางการบริหารภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอปัว จังหวัดน่าน พระนครศรีอยุธยา สุบิน ผลอนุรักษ์วงศ์ (2563) ได้นำเสนอรูปแบบการมีส่วนร่วมในการบริหารการจัดการศึกษาของภาคีเครือข่ายของ ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ ในจังหวัดลพบุรี สยามมล เกษประดิษฐ์ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการศึกษามีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงได้นำมาทำการสังเคราะห์และพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ดังปรากฏในตารางที่ 1.1



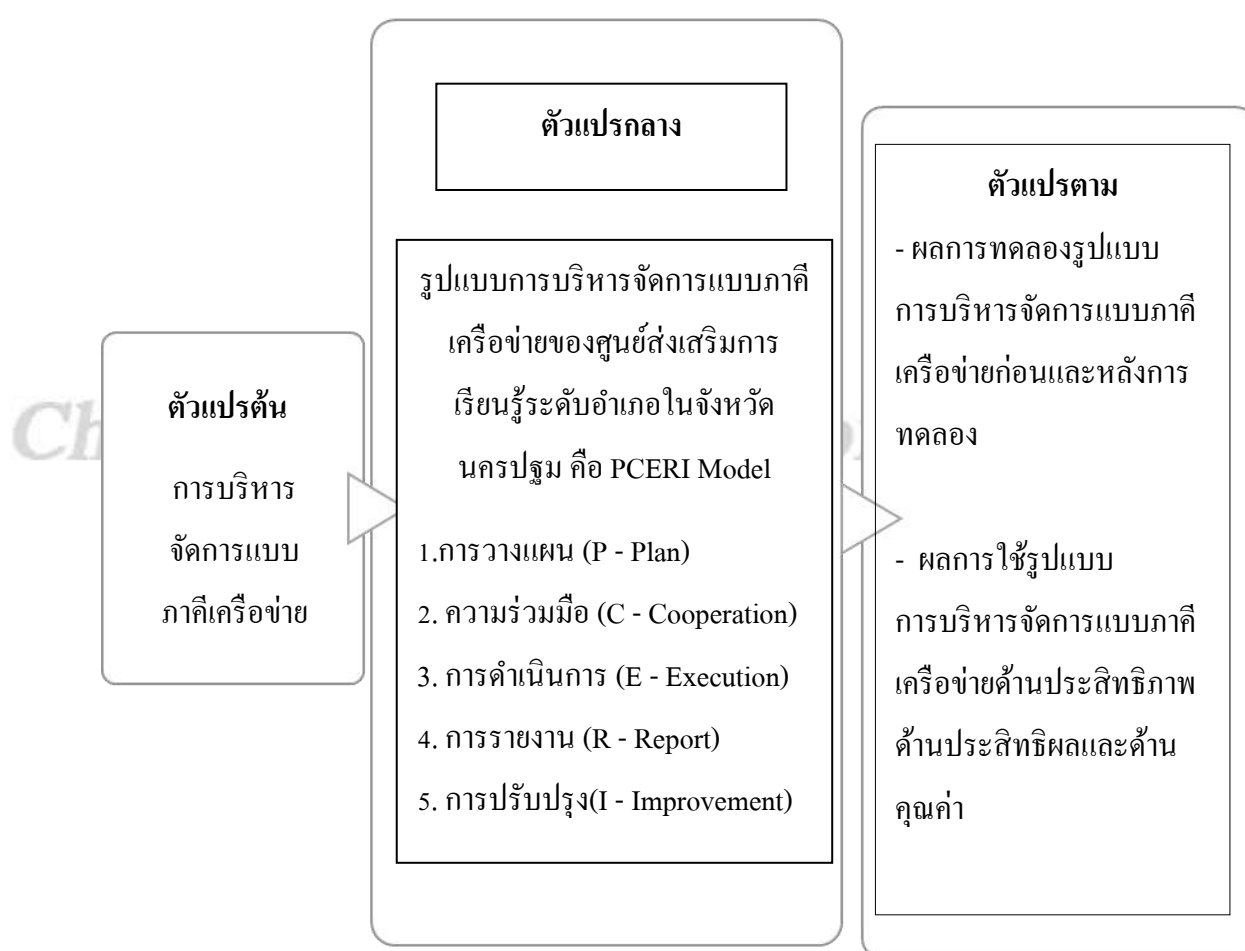
Christian University of Thailand

ตารางที่ 1.1 การสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการบริหารของ ลิเคิร์ต (Rensis Likert, 1960) การบริหารแบบมี ส่วนร่วม (Participative Management)	ทฤษฎีการบริหารของกูดลิค และ เออร์วิค (Gulick and Urwick, 1969) กระบวนการบริหาร POSDCoRB	โครงสร้างของ สำนักงาน ส่งเสริมการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัย เกี่ยวกับ ภาควิ เคราะห์	งานวิจัยเรื่อง การศึกษา การมีส่วนร่วมของภาคี เครือข่ายในการบริหาร ศูนย์การศึกษา นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอภาษี จังหวัด พระนครศรีอยุธยา (2559)	งานวิจัยเรื่อง รูปแบบการมี ส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การศึกษาของภาคี เครือข่าย ของศูนย์ การศึกษานอกระบบและ การศึกษตามอัธยาศัย อำเภอ ในจังหวัดลพบุรี (2563)	งานวิจัยเรื่อง การบริหาร ภาคีเครือข่ายในการจัด การศึกษานอกระบบและ การศึกษตาม อัธยาศัย อำเภอปัว จังหวัด น่าน (2565)	การสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง
การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง	Planning (วางแผน) Organizing (จัดระเบียบ)	ร่วมวางแผน จัดและ ส่งเสริมการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัย	ด้านกำหนดแผน นโยบาย และยุทธศาสตร์	ด้านการวางแผนจัด การศึกษา(Planning) การดำเนินการจัดองค์การ (Organizing)	ร่วมวางแผน จัดและ ส่งเสริมการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัย	การวางแผน
ความไว้วางใจและการ สื่อสารเปิดเผย	Coordinating(ประสานงาน)	ร่วมจัดบริการการเรียนรู้ ในชุมชน	ด้านเสริมสร้าง ความสัมพันธ์กับชุมชน	ด้านการประสานงาน	มีส่วนร่วมในการนำ (Leading)	ความร่วมมือ cooperation
การสนับสนุนและการ พัฒนา การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง	Staffing (บุคลากร) Directing (ชี้นำ)	สร้างและพัฒนาเครือข่าย การเรียนรู้ในชุมชน ส่งเสริมและสนับสนุนการ จัดการศึกษานอกระบบ	ด้านหลักสูตร สถานศึกษา ด้านบริหารจัดการ สถานศึกษา	ด้านการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้	มีส่วนร่วมในการนำ (Leading)	การดำเนินการ Execution

ทฤษฎีการบริหารของ ลิเคิร์ต (Rensis Likert, 1960) การบริหารแบบมี ส่วนร่วม (Participative Management)	ทฤษฎีการบริหารของกูลลิค และ เออร์วิค (Gulick and Urwick, 1969) กระบวนการบริหาร POSDCoRB	โครงสร้างของ สำนักงาน ส่งเสริมการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัย เกี่ยวกับ ภาติ เครือข่าย	งานวิจัยเรื่อง การศึกษา การมีส่วนร่วมของภาติ เครือข่ายในการบริหาร ศูนย์การศึกษา นอกระบบ และการศึกษาตาม อัธยาศัยอำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (2559)	งานวิจัยเรื่อง รูปแบบการ มีส่วนร่วมในการบริหาร จัดการศึกษาของภาติ เครือข่าย ของศูนย์ การศึกษานอกระบบและ การศึกษตามอัธยาศัย อำเภอ ในจังหวัดลพบุรี (2563)	งานวิจัยเรื่อง การบริหาร ภาติเครือข่ายในการจัด การศึกษานอกระบบและ การศึกษตาม อัธยาศัย อำเภอปัว จังหวัด น่าน (2565)	การสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง
ความไว้วางใจและการ สื่อสารเปิดเผย	Reporting (รายงาน)				มีส่วนร่วมในการควบคุม (Controlling)	การรายงาน Report
		ร่วมติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัด การศึกษานอกระบบ	ด้านการติดตาม ประเมินผล	ด้านการนิเทศติดตามผล		การปรับปรุง Improvement

สำหรับกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยกำหนดตัวแปรต้น ประกอบไปด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ และสิ่งสนับสนุน ตัวแปรกลาง ประกอบไปด้วย การวางแผนและเตรียมการ การสร้างความเข้าใจและความร่วมมือ การดำเนินการ และการปรับปรุงและพัฒนา และตัวแปรตาม ประกอบไปด้วย ผลการทดลองและผลการใช้รูปแบบ ดังแผนภาพที่ 1.1 ดังนี้



แผนภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

รูปแบบของการวิจัยนี้ เป็นรูปแบบการวิจัยและพัฒนา ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยด้านประชากร ด้านเนื้อหา และด้านเวลา ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครปฐม ทั้งหมด 7 แห่ง และผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการภาคีเครือข่าย คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษาศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ข้าราชการครู ครู กศน.ตำบล และบุคลากรจากภาคีเครือข่าย รวมทั้งสิ้น 70 คน และใช้ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอคอนตอมสำหรับปฏิบัติการทดลอง

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบและผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากการสังเคราะห์ทฤษฎีการบริหารของกุลลิค และ เออร์วิค (Gulick and Urwick, 1969) กระบวนการบริหาร POSDCoRB ทฤษฎีการบริหารของ ลิเคิร์ต (Rensis Likert, 1960) การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) โครงสร้างของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เกี่ยวกับ ภาคีเครือข่ายมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ร่วมกับการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย ได้แก่ ภัทรชัย รินสาย (2565) แนวทางการบริหารภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอปัว จังหวัดน่าน พระนครศรีอยุธยา สุบิน ผลอนุรักษ์วงศ์ (2563) ได้นำเสนอรูปแบบการมีส่วนร่วมในการบริหารการจัดการศึกษาของภาคีเครือข่ายของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ ในจังหวัดลพบุรี สยามมล เกษประดิษฐ์ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิเคราะห์ สังเคราะห์ และพัฒนาเป็นรูปแบบ PCERI Model ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) ความร่วมมือ (Cooperation) การดำเนินการ (Execution) การรายงาน (Report) การปรับปรุง(Improvement)

3. ขอบเขตด้านเวลา

ในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ระยะเวลา ดังนี้

3.1 ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย เดือนมิถุนายน - กันยายน 2567

3.2 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล เดือนพฤศจิกายน 2567 – มกราคม 2568

นิยามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

การนิยามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ศึกษางานวิจัย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้นิยามตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย ดังนี้

การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการทำงานที่ผู้บริหารใช้ในการดำเนินงานและประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย เพื่อจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่

ภาคีเครือข่าย หมายถึง กลุ่มคน องค์กร หรือหน่วยงานที่มาร่วมตัวกันด้วยความสมัครใจ โดยมีเป้าหมายร่วมกัน ทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผ่านการแลกเปลี่ยนความรู้ ทรัพยากร และประสบการณ์

ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ หมายถึง สถานศึกษาที่มีหน้าที่หลักในการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้แก่ประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะกลุ่มคนที่เข้าไม่ถึงการศึกษาในระบบทั่วไป เช่น ผู้ใหญ่ที่พลาดโอกาสทางการศึกษา เด็กที่ออกจากโรงเรียนก่อนวัยอันควร หรือผู้ที่ต้องการพัฒนาทักษะเฉพาะทาง

รูปแบบ หมายถึง กรอบแนวคิดที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบด้านวิธีการ และแสดงขั้นตอนการปฏิบัติการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอซึ่งสามารถนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์รูปแบบ ประกอบไปด้วย การวางแผน (Plan) ความร่วมมือ (Cooperation) การดำเนินการ (Execution) การรายงาน (Report) การปรับปรุง(Improvement)

การวางแผน (Plan) หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการดำเนินโครงการกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันของหลายภาคส่วน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินงาน

มีเป้าหมาย ตรงกับความต้องการของ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้และความต้องการของชุมชน โดยการจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอเหมาะสม เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างหลายภาคส่วน โดยจัดแผนงาน โครงการและกิจกรรมให้มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับปรุงตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

ความร่วมมือ (Cooperation) หมายถึง การกระทำที่มุ่งเน้นให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้าใจ ในเป้าหมายร่วมกัน เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของแต่ละฝ่าย ได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาและหาแนวทาง ในการพัฒนา ปรับปรุง การดำเนินงาน ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ

การดำเนินการ (Execution) หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกัน ที่มีการวางแผน จัดกิจกรรม สนับสนุน ส่งเสริมและติดตามผล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยมีจุดเด่นคือการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของหลายภาคส่วน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการปรับปรุง อย่างต่อเนื่อง

การรายงาน (Report) หมายถึง การนำเสนอผลการดำเนินงาน ความก้าวหน้า หรือ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรม โครงการหรือการปฏิบัติงานใดๆ ของศูนย์ส่งเสริม การเรียนรู้ระดับอำเภอหรือหน่วยงาน เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบข้อมูลและสามารถนำไปใช้ในการ ประเมิน ตัดสินใจ หรือวางแผนการดำเนินการในขั้นต่อไป

การปรับปรุง (Improvement) หมายถึง กระบวนการที่มุ่งเน้นไปที่การทำให้สิ่งต่างๆ ดีขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น และตอบสนองความต้องการได้ดียิ่งขึ้น โดยมีเป้าหมายหลักคือ การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร กระบวนการทำงาน และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเป็นประโยชน์ต่อ ผู้รับบริการ

ประสิทธิภาพ หมายถึง วิธีการขั้นตอนของการการปฏิบัติงาน หรือการปฏิบัติกิจกรรม ใด ๆ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในสิ่งที่กำหนดไว้ และมีความคุ้มค่าทั้งด้านทรัพยากร เวลา และ ต้นทุน เป็นการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ และวิธีการดำเนินการอย่างเต็มศักยภาพ สามารถปฏิบัติได้คุ้มค่า ก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านบริหารงาน มีความเหมาะสมกับงบประมาณและบุคคลผู้เข้าร่วมกิจกรรม มีความเหมาะสมกับสถานที่ปฏิบัติกิจกรรม

ประสิทธิผล หมายถึง การดำเนินการใด ๆ ขององค์การที่บรรลุตามวัตถุประสงค์อย่าง มีคุณภาพตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ หรือการปฏิบัติงานที่ส่งผลให้เกิดทักษะ ความสามารถ เพิ่มขึ้น โดยคำนึงถึงผลลัพธ์ของงานว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

คุณค่า หมายถึง สิ่งที่ทำและส่งผลผลิตทางด้านคุณค่าต่อผู้รับบริการ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่พึงจะได้ประโยชน์และสามารถเกิดทางเลือกต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและสมดุลแท้จริง

ผลการใช้รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากการนำรูปแบบไปใช้ ซึ่งประกอบด้วย ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอได้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายที่สามารถนำไปใช้เพื่อการบริหารแบบภาคีเครือข่ายศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอให้เกิดมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอและภาคีเครือข่าย สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย เพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาคีเครือข่ายเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนในการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอ จังหวัดนครปฐม” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

1.1 ความหมายของการบริหารจัดการ

1.2 ความสำคัญของการบริหารจัดการ

1.3 หลักการบริหารจัดการ

2. แนวคิดเกี่ยวกับภาคีเครือข่าย

2.1 ความหมายภาคีเครือข่าย

2.2 ความสำคัญภาคีเครือข่าย

2.3 องค์ประกอบของภาคีเครือข่าย

3. แนวคิด/ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย

3.1 แนวคิดทฤษฎีกระบวนการบริหาร (POSDCoRB)

3.2 แนวคิดทฤษฎีการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management)

3.3 ภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบ

3.4 งานวิจัยการบริหารภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

3.5 งานวิจัยการศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

3.6 งานวิจัยรูปแบบการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาของภาคีเครือข่าย ของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

3.7 การสังเคราะห์รูปแบบจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ

- 4.1 ความหมายของรูปแบบ
- 4.2 ประเภทของรูปแบบ
- 4.3 คุณลักษณะของรูปแบบที่ดี
- 4.4 การพัฒนารูปแบบ
- 4.5 การตรวจสอบรูปแบบ

5. การวิจัยและพัฒนา

- 5.1 ความหมายของการวิจัยและพัฒนา
- 5.2 ลักษณะของการวิจัยและพัฒนา
- 5.3 กระบวนการของการวิจัยและพัฒนา

6. ผลการใช้รูปแบบ

- 6.1 ประสิทธิภาพ
- 6.2 ประสิทธิผล
- 6.3 คุณค่า

7. ภูมิหลังหรือบริบทของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ สังกัดสำนักงาน

ส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครปฐม

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 8.1 งานวิจัยในประเทศ
- 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

1.1 ความหมายของการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการ มีนักวิชาการได้ให้คำจำกัดความและความหมายไว้ดังนี้

วงษ์เดือน ศรีสวัสดิ์, และ ชูวรรณ โกวิท (2558) ให้ความหมายว่า การบริหารจัดการ คือ “การผสมผสานระหว่างการวางแผนและการตัดสินใจในการใช้ทรัพยากร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ” โดยเน้นถึงความสำคัญของการสื่อสารและการประสานงานภายในองค์กร

สุวรรณเมธี ชนสินธุ์ (2559) ได้ชี้ให้เห็นว่า การบริหารจัดการนั้นเป็นกระบวนการวางแผนและตัดสินใจที่มีพื้นฐานจากการวิเคราะห์ข้อมูลและการพัฒนากลยุทธ์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลให้เกิดความยั่งยืนในองค์กร

วิรุฬห์ แสงประสิทธิ์ (2561) ได้เน้นว่าการบริหารจัดการต้องมีความสามารถในการปรับตัวและนำความคิดสร้างสรรค์มาประยุกต์ใช้ เพื่อให้สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อดิสร ภูงลี (2562) ในงานวิจัยได้ให้ความหมายว่า การบริหารจัดการเครือข่าย (Network Management) กระบวนการวางแผน ควบคุม ประสานงาน และพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานหรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

สุนทร โคตรบรรเทา (2562) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารจัดการ หมายถึง "กระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่นและโดยผู้อื่นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง" โดยเน้นความสำคัญของการทำงานเป็นทีมและการปรับตัวขององค์กร

วินัย มีมาก (2564) มีความเห็นว่า การบริหารจัดการ เป็นการดำเนินงาน โดยมีตัวกลางในการปฏิบัติงานคือ ผู้บริหาร ให้การทำงานเป็นไปอย่างมีขั้นตอน เป็นกระบวนการ คือ มีการวางแผน การจัดการองค์การ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การสั่งการและการควบคุม ภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างสูงสุด บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์การ

พระภัทรชัยคุณรณ์ อุดสวย (2565) ได้สรุปการบริหารจัดการเป็นการร่วมมือกันในการบริหารจัดการ ตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามที่วางไว้ โดยมีการกำหนดกระบวนการในการทำงานแต่ละขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ระเบียบ แบบแผนในการดำเนินงานพัฒนาตลอดจนการใช้ทรัพยากรและเทคนิคต่างๆเข้ามาเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน และบุคลากรทางการศึกษาที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด

นภาพร ตาแก้ว, และคณะ (2566) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการ คือ การใช้ความรู้ที่เป็นศาสตร์และทักษะ ที่เป็นศิลป์ ในการนำเอาทรัพยากรการบริหาร คือ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และการจัดการมาใช้อย่างเป็น กระบวนการ มีระบบระเบียบแบบแผน เพื่อสามารถดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล

ดังนั้นสรุปได้ว่า การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการที่ครอบคลุมตั้งแต่การวางแผน การจัดองค์กร การดำเนินงาน การประสานงาน ไปจนถึงการควบคุม เพื่อให้การดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ความสำคัญของการบริหารจัดการ

จากการศึกษาพบว่า มีนักวิชาการหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นและให้ความหมายของความสำคัญของการบริหารจัดการ ซึ่งสามารถรวบรวมได้ ดังนี้

ปิยธิดา ศรีเดช, สมชาติ โตรักษา และพีระ ศรีกรรณจิตร (2552) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารจัดการว่าเป็นกระบวนการร่วมกันระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้งานสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยผ่านการวางแผน การจัดองค์กร การนำการปฏิบัติงาน และการควบคุมงาน

ชัยวัฒน์ ศรีสุข (2558) ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการที่ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับระบบการจัดการที่เป็นมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการประสานงานและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าในศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ในยุคสมัยใหม่

ศุภาพร วงษ์วิทยา (2560) เน้นว่าการบริหารจัดการองค์ความรู้ที่มีประสิทธิภาพเป็นรากฐานสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างความร่วมมือและการพัฒนาศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ในชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสามารถตอบสนองต่อความท้าทายในยุคสมัยใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชูชัย สมितिไกร (2561) ได้อธิบายในบทความ "การจัดการองค์การและทรัพยากรมนุษย์" ว่า "การบริหารจัดการมีความสำคัญต่อองค์กรทุกองค์กร เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ช่วยจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้บุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ"

ธันยวัฒน์ รัตนศักดิ์ (2562) ระบุความสำคัญของการบริหารจัดการไว้ดังนี้ 1) ช่วยให้องค์กรดำเนินงานบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ 2) ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้เปรียบในการแข่งขันให้กับองค์กร 3) ช่วยพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กรอย่างต่อเนื่อง 4) ช่วยแก้ปัญหาคัดแย้งและสร้างความร่วมมือภายในองค์กร

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2563) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารจัดการ 6 ประการ ดังนี้ 1) เป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์กรและสังคม 2) ช่วยให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ 3) ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วม 4) สร้างนวัตกรรมและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 5) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน 6) สร้างความยั่งยืนให้กับองค์กร

รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2563) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ "พฤติกรรมองค์กร" ว่า "การบริหารจัดการเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งต่อความสำเร็จขององค์กร เพราะเป็นกระบวนการที่ทำให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้"

พระภัทรชัยคุณรณ อุดสวย (2565) การบริหารจัดการเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการศึกษาเพราะเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนและบุคลากรทางการศึกษามีความสมบูรณ์ในทุกด้าน เช่น ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสติปัญญา ด้านความรู้ และด้านคุณธรรมจริยธรรมเพราะฉะนั้นแล้ว การศึกษาจะประสบความสำเร็จย่อมขึ้นอยู่กับการบริหารการศึกษาที่ต้องอาศัยความสามารถและประสบการณ์ของผู้บริหารเป็นสำคัญบวกกับการวางแผนในการดำเนินงานที่เป็นระบบอย่างถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นหลัก ทำให้การบริหารการศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่สามารถทำให้เกิดการพัฒนาทักษะในทุก ๆ ด้านของผู้เรียนทำให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

ดังนั้นสรุปได้ว่า ความสำคัญของการบริหารจัดการเป็นสิ่งที่ช่วยให้องค์กรดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาบุคลากร สร้างความมั่นคง และส่งผลดีต่อสังคมโดยรวม ดังนั้นผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จในระยะยาว

1.3 หลักการบริหารจัดการ

หลักการบริหารจัดการ มีนักวิชาการได้เสนอหลักการบริหารจัดการไว้ ดังนี้

ชาญชัย พงษ์ศรี (2558) ได้สรุปองค์ประกอบหลักของการบริหารจัดการในองค์กรไว้ว่า ประกอบด้วย การวางแผน การกำหนดเป้าหมายและกลยุทธ์ในระยะยาวและระยะสั้น การจัดองค์กร การจัดสรรทรัพยากรและกำหนดโครงสร้างองค์กรที่เหมาะสม การนำไปปฏิบัติ การสร้างแรงจูงใจและการบริหารทีมงาน การควบคุม การประเมินผลและปรับปรุงกระบวนการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2560) ได้อธิบายหลักการบริหารจัดการไว้ในหนังสือ การจัดการและพฤติกรรมองค์กร ว่าหลักการบริหารจัดการประกอบด้วย 1) การวางแผน (Planning) 2) การจัดองค์กร (Organizing) 3) การชี้นำ (Leading) และ 4) การควบคุม (Controlling) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้บริหารใช้ในการบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

วิโรจน์ ลักษณะอดิสร (2561) ได้กล่าวถึงหลักการบริหารจัดการในบทความ แนวคิด และหลักการจัดการสมัยใหม่เพื่อการพัฒนาองค์กร ว่าหลักการบริหารจัดการสมัยใหม่ควรเน้น 1) การมีส่วนร่วมของบุคลากร (Participation) 2) การทำงานเป็นทีม (Teamwork) 2) การสร้างเครือข่าย (Networking) 3) การจัดการความรู้ (Knowledge Management) 4) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology)

สมคิด บางโม (2561) ได้อธิบายหลักการบริหารจัดการ ได้แก่ 1) การแบ่งงานกันทำ (Division of Work) 2) อำนาจหน้าที่ (Authority) 3) วินัย (Discipline) 4) เอกภาพในการบังคับบัญชา (Unity of Command) 5) เอกภาพในทิศทาง (Unity of Direction) 6) ผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว (Subordination of Individual Interest to General Interest) 7) การให้ผลตอบแทน (Remuneration) 8) การรวมอำนาจ (Centralization) 9) สายการบังคับบัญชา (Scalar Chain) 10) ความมีระเบียบ (Order) 11) ความเสมอภาค (Equity) 12) ความมั่นคงในงาน (Stability of Tenure of Personnel) 13) ความคิดริเริ่ม (Initiative) 14) ความสามัคคี (Esprit de Corps)

ประคัลภ์ ปันตพลังกูร (2564) เสนอว่า กระบวนการบริหารจัดการที่สำคัญมี 4 ด้าน ดังนี้ 1) การวางแผน คือ การกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ แผนงาน และกลยุทธ์ขององค์กร 2) การแบ่งงานและมอบหมายงาน คือ การกำหนดงาน หน้าที่ และความรับผิดชอบให้แก่หน่วยงาน และบุคลากร 3) การสั่งการและการควบคุม คือ การสื่อสารให้ผู้ปฏิบัติงานทำตามแผนที่วางไว้ รวมทั้งติดตามและแก้ไขการปฏิบัติงาน 4) การประสานงาน คือ การประสานความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการสนับสนุนทรัพยากรระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ธน บัตร พูลโสภิน และคณะ (2564) ได้เสนอรูปแบบการบริหารจัดการ ที่ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการ กระบวนการบริหารจัดการ ขอบข่ายการบริหารจัดการ และความเป็นเลิศทางการกีฬา ซึ่งทั้งหมดนี้มีความสำคัญในการพัฒนาองค์กรให้บรรลุเป้าหมาย

ดังนั้นจากการศึกษาหลักการบริหารจัดการผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาสังเคราะห์และสามารถสรุปได้ว่าหลักการบริหารจัดการ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การสั่งการหรือบัญชา การควบคุม การประสานงาน หลักการเหล่านี้เป็นพื้นฐานสำคัญของการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โดยแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์และส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินงานบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. แนวคิดเกี่ยวกับภาคีเครือข่าย

2.1 ความหมายภาคีเครือข่าย

ความหมายภาคีเครือข่าย มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ขนิษฐา กาญจนรังษินนท์ (2558) ให้ความหมายว่า "ภาคีเครือข่าย" หมายถึง การทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มคน องค์กร หรือหน่วยงานที่มีเป้าหมายเดียวกันอย่างเป็นระบบ โดยมีการเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย มีความเท่าเทียมและเสมอภาค มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะ และทรัพยากร มีการสื่อสารแบบสองทางเพื่อให้เกิดการรับรู้และเรียนรู้ร่วมกัน มีพันธะผูกพัน มุ่งมั่นในเป้าหมายเดียวกัน และมีการรักษาสัมพันธภาพระหว่างกันในระยะยาว

วรรณคน, สุชาติพยพันธุ์ (2558) เป็นกระบวนการที่หน่วยงานหรือองค์กรในระดับท้องถิ่นร่วมกันแบ่งปันข้อมูล ทรัพยากร และความรู้ เพื่อยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการศึกษาในพื้นที่ โดยมีการสื่อสารและประสานงานอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและผลักดันการพัฒนาที่เกิดประโยชน์ร่วมกัน

ศุภารัตน์ เฝ้ามงคล (2559) ภาคีเครือข่ายหมายถึง กลุ่มบุคคลหรือองค์กรที่มีความเกี่ยวข้องและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยภาคีเหล่านี้จะร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ ทรัพยากร และประสบการณ์ เพื่อสร้างเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

ปิยะธิดา นาคะเกษียร (2559) ภาคีเครือข่าย หมายถึง การที่ปัจเจกบุคคล องค์กร หน่วยงาน หรือสถาบันใดๆ ได้ตกลงที่จะประสาน เชื่อมโยงเข้าหากัน ภายใต้วัตถุประสงค์ เป้าหมาย หรือข้อตกลงอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกันอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้เครือข่ายอาจเป็นการร่วมมือระหว่างปัจเจก/กลุ่ม/องค์กรประเภทเดียวกัน เช่น ข้าราชการกับข้าราชการ (เครือข่ายข้าราชการกรมชลประทาน) สถานศึกษากับสถานศึกษา (เครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้) หรืออาจเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างกลุ่ม/องค์กรต่างประเภท เช่น หน่วยงานราชการกับหน่วยงานเอกชน สถานศึกษากับหน่วยธุรกิจ หรือสถานศึกษากับผู้ประกอบการ เครือข่ายของนักเรียน นักศึกษากองทุนฯ เป็นต้น เครือข่ายจึงมีได้หลายระดับ ตั้งแต่การเชื่อมโยงระหว่างปัจเจกต่อกัน หรือแม้กระทั่งการเชื่อมโยงระหว่างเครือข่ายต่อเครือข่ายกลายเป็นเครือข่ายย่อยภายใต้เครือข่ายใหญ่

สมพันธ์ เตชะอธิก และคณะ (2560) ระบุว่า ภาติเครือข่าย คือ การร่วมมือกันทำงานของกลุ่มบุคคลหรือองค์กรที่มีประสบการณ์ต่างกัน ด้วยความเท่าเทียมกันและสมัครใจ เพื่อเป้าหมายในการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาสังคม

กัณนิกา นาขันดี (2565) ภาติเครือข่าย หมายถึง กลุ่ม บุคคล องค์กรที่มีเป้าหมายร่วมกัน มารวมตัวกันด้วยความสมัครใจ เพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเน้นการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระดับต่างๆ

กรมการปกครอง (2567) ได้ให้ความหมาย ภาติเครือข่าย คือกลุ่มบุคคลหรือองค์กรที่มีเป้าหมายร่วมกัน มารวมตัวกันด้วยความสมัครใจเพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย โดยมีการวางแผนและประเมินผลร่วมกัน นอกจากนี้ยังมีระบบบริหารจัดการที่ดี มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และข้อมูลอย่างต่อเนื่อง รวมถึงนวัตกรรมที่เกิดจากการทำงานร่วมกัน

ดังนั้นสรุปได้ว่า ภาติเครือข่าย หมายถึง กลุ่มคน องค์กร หรือหน่วยงานที่มารวมตัวกันด้วยความสมัครใจ โดยมีเป้าหมายร่วมกัน ทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผ่านการแลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์

2.2 ความสำคัญภาติเครือข่าย

ความสำคัญภาติเครือข่าย มีนักวิชาการให้อธิบายความสำคัญไว้ดังนี้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2558) ได้อธิบายว่า ภาติเครือข่าย ไม่ได้เป็นเพียงการรวมตัวเพื่อแบ่งปันทรัพยากรหรือข้อมูลเท่านั้น แต่เป็นกระบวนการที่สำคัญในการช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับทุกฝ่ายที่เข้าร่วม ในการทำงานร่วมกัน ภาติเครือข่ายช่วยขยายขอบเขตของการทำงาน สร้างความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างผลลัพธ์ที่ยั่งยืนและครอบคลุมมากขึ้น

บรรจบ บุญคุ้ม (2559) ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของภาติเครือข่ายในการพัฒนาเมืองและชุมชนท้องถิ่น โดยท่านมองว่าภาติเครือข่ายเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยผ่านการร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน

จำนงค์ อติวัฒนสิทธิ์ และคณะ (2561) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาติเครือข่าย ในหนังสือ การพัฒนาเครือข่ายทางสังคมเพื่อการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ว่าภาติเครือข่ายมีความสำคัญในการร่วมมือกันเพื่อแก้ไขปัญหา แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์

และทรัพยากร อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

สนธยา เกื้อกูล (2561) ได้กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญกับภาคีเครือข่ายในการเป็นกลไกสำคัญในการปฏิรูประบบราชการ เครือข่ายเหล่านี้ช่วยเสริมสร้างความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพระหว่างภาครัฐและภาคส่วนอื่น ๆ ช่วยให้เกิดการตรวจสอบ โปร่งใส และการปรับตัวตามบริบทท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการภาครัฐที่มีคุณภาพสูงขึ้นและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในปัจจุบัน

วรวรรณ ชาญด้วยวิทย์ (2562) ได้อธิบายความสำคัญของภาคีเครือข่าย ว่าภาคีเครือข่ายช่วยสร้างพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนา เป็นแหล่งทุนทางสังคมที่สำคัญ ทั้งทุนมนุษย์ ทุนสังคม และทุนทรัพยากร ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างนวัตกรรม และความร่วมมือในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ณัฐฐา วินิจนัยภาค (2563) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาคีเครือข่ายมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน ช่วยสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เพิ่มขีดความสามารถในการจัดการท่องเที่ยว การตลาด และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน รวมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น ผ่านความร่วมมือของเครือข่ายในชุมชน หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน"

ดังนั้นสรุปได้ว่า ความสำคัญภาคีเครือข่ายมีความสำคัญในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน โดยเป็นกลไกที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน สร้างความเชื่อมโยงขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง และนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกระดับ ตั้งแต่ชุมชนท้องถิ่นไปจนถึงระดับประเทศและระดับโลก

2.3 องค์ประกอบของภาคีเครือข่าย

องค์ประกอบของภาคีเครือข่าย มีนักวิชาการได้นำเสนอองค์ประกอบไว้ดังนี้

รุ่งโรจน์ เพชรบรรณิน (2546) นำเสนอองค์ประกอบของเครือข่าย ได้แก่

- 1) สมาชิก เริ่มต้นจากสมาชิกที่เป็นส่วนสำคัญของเครือข่าย ซึ่งอาจมีการจัดแบ่งหน้าที่เป็นคณะกรรมการหากมีจำนวนสมาชิกมาก เพื่อจัดการและประสานงานในเครือข่าย
- 2) กรรมการและผู้ประสานงาน เพื่อให้เครือข่ายดำเนิน ไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีผู้ประสานงานหรือกรรมการที่รับผิดชอบในการจัดการและนำพาเครือข่ายไปสู่เป้าหมายร่วมกัน

3) เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ การกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการมีส่วนร่วมของสมาชิกและการดำเนินงานของเครือข่าย ซึ่งจะช่วยตอบสนองความต้องการหรือกิจกรรมของสมาชิกหรือองค์กร

4) กิจกรรมเครือข่าย เครือข่ายควรมีกิจกรรมที่ต่อเนื่องและเน้นการมีส่วนร่วมของสมาชิก เพื่อสร้างความเชื่อมโยงและการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

บุญเรียง สิทธิทองสี (2557) กล่าวว่า องค์ประกอบของภาคีเครือข่าย ประกอบไปด้วย คณะกรรมการบริหารงานบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ กิจกรรมกลุ่มเครือข่าย และกระบวนการ บริหารงานกลุ่มเครือข่ายโดยสมาชิกมีการเรียนรู้ ลงทุน ดูแล รักษา โดยการร่วมมือกันของสมาชิกใน กลุ่มเครือข่าย เช่นการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน การร่วมกันจัดการศึกษา การร่วมกันจัดทำหลักสูตรการแลกเปลี่ยน การบริหารจัดการ ผลประโยชน์ของสมาชิก มีความเสมอภาคและสมัครใจของ สมาชิก โดยมีการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ประสานงานกันและปฏิบัติงาน โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน

วิชัย แสงศรี (2557) เครือข่ายจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญดังต่อไปนี้คือการรับรู้มุมมองร่วมกัน การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน การมีผลประโยชน์และความสนใจร่วมกัน การมีส่วนร่วม ของสมาชิกเครือข่ายอย่างกว้างขวาง การเสริมสร้างซึ่งกันและกัน การพึ่งพิงอิงร่วมกัน และการปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน

ดวงเดือน วินิจชัย (2561) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาคีเครือข่ายในงานวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ผู้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสถานศึกษา ส่วนที่ 2 กระบวนการของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ส่วนที่ 3 ขอบข่ายการบริหารงานของสถานศึกษา ส่วนที่ 4 เป้าหมายของการบริหารแบบมีส่วนร่วม

ศิริชัย กาญจนวาที (2561) ได้อธิบายองค์ประกอบของภาคีเครือข่ายในบทความ "การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน" ว่า ภาคีเครือข่ายประกอบด้วย 1) สมาชิกเครือข่าย ซึ่งเป็นบุคคล กลุ่ม หรือหน่วยงานที่เข้าร่วมเครือข่าย 2) เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ร่วมของเครือข่าย 3) การมีส่วนร่วมและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างสมาชิก 4) ความสัมพันธ์และการสื่อสารระหว่างสมาชิก และ 5) การจัดกิจกรรมร่วมกันของเครือข่าย

กาญจนา แก้วเทพ (2562) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาคีเครือข่ายประกอบด้วย 1) สมาชิกที่มีความหลากหลาย ตั้งแต่ปัจเจกบุคคล กลุ่ม องค์กร ไปจนถึงหน่วยงานที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ 2) วัตถุประสงค์ร่วมที่เชื่อมโยงสมาชิกเข้าด้วยกัน 3) การปฏิสัมพันธ์และกิจกรรมร่วมระหว่างสมาชิก 4) การแบ่งบทบาทหน้าที่ของสมาชิกตามความถนัด และ 5) การจัดการเครือข่ายร่วมกัน

วันชัย ธรรมสังการ (2563) ได้ระบุองค์ประกอบของภาคีเครือข่าย ว่า องค์ประกอบสำคัญของภาคีเครือข่าย ได้แก่ 1) ภาคีสมาชิกที่หลากหลาย ทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน 2) เป้าหมายและวิสัยทัศน์ร่วมในการพัฒนา 3) การสื่อสารและการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสมาชิก 4) การประสานงานและการจัดการเครือข่าย และ 5) การดำเนินกิจกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

นายรังสิวุฒิ สุวรรณโรจน์ (2564) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาคีเครือข่ายในงานวิจัยเรื่อง “รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่าย” ว่าประกอบด้วย 5 ส่วนหลัก ได้แก่ 1) หลักการการมีส่วนร่วม การสร้างความร่วมมือและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง 2) วัตถุประสงค์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วม การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการบริหาร 3)การบริหารแบบมีส่วนร่วม การดำเนินการบริหารที่เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 4) การดำเนินการ การปฏิบัติตามแผนและการจัดการที่มีประสิทธิภาพ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ การกำหนดปัจจัยที่จำเป็นสำหรับความสำเร็จของการบริหารแบบมีส่วนร่วม

ดังนั้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบหลักของภาคีเครือข่ายมีดังนี้ 1) สมาชิก คนหรือองค์กรที่เข้าร่วมเครือข่าย 2) โครงสร้างการบริหาร มีคณะกรรมการหรือผู้ประสานงานดูแล 3) เป้าหมายร่วม สมาชิกมีอุดมการณ์เดียวกัน 4) กิจกรรม จัดงานที่สมาชิกมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง 5) การสื่อสาร มีการติดต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสมาชิก 6) ผลประโยชน์ร่วมกัน สมาชิกได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมเครือข่าย 7) การพึ่งพากัน สมาชิกช่วยเหลือและแบ่งปันทรัพยากรกัน องค์ประกอบเหล่านี้ช่วยให้เครือข่ายทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย

3.1 แนวคิดทฤษฎีการบริหารของกูดลิคและเออร์วิค(Gulick and Urwick,1969) นำเสนอแนวคิด POSDCoRB

Luther Gulick และ Lyndall Urwick โดยมุ่งเน้นไปที่การอธิบายหน้าที่หลักของการบริหารจัดการองค์กร POSDCORB ย่อมาจาก 7 คำที่เป็นตัวแทนของหน้าที่หลักในการบริหารจัดการ 1) P – Planning (การวางแผน) เป็นขั้นตอนแรกและสำคัญที่สุดในการบริหารจัดการ เนื่องจาก การวางแผนจะเป็นการกำหนดทิศทางและเป้าหมายขององค์กร การวางแผนเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และการกำหนดวิธีการหรือกลยุทธ์ในการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ 2) O - Organizing (การจัดองค์กร) เป็นขั้นตอนสำคัญในการบริหารจัดการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการสร้างโครงสร้างที่ชัดเจนสำหรับองค์กร การกำหนดบทบาทและหน้าที่ให้กับบุคคลภายในองค์กร และการจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ 3) S - Staffing (การจัดหาบุคลากร): เป็นหนึ่งในหน้าที่สำคัญของการบริหารจัดการ องค์กร เนื่องจากบุคลากรเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดที่ช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การจัดหาบุคลากรไม่เพียงแต่การสรรหาบุคลากรที่เหมาะสมเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการพัฒนาทักษะ การฝึกอบรม และการดูแลรักษามูลค่าบุคลากรให้อยู่ในองค์กรด้วย 4) D - Directing (การสั่งการ) เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลและการชี้แนะการทำงานของบุคลากร เพื่อให้พวกเขาทำงานตามแผนที่วางไว้ รวมถึงการสร้างแรงจูงใจ การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และการเป็นผู้นำที่ดี เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร 5) Co - Coordinating (การประสานงาน) การทำให้องค์กรดำเนินการไปในทิศทางเดียวกันอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ การประสานงานเกี่ยวข้องกับการทำให้แน่ใจว่ากิจกรรมและการทำงานของบุคลากรทุกคนภายในองค์กรมีความสอดคล้องกันเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน 6) R - Reporting (การรายงาน) เกี่ยวข้องกับการเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผล และการส่งข้อมูลหรือผลการดำเนินงานไปยังผู้บริหารหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้พวกเขาสามารถติดตามความคืบหน้าของงาน ประเมินผลการทำงาน และตัดสินใจได้อย่างมีข้อมูลสนับสนุนที่ถูกต้องและทันเวลา 7) B - Budgeting (การงบประมาณ): การจัดสรรทรัพยากรทางการเงินเพื่อสนับสนุนกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ภายในองค์กร การงบประมาณเกี่ยวข้องกับการวางแผน การจัดการ และการควบคุมทรัพยากรทางการเงิน เพื่อให้แน่ใจว่าทรัพยากรเหล่านั้นถูกใช้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

จากการศึกษา ทฤษฎีของ Luther Gulick และ Lyndall Urwick สามารถที่จะนำไปใช้ในกระบวนการบริหารจัดการทั่วไปที่เริ่มจากการวางแผน ไปสู่การปฏิบัติ และการประเมินผล แต่ละหน้าที่มีบทบาทสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร โดยการวางแผนเป็นรากฐาน การจัดองค์กรเป็นโครงสร้าง การจัดหาบุคลากรเป็นทรัพยากร การสั่งการเป็นแรงขับเคลื่อน

การประสานงานเป็นการเชื่อมโยง การงบประมาณเป็นการสนับสนุน และการรายงานเป็น การควบคุม

3.2 แนวคิดทฤษฎีการบริหารของ ลิเคิร์ต (Rensis Likert, 1960) การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management)

Rensis Likert ระบบกลุ่มมีส่วนร่วม (Participative Group System) ซึ่งมองว่าระบบนี้มีประสิทธิภาพสูงสุดในการบริหารองค์กร โดยมีลักษณะสำคัญดังนี้ 1) การมีส่วนร่วมของสมาชิก สมาชิกทุกระดับขององค์กรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ซึ่งทำให้การตัดสินใจที่เกิดขึ้นมีความครอบคลุมและเป็นประโยชน์มากขึ้น เนื่องจากมุมมองและความคิดเห็นจากสมาชิกทุกคนได้รับการพิจารณา 2) การสนับสนุนจากผู้บริหาร ผู้บริหารมีบทบาทในการให้การสนับสนุนสมาชิกในองค์กร แทนที่จะเป็นการควบคุมแบบเข้มงวด ผู้บริหารจะสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรและเปิดกว้าง เพื่อให้สมาชิกสามารถแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะได้อย่างเต็มที่ 3) การทำงานเป็นทีม การทำงานในระบบกลุ่มมีส่วนร่วมจะเน้นการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยการสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจระหว่างสมาชิก ทำให้การทำงานเป็นทีมมีประสิทธิภาพมากขึ้น และส่งเสริมความร่วมมือในองค์กร 4) การสื่อสารที่เปิดกว้าง การสื่อสารในระบบนี้มีลักษณะเป็นแบบสองทาง (two-way communication) ซึ่งหมายถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นอย่างเสรีทั้งจากผู้บริหารไปยังพนักงาน และจากพนักงานไปยังผู้บริหาร การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนี้ช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่นและมีความโปร่งใส 5) ความไว้วางใจและความเคารพ มีการสร้างความไว้วางใจและความเคารพระหว่างสมาชิกทุกคนในองค์กร ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างความผูกพันและความพึงพอใจในการทำงาน 6) การให้แรงจูงใจ สมาชิกในระบบกลุ่มมีส่วนร่วมได้รับแรงจูงใจจากความรู้สึกว่าได้รับการยอมรับและมีคุณค่า ซึ่งช่วยเพิ่มความพยายามและความทุ่มเทในการทำงาน ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้น

จากการศึกษา ทฤษฎีของ Rensis Likert ที่เน้นการมีส่วนร่วม การสนับสนุน การทำงานเป็นทีม และการสื่อสารที่เปิดกว้าง ประยุกต์ในภาคีเครือข่ายคือการสร้างความไว้วางใจ การทำงานร่วมกันอย่างเท่าเทียมระหว่างสมาชิก เพื่อให้เกิดการบรรลุเป้าหมายทางสังคมและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร

3.3 โครงสร้างของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เกี่ยวกับ ภาคีเครือข่าย

ภาคีเครือข่ายมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยมีบทบาทหลัก ๆ ดังนี้ 1) ร่วมวางแผน จัดและส่งเสริม การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ในระดับพื้นที่ร่วมกับ กศน. ตำบล/อำเภอ 2) ร่วมจัดบริการการเรียนรู้ในชุมชน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ห้องสมุด ประชาชน พิพิธภัณฑ์ ร่วมกับ กศน. 3) สร้างและพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ในชุมชน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการจัดการศึกษานอกระบบ 4) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษานอกระบบ ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น 5) ร่วมติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษานอกระบบ เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ดังนั้น ภาคีเครือข่ายจึงมีบทบาทสำคัญในการเป็นหุ้นส่วนทางการศึกษา ร่วมวางแผน จัดกิจกรรม และพัฒนาคุณภาพการศึกษานอกระบบในชุมชน ซึ่งจะช่วยให้ การจัดการศึกษานอกระบบมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่าง แท้จริง

จากการศึกษาบทบาทสำคัญภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบสามารถที่ นำไปพัฒนาการบริหารภาคีเครือข่าย ที่เน้นการมีส่วนร่วมและการทำงานร่วมกันในทุกระดับ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ

3.4 งานวิจัยการศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

สยามมล เกษประดิษฐ์ (2559) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ในการบริหารศูนย์การศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอภาชี จังหวัด พระนครศรีอยุธยา มีรายละเอียดดังนี้ 1) ด้านกำหนดแผน นโยบายและยุทธศาสตร์ หมายถึง การดำเนินงานที่จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาและแผนปฏิบัติการประจำปี 2) ด้านหลักสูตร สถานศึกษา หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตร การศึกษาอย่างต่อเนื่อง 3) ด้านบริหารจัดการ สถานศึกษา หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ 4) ด้านเสริมสร้าง ความสัมพันธ์กับชุมชน หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน 5) ด้านการติดตาม ประเมินผล หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการนิเทศติดตามและประเมินผล

3.5 งานวิจัยรูปแบบการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาของภาคีเครือข่ายของ ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

สุบิน ผลอนุรักษ์วงศ์ (2563) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องรูปแบบการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาของภาคีเครือข่าย ของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ ในจังหวัดลพบุรี มีประเด็นที่สำคัญดังนี้ 1) ด้านการวางแผนจัดการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการ จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาและแผนปฏิบัติการประจำปี ซึ่งประกอบด้วยการสำรวจข้อมูลสภาพปัญหา ความต้องการการศึกษา การกำหนดประเด็นสำคัญของการพัฒนาการกำหนดวิสัยทัศน์ภารกิจ เป้าหมาย สภาพความสำเร็จการกำหนดทางเลือกวิธีการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย และเป็น รูปธรรมการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรที่ ใช้อยู่ในการดำเนินงานและการให้ความเห็นชอบ และการรับทราบแผนพัฒนาการศึกษา 2) ด้านการประสานงาน หมายถึง ขอบข่ายกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการ ประสานงาน 3) ด้านการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง 4) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัด กิจกรรมเรียนรู้ประกอบด้วยการบริหารจัดการการเรียนรู้ การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร การพัฒนาบุคลากรการรับรู้ข่าวสารข้อมูลการออกแบบ และการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การร่วมจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผลผู้เรียน และครูผู้สอนที่ร่วมเป็น สถานศึกษาภาคี เครือข่าย 5) ด้านการนิเทศติดตามผล หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการนิเทศ ติดตามและประเมินผลซึ่งประกอบด้วยการเป็นคณะกรรมการนิเทศติดตามและประเมินผลการ ดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมของสถานศึกษา

3.6 งานวิจัยการบริหารภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

ภัทรชัย รินสาย (2565) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องทางการบริหารภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอปัว จังหวัดน่าน มีรายละเอียดดังนี้ 1) การบริหารแบบมีส่วนร่วมในการวางแผน (Planning) หมายถึง การร่วมมือกัน ในการวางแผนงานต่างๆ ที่จะต้องคิด และเตรียมความพร้อมในการบริหารงาน โดยมีทุกฝ่ายของคนในองค์กรต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนด วิธีการวางแผน การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อเข้ามา มีส่วนร่วมในการช่วยกันคิดค้นขั้นตอนต่าง ๆ 2) การดำเนินการจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง ความพยายามของผู้บริหารที่จะให้มีหนทางสำหรับการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามแผนงาน ที่ได้วางไว้ และเป็นหน้าที่ทางการบริหารที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญ ตรวจสอบเป็นระยะ เพื่อให้ มั่นใจว่า องค์การที่ออกแบบไว้เหมาะสมนั้น 3) มีส่วนร่วมในการนำ (Leading) หมายถึง การมีส่วนร่วมใน

การบริหารงานจะต้องมีการจูงใจ เพื่อให้คนในองค์กรทุ่มเทแรงกาย แรงใจอย่างเต็มความสามารถ ทำให้เกิดผลสำเร็จตามจุดหมายขององค์กรที่ตั้งไว้ โดยพื้นการทำงานที่มีประสิทธิภาพในการควบคุม งานอย่างมีคุณภาพ 4) มีส่วนร่วมในการควบคุม (Controlling) หมายถึง การควบคุมที่เป็นกระบวนการวางแผนระเบียบตามกฎหมายเกณฑ์ในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรือตามจุดหมายขององค์กรที่กำหนดไว้ตามแผนงานที่องค์กรกำหนดไว้ล่วงหน้าตามแผนงาน และนโยบายที่วางไว้

3.7 การสังเคราะห์รูปแบบจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) ของ Rensis Likert (1960) ทฤษฎีการบริหาร POSDCoRB ของ กุลลิต และ เออร์วิก (1969) โดยใช้กระบวนการบริหารให้มีคุณภาพ โครงสร้างของ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เกี่ยวกับ ภาติเครือข่ายมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สุภัทรชัย รินสาย (2565) แนวทางการบริหารภาติเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอบัว จังหวัดน่าน พระนครศรีอยุธยา นายสุบิน ผลอนุรักษ์วงศ์ (2563) ได้นำเสนอรูปแบบการมีส่วนร่วมในการบริหารการจัดการศึกษาของภาติเครือข่ายของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยอำเภอ ในจังหวัดลพบุรี สยามมล เกษประดิษฐ์ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาการมีส่วนร่วมของภาติเครือข่ายในการบริหารศูนย์การศึกษา นอกระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยอำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงได้นำมาทำการสังเคราะห์และพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาติเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ จังหวัดนครปฐม รูปแบบ PCERI Model ดังนี้ การวางแผน (Plan) ความร่วมมือ (Cooperation) การดำเนินการ (Execution) การรายงาน (Report) การปรับปรุง(Improvement) โดยการกำหนดแนวทางปฏิบัติซึ่งสามารถพิจารณาได้ตามบริบทของแต่ละศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ

4. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนารูปแบบการบริหารงาน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ ได้แก่ ความหมายของรูปแบบ ประเภทของรูปแบบ คุณลักษณะของรูปแบบที่ดี

การพัฒนารูปแบบและการตรวจสอบรูปแบบ โดยมีนักการศึกษา นักวิชาการ ได้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

4.1 ความหมายของรูปแบบ

นักวิชาการ ได้ให้ความหมายของรูปแบบทั้งในลักษณะที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน ซึ่งพอจะสรุปความหมายของรูปแบบที่นักวิชาการส่วนใหญ่ได้ให้ความคิดเห็นไว้ดังนี้

นันทิยาภรณ์ หงส์เวียงจันทร์ (2559) กล่าวว่า รูปแบบเป็นสิ่งที่แสดงถึงโครงสร้างโดยการจำลองเกี่ยวกับความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจตลอดทั้งจินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์หรือเรื่องราวใด ๆ ให้ปรากฏซึ่งใช้การสื่อสารในลักษณะต่าง ๆ อาทิเช่น การภาพวาดแผนภูมิ แผนผังต่อเนื่องที่แสดงถึงความสลับซับซ้อน และสามารถเข้าใจอย่างง่าย โดยสามารถนำเรื่องราวหรือประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างกระชับภายใต้หลักการอย่างเป็นระบบ และนำไปสู่การอธิบายถึงคุณลักษณะที่สำคัญของปรากฏการณ์ซึ่งคาดว่าจะเกิดขึ้น และควรมีการนำเสนอหรือสื่อสารเพื่อให้เห็นถึงภาพให้ชัดเจนมากขึ้น

สิริพร ดิน้อย (2562) กล่าวว่า รูปแบบหมายถึง โครงสร้างที่แสดงถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในการกระทำหรือดำเนินการพัฒนาคุณลักษณะ แสดงถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่สำคัญของสิ่งที่ศึกษาจะทำให้สามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น

พัฒนา พรหมณี, ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด และปณิธาน กระสังข์ (2560) ได้กล่าวถึงความหมายของรูปแบบว่า เป็นลักษณะที่จำลองขึ้นหรือเป็นต้นแบบง่าย ๆ ที่ผ่านการศึกษาและพัฒนาขึ้นมา ใช้ในการแสดงถึงกระบวนการหรืออธิบายปรากฏการณ์ เป็นสิ่งที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นจากหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด และความเชื่อที่เกี่ยวข้อง เพื่อแสดงกระบวนการทางความคิดหรือทำให้เห็นถึงองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่สำคัญ มีลักษณะเป็นขั้นตอนสำหรับที่ทำให้เห็นความสัมพันธ์ โดยใช้สื่อหรือเครื่องมือประกอบทำให้เกิดความเข้าใจได้ง่าย กระชับ ถูกต้อง สามารถตรวจสอบ และเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจได้

พูนิชนชัย อุสาพรหม (2561) ได้กล่าวว่า รูปแบบเป็นการทำให้ความคิดมีความเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น เป็นคำอธิบาย เป็นแผนผัง ไคอะแกรม หรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น

เสถียร วัชรนิมิต (2562) ได้กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง การจำลองภาพองค์ประกอบที่สำคัญของปรากฏการณ์ หรือลักษณะของสิ่งของ โดยประกอบด้วย กระบวนการ หรือขั้นตอนสำคัญที่มีความสัมพันธ์กัน ในเชิงทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ ของปรากฏการณ์

นั้น ๆ ซึ่งได้รับการพิสูจน์ ทดสอบ หรือยอมรับว่าสามารถใช้เป็นแบบแผนในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ของรูปแบบนั้น ๆ

อนงค์นาถ เคนโพธิ์ (2562) ได้กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างทางความคิด เป็นสิ่งหรือ วิธีการดำเนินงานที่เป็นต้นแบบของอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น รูปแบบในการพัฒนาท้องถิ่นรูปแบบการเสนอสินค้า รูปแบบการเสนอการสอนหรือการอบรม ซึ่งเป็นการแสดงหรืออธิบายความสัมพันธ์

ไรจ์ (Raj, 1996) ได้ให้ความหมายของรูปแบบ ไว้ 2 ความหมาย ดังนี้ 1) รูปแบบ เป็นการจำลองจากข้อเท็จจริงในปรากฏการณ์ อาจแสดงด้วยข้อความ จำนวน หรือภาพ ทำให้เข้าใจรายละเอียดของปรากฏการณ์ได้ง่ายขึ้น 2) รูปแบบ คือ ตัวแทนของการใช้แนวความคิดของโปรแกรมที่กำหนดเฉพาะ โดยสรุปแล้ว รูปแบบ หมายถึง แบบจำลองอย่างง่ายหรือย่อส่วน (Simplified Form) ของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เสนอรูปแบบได้ศึกษาและพัฒนาขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นหรืออธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

กู๊ด (Good, 2005) ได้ให้ความหมายของรูปแบบ ไว้ทั้งหมด 4 ความหมายว่า 1) รูปแบบ เป็นต้นแบบอย่างใดอย่างหนึ่งที่ใช้สำหรับการสร้างหรือทำซ้ำ 2) รูปแบบเป็นแบบที่สร้างขึ้นสำหรับเป็นตัวอย่าง เช่น ต้นแบบการออกเสียงภาษาต่างประเทศที่นำมาใช้ให้ผู้เรียนได้ฝึกตาม เป็นต้น 3) รูปแบบเป็นแผนภูมิหรือรูปสามมิติเพื่อใช้เป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง 4) รูปแบบเป็นชุดของปัจจัยและตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เป็นตัวประกอบ และเป็นสัญลักษณ์ทางระบบสังคม อาจเขียนเป็นสูตรทางคณิตศาสตร์หรือบรรยายเป็นภาษา

ซิงก์ เอ็กซิส (Think Exist, 2008) ได้ให้ความหมายของรูปแบบว่า เป็นแบบจำลองระบบการปฏิบัติงาน หรือแบบแปลนของการก่อสร้างที่วาดไว้ล่วงหน้า หรือสิ่งของที่เป็นตัวแทนแสดงความคิดของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หรือสิ่งที่เตรียมเอาไว้ล่วงหน้า

สรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่แสดงถึงโครงสร้างโดยการจำลองเกี่ยวกับความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโดยเป็นกระบวนการปฏิบัติงานภายใต้หลักการ เป้าหมาย และวิสัยทัศน์ในการปฏิบัติงานเดียวกันที่จะสามารถนำมาศึกษาเพื่อเกิดเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ หรือเป็นโครงสร้างที่แสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบของสิ่งที่จะศึกษาหรือสิ่งที่จะดำเนินการให้เห็นถึงส่วนประกอบที่สำคัญในของสิ่งนั้น ๆ เพื่อถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ ตลอดจนทั้งจินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์ และสามารถทำให้เข้าใจง่ายขึ้น ซึ่งอาจจะแสดงในลักษณะภาพวาด แผนภูมิ หรือแผนภาพ แตกต่างกันไป

4.2 ประเภทของรูปแบบ

จากการศึกษาประเภทของรูปแบบ พบว่ามีรูปแบบอย่างหลากหลายประเภท โดยมีนักวิชาการได้จัดมีการแบ่งประเภทแตกต่างกันออกไป ดังต่อไปนี้

กรกมล สมฟูด (2556) กล่าวว่า รูปแบบมี 4 ประเภทคือ 1) รูปแบบเชิงอธิบาย 2) รูปแบบเชิงเหตุผล 3) รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ 4) รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์

บุญเชิด ชำนิศาสตร์ (2556) กล่าวว่า รูปแบบประกอบด้วยหลายประเภทซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถสร้างและพัฒนาขึ้นโดยแต่ละสาขาก็จะมีรูปแบบที่มีความแตกต่างกันออกไป อาทิ เช่น รูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์ โดยสามารถแบ่งออกเป็นรูปแบบที่ใช้ในการอุปมา อุปไมย การเทียบเคียงปรากฏการณ์ อย่างเป็นรูปธรรมเพื่อสามารถสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม รูปแบบที่ใช้ภาษาในการสื่อ การขยายหรือการอภิปรายปรากฏการณ์ที่ต้องการจะศึกษา ด้วยภาษา แผนภูมิ รูปภาพ รูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์จึงเป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ และรูปแบบที่นำเอาตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น

นันทิยาภรณ์ หงส์เวียงจันทร์ (2559) กล่าวว่า ประเภทของรูปแบบสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ รูปแบบเชิงกายภาพ มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายของจริง และรูปแบบเชิงสัญลักษณ์ มีลักษณะเป็นการอธิบายหรือการพรรณนาลักษณะด้วยสัญลักษณ์ หรือด้วยย่อต่าง ๆ เพื่อความเข้าใจ

ประยูรศรี กวานปรัชชา (2559) ได้กล่าวว่า รูปแบบประกอบด้วย รูปแบบเชิงกายภาพ ได้แก่ รูปแบบคล้าย และรูปแบบเชิงแนวความคิด ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบที่อธิบายความหมาย รูปแบบที่มีลักษณะเป็นแผนภูมิ รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ และรูปแบบเชิงเหตุผล หรือรูปแบบเชิงสาเหตุ

กีฟส์ (Keeves, 1988) จำแนกประเภทรูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์ ออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้ 1) รูปแบบเชิงเทียบเคียง (Analogue Model) เป็นรูปแบบที่ใช้ในการอุปมาอุปไมย และการเทียบเคียงในการอธิบายปรากฏการณ์ที่เป็นลักษณะของนามธรรม เพื่อสร้างความเข้าใจเชิงรูปธรรม โดยใช้หลักการเทียบเคียงโครงสร้างของรูปแบบให้เกิดความสอดคล้องกับลักษณะของข้อมูลหรือความรู้ที่มีอยู่ โดยมีองค์ประกอบของรูปแบบต้องมีความชัดเจน สามารถนำไปทดสอบข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ 2) รูปแบบเชิงข้อความ (Semantic Model) เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ต้องการศึกษาดูด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นถึงโครงสร้างทางด้านความคิด โดยมีองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น 3) รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) เป็นรูปแบบที่ใช้สมการทาง

คณิตศาสตร์ แสดงความสัมพันธ์ของตัวประกอบหรือตัวแปร และ 4) รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ร่วมกับหลักการสร้างรูปแบบเชิงข้อความ โดยต้องมีการอาศัยทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหรืองานวิจัยที่มีมาก่อนแล้ว จะสามารถนำมาแสดงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างตัวแปรและสามารถทดสอบได้

สรุปได้ว่า รูปแบบที่กล่าวมานั้นประกอบด้วยหลายประเภท หลายรูปแบบ มีการสร้างและพัฒนาขึ้นแตกต่างกันไปตามบริบทขององค์กร มีทั้งรูปแบบอย่างง่ายไปจนถึงรูปแบบที่มีความสลับซับซ้อน ประเภทของรูปแบบมีจะความสอดคล้องกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่นำมาใช้ประกอบการสังเคราะห์เพื่อสร้างหรือพัฒนารูปแบบนั้น

4.3 คุณลักษณะของรูปแบบที่ดี

คุณลักษณะของรูปแบบที่ดีต้องเป็นรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงคุณลักษณะของรูปแบบที่ดีไว้ดังต่อไปนี้

กรกมล สมสุข (2556) กล่าวว่า รูปแบบที่ดีนั้นควรจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์ของโครงสร้างตัวแปร ซึ่งสามารถหาข้อสนับสนุนและตรวจสอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ได้

บุญเชิด ชำนิศาสตร์ (2556) กล่าวว่า รูปแบบที่จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น จะต้องประกอบด้วยลักษณะที่ดีดังนี้ มีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง สามารถทำนายผลได้ สามารถขยายความผลทำนายได้กว้างขวางขึ้น สามารถนำไปสู่แนวคิดใหม่ ๆ ในการพัฒนารูปแบบนั้น ผู้วิจัยจะต้องดำเนินการศึกษาแนวคิดทฤษฎีของการสร้างรูปแบบ เพื่อนำเอาข้อมูลที่รวบรวมและจัดเก็บมาทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และกำหนดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบโดยต้องกำหนดโครงสร้างและข้อเสนอของรูปแบบอย่างชัดเจน เพื่อนำไปสู่ผลสรุปสามารถอธิบายปรากฏการณ์ที่มุ่งหวังของการวิจัยมีการทดสอบและปรับปรุง

พัฒนา พรหมณี, ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด และปณิธาน กระสังข์ (2560) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของรูปแบบที่ดีว่า เป็นรูปแบบที่สร้างและพัฒนาขึ้นแล้วมีการตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงปริมาณ มีการใช้เทคนิคทางสถิติ หรือการตรวจสอบจากหลักฐานเชิงคุณลักษณะ โดยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ ว่ารูปแบบนั้นมีคุณภาพที่ดีเหมาะสมในการนำไปใช้ในการดำเนินงานได้จริง เช่น การดำเนินงานด้านการสาธารณสุขมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องนำแนวทางการสร้างและพัฒนารูปแบบไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ เจตคติและทักษะในการดูแลตนเองให้เกิดขึ้นกับประชาชนเพื่อการมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป

สิริพร คีน้อย (2562) กล่าวว่า รูปแบบที่ดีจะต้องได้มาจากการสร้างและพัฒนาที่มีพื้นฐานมาจากแนวคิดและทฤษฎี แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ เพื่ออธิบายโครงสร้างความสัมพันธ์ของเรื่องที่ได้ครอบคลุมและชัดเจน ซึ่งรูปแบบที่ดีจะต้องผ่านการทดสอบหรือตรวจสอบก่อนนำไปใช้จริงว่ารูปแบบที่สร้างขึ้นมามีความถูกต้องเหมาะสม และควรนำรูปแบบนั้นไปใช้ต่อไปหรือไม่

เสถียร วัชรนิมิต (2562) ได้กล่าวถึงรูปแบบที่ดีว่า ไม่มีรูปแบบใดที่เป็นคุณลักษณะของรูปแบบที่ดีที่สุด ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ต้องการศึกษาว่ามีความเหมาะสมและสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด อย่างไรก็ตามคุณลักษณะรูปแบบที่ดี ต้องมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมารับรอง สามารถคาดการณ์และอธิบายปรากฏการณ์หรือความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในเชิงเหตุผลได้ มีการต่อยอดความรู้ อันจะเป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้อย่างชัดเจน ตรวจสอบได้ และมีกระบวนการสร้างหรือพัฒนาได้อย่างไม่มีสิ้นสุด

สรุปได้ว่า คุณลักษณะของรูปแบบที่ดีนั้น ต้องแสดงถึงโครงสร้างขององค์ประกอบที่ครบถ้วน สมบูรณ์ สามารถทำนายผลลัพธ์ หรือสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้นได้ มีทฤษฎีรองรับ รูปแบบที่ดียังต้องผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ว่ามีความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ เหมาะสม ก่อนนำรูปแบบไปใช้งานจริง

4.4 การพัฒนารูปแบบ

มีขั้นตอนการดำเนินการและลักษณะแตกต่างกันไป จากการศึกษาข้อมูล มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบไว้ดังนี้

เกรียงไกร ทานะเวช (2562) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบ คือ กระบวนการในการสร้างหรือพัฒนาแบบจำลองนอกจากนี้การวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนการพัฒนารูปแบบพบว่า ไม่สามารถกำหนดแน่นอนตายตัวได้แต่ขึ้นกับรายละเอียดของปรากฏการณ์หรือสิ่งที่เราพัฒนาแบบนั้น ๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สังเคราะห์ความสอดคล้องของขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบ เพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดขั้นตอนการพัฒนารูปแบบสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบดังนี้ 1) การสำรวจสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ระดับความต้องการจำเป็นขององค์ประกอบและตัวชี้วัด 2) ศึกษาแนวทางที่เป็นที่ยอมรับและเป็นแบบวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) 3) ร่างและพัฒนารูปแบบให้ชัดเจน 4) การตรวจสอบและประเมินรูปแบบโดยการสนทนากลุ่ม Focus Group และ 5) ทบทวนและปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้สมบูรณ์

สิริพร คีน้อย (2562) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบมีขั้นตอนแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการสร้างรูปแบบ ซึ่งได้กำหนดการพัฒนารูปแบบไว้ 6 ขั้นตอน 1) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ 2) ศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรม 3) รวบรวมข้อมูลด้านเนื้อหา การจัดกิจกรรม ระยะเวลาที่เหมาะสม 4) สร้างร่างรูปแบบ 5) ตรวจสอบรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ และ 6) ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเป็นรูปแบบที่สมบูรณ์

ประจวบ หนูเลี้ยง และคณะ (2558) ได้กล่าวถึงการพัฒนารูปแบบว่า เป็นการทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดีขึ้น มีคุณภาพมากขึ้น โดยผ่านกระบวนการวิธีการและเทคนิคที่เป็นระบบ มีการกระทำอย่างต่อเนื่องอันมีผลทำให้การกระทำหรือการดำเนินงานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ทำให้ผลหรือผลผลิตมีคุณภาพเป็นที่น่าพึงพอใจมากขึ้น

พัฒนา พรหมณี, ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด และปณิธาน กระสังข์ (2560) ได้กล่าวถึงการพัฒนารูปแบบว่า วิธีการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบ มีหลัก 4 ประการ คือ 1) ปรับปรุงการดำเนินงานโดยวิธีการแก้ปัญหาและมีข้อมูลย้อนกลับอย่างเป็นระบบ 2) ปรับปรุงการจัดการด้านการสร้างและพัฒนา โดยใช้การตรวจสอบและควบคุมอย่างเป็นระบบ 3) ปรับปรุงกระบวนการประเมินผล โดยประเมินการออกแบบส่วนประกอบและลำดับขั้นตอนต่าง ๆ รวมทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับและทำการปรับปรุงให้เป็นไปตามการออกแบบอย่างเป็นระบบ 4) สร้างหรือทดสอบทฤษฎีที่นำมาใช้ในรูปแบบ การออกแบบ และพัฒนาระบบการดำเนินงานนั้น

เสถียร วัชรนิมิต (2562) ได้กล่าวถึงการพัฒนารูปแบบว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานของรูปแบบในหนังสือ สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่บุคคลตามลักษณะหรือปรากฏการณ์เฉพาะ ซึ่งอาจแสดงออกในรูปแบบจำลอง (Model) รูปแบบเชิงระบบ รูปแบบเชิงความคิด เพื่อการถ่ายทอดแนวความคิด หรือจินตภาพ การพัฒนารูปแบบอาจเป็นทั้งการสร้างรูปแบบใหม่ ๆ ของลักษณะของสิ่งต่าง ๆ หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ และการเสริมสร้างรูปแบบเดิมที่มีอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างทันเวลา และใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มสมรรถนะ ในการพัฒนารูปแบบควรมีทฤษฎีรองรับและมีการวิจัยเพื่อทดสอบรูปแบบก่อนที่จะนำรูปแบบไปใช้ตามจุดมุ่งหมายของการพัฒนารูปแบบนั้น ๆ

สรุปได้ว่า กระบวนการในการสร้างหรือพัฒนาแบบจำลองมีรูปแบบขั้นตอนแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ นอกจากนี้การวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนการพัฒนารูปแบบพบว่า ไม่สามารถกำหนดแน่นอนตายตัวได้แต่ขึ้นกับรายละเอียดของปรากฏการณ์หรือสิ่งที่เราจะพัฒนารูปแบบนั้น ๆ เพื่อใช้เป็นกรอบกำหนดขั้นตอนการพัฒนารูปแบบ

4.5 การตรวจสอบรูปแบบ

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยของนักวิชาการ นักการศึกษา ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการตรวจสอบรูปแบบไว้ดังนี้

กรกมล สมสุข (2556) กล่าวว่า การออกแบบการวิจัยและพัฒนาแบบจะต้องมีการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบที่มีอาจมีหลายขั้นตอนทั้งนี้เพื่อต้องการที่จะให้ได้รูปแบบที่เชื่อถือได้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีในการสร้างรูปแบบโดยการนำเอาข้อมูลที่จัดเก็บมาวิเคราะห์สังเคราะห์เพื่อกำหนดโครงสร้างของกระบวนการองค์ประกอบของรูปแบบ โดยกำหนดโครงสร้างและข้อเสนอของรูปแบบ เพื่อนำไปสู่ผลสรุปสำหรับอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

พัฒนา พรหมณี, ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด และปณิธาน กระสังข์ (2560) ได้กล่าวถึงการตรวจสอบรูปแบบว่า การตรวจสอบรูปแบบควรดำเนินการ ดังนี้

1) การตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงปริมาณ (Quantitative) โดยใช้เทคนิคทางสถิติ ดังนี้

1.1) ตรวจสอบความมากน้อยของความสัมพันธ์หรือความเกี่ยวข้อง หรือเหตุผลระหว่างตัวแปร

1.2) การประมาณค่าพารามิเตอร์ของความสัมพันธ์ โดยสามารถประมาณข้ามกาลเวลา กลุ่มตัวอย่าง หรือสถานที่ได้ (Across Time, Samples, Sites)

2) การตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงคุณลักษณะ (Qualitative) เป็นการตรวจสอบโดยการใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องที่ต้องการความละเอียดอ่อน ดังนี้

2.1) ตรวจสอบรูปหรือประเมินโดยไม่เน้นผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ตามรูปแบบเป็นการประเมินแบบอิงเป้าหมาย (Goal-based model) การตอบสนองปัญหา และความต้องการของผู้เกี่ยวข้องตามรูปแบบ การประเมินแบบสนองตอบ (Responsive model) หรือกระบวนการการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างลึกซึ้งเฉพาะในประเด็นที่นำมาพิจารณา ไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไป อาจผสมผสานปัจจัยในการพิจารณาต่าง ๆ เข้าด้วยกันตามวิจารณญาณของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพหรือความเหมาะสมของสิ่งที่ทำการประเมิน

2.2) ตรวจสอบรูปหรือประเมินโดยเน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Specialization) พัฒนาการประเมินมาจากรูปแบบการวิจารณ์งานศิลป์ (Art criticism) ที่มีความละเอียดลึกซึ้ง และต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัย เนื่องจากเป็นการวัดคุณค่าที่ไม่อาจ

ประเมินด้วยเครื่องวัดใด ๆ ได้และต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริง ต้องอาศัยผู้รู้จริงในองค์ความรู้เฉพาะสาขาอย่างลึกซึ้งในเรื่องนั้น ๆ มาเป็นผู้ประเมินผล

2.3) ตรวจสอบรูปหรือประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมิน โดยให้ความเชื่อถือกับผู้ทรงคุณวุฒิที่เที่ยงธรรมและมีคุณพินิจที่ดีทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่าง ๆ เกิดจากประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.4) ตรวจสอบรูปหรือประเมินโดยความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิตามอรรถาธิบายและความถนัดของแต่ละคน เช่น การกำหนดประเด็นพิจารณา การบ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการ การเก็บรวบรวม การประมวลผล การวินิจฉัยข้อมูล ตลอดจนวิธีการนำเสนอ ทั้งนี้เกณฑ์การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิจะเน้นที่สถานภาพทางวิชาชีพ ประสบการณ์และการเป็นที่เชื่อถือ (High credit) ของวิชาชีพเป็นสำคัญ

เสถียร วัชรนิมิต (2562) กล่าวว่า การตรวจสอบรูปแบบ มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบหรือทดสอบรูปแบบ ถึงความเหมาะสมความเป็นไปได้ของรูปแบบในการปฏิบัติจริงหรือข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งมีหลายวิธี ผลของการตรวจสอบรูปแบบจะนำไปสู่การปฏิเสธหรือยอมรับรูปแบบอันจะส่งผลถึงการปรับปรุงสร้างหรือพัฒนารูปแบบใหม่ต่อไป

คีฟ (Keeves, 1997) ได้กล่าวถึงการตรวจสอบรูปแบบว่า มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้ของรูปแบบในการนำไปปฏิบัติจริง หรือข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งการตรวจสอบสามารถทำได้หลายวิธี เช่น วิธีตรวจสอบเชิงปริมาณ เชิงคุณลักษณะ ผลของการตรวจสอบนำไปสู่การยอมรับหรือการปฏิเสธรูปแบบ อีกทั้งยังนำไปสู่การสร้างรูปแบบใหม่หรือการปรับปรุง หรือการพัฒนารูปแบบเดิมและสร้างเป็นทฤษฎีต่อไป

สรุปได้ว่า การตรวจสอบรูปแบบ มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติจริง ซึ่งทำได้โดยการตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงปริมาณ (Quantitative) โดยใช้เทคนิคทางสถิติ และการตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงคุณลักษณะ (Qualitative) หรือเป็นการตรวจสอบ โดยการใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องที่ต้องการความละเอียดอ่อน

5.การวิจัยและพัฒนา

การวิจัยและพัฒนา (The Research and Development) เป็นลักษณะหนึ่งของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ที่ใช้ในกระบวนการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มุ่งพัฒนาทางเลือกและมีวิธีการใหม่ ๆ เพื่อใช้ยกระดับคุณภาพของงานตลอดจนคุณภาพของชีวิต การวิจัยและพัฒนาซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีการพัฒนาต้นแบบทางด้านนวัตกรรม (หมายถึง สื่อ/สิ่งประดิษฐ์ หรือวิธีการ) อีกทั้งมีการทดลองใช้ เพื่อตรวจสอบคุณภาพในเชิงประจักษ์ โดยได้มีนักวิชาการกล่าวถึงการวิจัยและการพัฒนาไว้ดังนี้

5.1 ความหมายของการวิจัยและการพัฒนา

นักวิชาการ ได้ให้ความหมายของรูปแบบทั้งในลักษณะที่คล้ายคลึงกันและในลักษณะที่มีความแตกต่างกัน สามารถสรุปความหมายของรูปแบบที่นักวิชาการให้ความคิดเห็นไว้ดังต่อไปนี้

กิตติยา วงษ์จันทร์ (2561) ได้กล่าวถึงความหมายของการวิจัยและพัฒนา ว่าเป็นกระบวนการศึกษาค้นคว้า คิดค้น อย่างเป็นระบบ นำเชื่อดี มีเป้าหมายในการพัฒนาผลผลิตเทคโนโลยี สิ่งประดิษฐ์ สื่อ อุปกรณ์ เทคนิควิธีหรือรูปแบบการทำงาน ระบบบริหารจัดการ หรือนวัตกรรม และทดลองใช้จนได้ผลเป็นที่น่าพอใจ แล้วจึงนำไปเผยแพร่เพื่อพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

รัตนะ บัวสนธ์ (2563) ได้กล่าวถึงความหมายของการวิจัยและพัฒนาว่า เป็นการพัฒนานวัตกรรมโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือดำเนินการในแต่ละขั้นตอนของการพัฒนานวัตกรรม ทั้งนี้มีเป้าหมายสำคัญคือการได้มาซึ่งนวัตกรรมที่เป็นต้นแบบและสามารถนำไปใช้หรือแก้ปัญหาได้จริง

ขันทอง วัฒนะประดิษฐ์ (2565) ได้กล่าวถึงความหมายของการวิจัยและพัฒนาว่า เป็นกระบวนการศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์โดยดำเนินการทดสอบในสภาพจริงและทำการปรับปรุงผลิตภัณฑ์หลาย ๆ รอบจนได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนากลุ่มคน หน่วยงานหรือองค์กรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บอร์กและกอลล์ (Borg and Gall 1989) ได้ให้ความหมายของการวิจัยและการพัฒนาว่าเป็นกระบวนการในการพัฒนา ในทุกส่วนมิใช่การพัฒนาในด้านตำราเท่านั้น แต่รวมถึงการพัฒนาโปรแกรมการศึกษาด้วย ทำให้เกิดระบบการเรียนรูและการฝึกอบรมบุคคลากร

สรุปได้ว่า การวิจัยและพัฒนา คือกระบวนการในการศึกษาและค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีความน่าเชื่อถือ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมถึงเทคนิคและรูปแบบการทำงานเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5.2 ลักษณะของการวิจัยและพัฒนา

รัตนะ บัวสนธิ์ (2563) ได้กล่าวถึงลักษณะของการวิจัยและพัฒนาว่าเป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีขั้นตอนต่อเนื่องกันตามลำดับ ซึ่งผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในขั้นตอนหนึ่ง ๆ จะได้รับการนำไปใช้สำหรับดำเนินงานในขั้นตอนต่อไป โดยที่ในแต่ละขั้นตอนไม่ได้แยกจากกันโดยเด็ดขาด แต่มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน

รีเสิร์ทเซอร์ ไทยแลนด์ (Researcher Thailand, 2563) ได้ให้ลักษณะของการวิจัยและพัฒนาว่า ลักษณะของวิจัย R&D 1) เป็นวิจัยเชิงประยุกต์ที่มุ่งนำผลวิจัยไปพัฒนา 2) มีขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจน 3) มีกระบวนการที่ต่อเนื่อง 4) มีแบบแผนการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แต่ส่วนใหญ่เป็นวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลอง 5) มีการตรวจสอบประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลของสิ่งที่พัฒนาขึ้นมา และมีการเผยแพร่

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 2 จังหวัดพิษณุโลก (2563) ได้ให้ลักษณะของการวิจัยและพัฒนาว่า เป็นงานที่มีความสร้างสรรค์ ทำอย่างเป็นระบบ เพื่อเพิ่มพูนคลังความรู้หรือสร้างให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ รวมถึงความรู้ที่เกี่ยวกับมนุษย์ วัฒนธรรมและสังคม และการใช้คลังความรู้เหล่านี้เพื่อสร้างหรือประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ

สรุปได้ว่า ลักษณะของการวิจัยและพัฒนา เป็นการวิจัยที่มีลักษณะหลากหลาย และมีความซับซ้อน โดยการวิจัยและพัฒนาอาจมีลักษณะที่แตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ ขอบเขต และระยะเวลาของการวิจัย

5.3 กระบวนการของการวิจัยและการพัฒนา

ลัดดา เหลืองรัตนมาศ (2559) ได้กล่าวถึงกระบวนการของการวิจัยและพัฒนาว่า มีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

1) การวิเคราะห์สภาพปัญหาให้ชัดเจน ซึ่งเป็นการสำรวจข้อมูลเชิงปริมาณ หรือเชิงคุณภาพ รวมถึงการศึกษา ทฤษฎี แนวคิด ที่เกี่ยวกับสิ่งที่ศึกษา และสิ่งที่ต้องการพัฒนาขึ้นมา เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงาน หรือพัฒนางานให้ดีขึ้น (R1: Research ครั้งที่ 1)

2) พัฒนาต้นแบบ ถ้าเป็นการเรียนการสอนก็จะเป็นการพัฒนารูปแบบ กระบวนการ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ อุปกรณ์ หรือระบบการบริหารจัดการ (D1: Development ครั้งที่ 1)

3) ทดลองใช้ต้นแบบที่พัฒนาขึ้น โดยทดลองในกลุ่มเล็กๆ เพื่อให้ต้นแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสมบูรณ์ เหมาะสมที่จะนำไปใช้ (R2)

4) ปรับปรุงต้นแบบให้เหมาะสม (D2)

5) นำต้นแบบที่สมบูรณ์ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้น (R3) ซึ่งการพัฒนาต้นแบบมีการทำอย่างต่อเนื่อง จะพัฒนาและไปทดลองใช้ก็ครั้งขึ้นอยู่กับงานวิจัย แต่ละเรื่อง จนกว่าผู้วิจัยจะมั่นใจได้ว่าสามารถนำต้นแบบที่สมบูรณ์นั้น ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายและสามารถแก้ปัญหาได้อย่างครบถ้วน

6) ประเมินประสิทธิผลของต้นแบบ และเผยแพร่

กิตติยา วงษ์ขันธ์ (2561) ได้กล่าวถึงกระบวนการของการวิจัยและพัฒนาว่า ขั้นตอนการวิจัยแบบ R&D มีขั้นตอน ดังนี้

- 1) สำรวจสภาพปัญหาและความต้องการ
- 2) ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ความเป็นไปได้ในการแก้ปัญหา
- 3) การออกแบบ/สร้าง/เลือกวิธีการ รูปแบบหรือนวัตกรรม เพื่อแก้ปัญหา/พัฒนา
- 4) ทดลองใช้และปรับปรุง หรือตรวจสอบ (อาจทดลองมากกว่า 1 ครั้ง)
- 5) ประเมินผลการทดลองใช้ หรือผลการตรวจสอบนวัตกรรม

รัตนะ บัวสนธ์ (2563) ได้กล่าวถึงกระบวนการวิจัยและพัฒนาว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานที่เป็นลำดับขั้นตอนที่สำคัญต่อเนื่องกัน 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบ สร้าง และประเมินนวัตกรรม ขั้นตอนที่ 3 การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้ และขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงนวัตกรรม

สรุปได้ว่า กระบวนการของการวิจัยและพัฒนา เป็นกระบวนการศึกษาค้นคว้า อย่างมีระบบ เป็นวงจรต่อเนื่องจนกระทั่ง ได้นวัตกรรมหรือผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพตามต้องการ เริ่มต้นวงจรจากกระบวนการวิจัย R1D1 และ R2D2 ต่อเนื่องไป นักวิจัยอาจดำเนินการซ้ำหลายรอบ จนกว่าจะได้นวัตกรรมหรือผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด

6. ผลการใช้รูปแบบ

6.1 ประสิทธิภาพ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับประสิทธิภาพ โดยมีนักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้คำจำกัดความของคำว่าประสิทธิภาพแตกต่างกันออกไป ตามทัศนคติของแต่ละบุคคล ดังต่อไปนี้

วชิรวัชร งามละม่อม (2558) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพว่า เป็นการประเมินผลต่อระบบงานภายในของหน่วยงาน โครงการ หรือนโยบายต่าง ๆ ว่ามีการปฏิบัติงานและใช้ทรัพยากรเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้หรือไม่ หากเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้หรือเร็วกว่าที่กำหนด และมีการใช้ทรัพยากรน้อยกว่าที่กำหนด ถือว่าการปฏิบัติงานในองค์กรนั้นมีประสิทธิภาพ แต่หากไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ และต้องปฏิบัติงานนานขึ้นหรือสูญเสียทรัพยากรมากขึ้น ถือว่าองค์กรนั้นไม่มีประสิทธิภาพ

ชุมศักดิ์ อินทร์รัช (2560) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพว่า หมายถึง การปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ เป็นไปตามขั้นตอนและกระบวนการ หากมีปัญหาหรืออุปสรรคในขณะดำเนินการก็สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ โดยประสิทธิภาพมุ่งเน้นไปที่กระบวนการ การใช้กลยุทธ์และเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้มากที่สุด

เกียรติพงษ์ อดมชนะธีระ (2562) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพว่า เป็นความสามารถที่ทำให้เกิดผลในการทำงาน ซึ่งผลสำเร็จที่ได้หากพิจารณาในแง่ของเศรษฐศาสตร์จะมีตัวบ่งชี้ที่วัดได้ ได้แก่ ความประหยัดหรือคุ่มค่า (ต้นทุน, ทรัพยากร และเวลา) ระยะเวลาและคุณภาพ (ทั้งกระบวนการตั้งแต่ Input Process และ Output) เป็นการผลิตหรือการทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ได้ผลลัพธ์ออกมามากที่สุด โดยใช้ต้นทุนหรือทรัพยากรน้อยที่สุดหรือที่กล่าวว่า "Do thing right" ทำให้คุ่มค่า คุ่มเวลา ประหยัดแรงงาน ประหยัดพลังงาน แต่ผลออกมาดีกว่าต้นทุน พุดง่าย ๆ คือ “คุ่มทุน” โดยเน้นวิธีการ (Tactics) และคุณภาพงาน

นิราภัย จันทรสวัสดิ์ (2562) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพว่า เป็นผลสำเร็จที่พิจารณาในแง่ของเศรษฐศาสตร์ ที่มีตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความประหยัด หรือคุ่มค่า (ประหยัดต้นทุน ประหยัดทรัพยากร ประหยัดเวลา) ความทันเวลา และมีคุณภาพ (ทั้งกระบวนการ ได้แก่ Input Process และ Output)

สุขุม รัตนเสรีเกียรติ (2563) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพว่า ประสิทธิภาพเป็นการวัดงานที่ทำให้เทียบกับทรัพยากรที่ใส่เข้าไปหรือป้อนเข้าไป โดยส่วนใหญ่ประสิทธิภาพจะเป็นสิ่งที่องค์กรต้องการ (Organization Need)

ธเนศร์ตรี รัตนเรืองยศ (2564) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพว่า เป็นความสามารถในการทำงานให้เกิดผลสำเร็จ หรือบรรลุเป้าหมายได้แบบประหยัดต้นทุน เสริมทันเวลา ภายในคุณภาพที่ระบุไว้ ซึ่งมีปัจจัยของประสิทธิภาพอยู่ 3 อย่าง ได้แก่ 1) ค่าใช้จ่าย โดยการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ คือ การควบคุมค่าใช้จ่ายให้อยู่ภายในงบประมาณที่ประเมินไว้ หากเราสามารถประหยัดได้มากกว่าคือทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม 2) เวลา การทำงานให้สำเร็จภายในเวลาที่กำหนดไว้ ยิ่งทำงานให้เสร็จเร็วก็ยิ่งมีประสิทธิภาพมากขึ้น 3) คุณภาพ งานที่ต้องมีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ หากทำงานสำเร็จโดยมีค่าใช้จ่ายน้อย แต่ตัวงานออกมามีคุณภาพต่ำก็ไม่ถือว่าเป็นการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การนำรูปแบบไปใช้ในการเสริมสร้างขวัญกำลังใจของครูได้ตามนโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีการวางแผนการจัดกิจกรรมอย่างชัดเจน เป็นรูปธรรม และจัดดำเนินการตามความต้องการของบุคลากร ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

6.2 ประสิทธิภาพ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับประสิทธิผล โดยมีนักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้คำจำกัดความของคำว่าประสิทธิผลแตกต่างกันออกไป ตามทัศนคติของแต่ละบุคคล ดังต่อไปนี้

นันทิยาภรณ์ หงส์เวียงจันทร์ (2559) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้โดยมีตัวบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพที่ชัดเจน ได้แก่ ความสามารถในการผลิตขวัญ การปฏิบัติตามแบบอย่าง การปรับตัวและความเป็นปึกแผ่นขององค์กร

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2560) กล่าวว่า “ประสิทธิผล (Effectiveness)” หมายถึง ได้ผลผลิต (Output) ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความรู้ความสามารถมีทักษะเพิ่มขึ้น รวมทั้งคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้รับ และมักใช้คำสองคำควบคู่กันคือมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เกียรติพงษ์ อุดมชนะธีระ (2562) ได้กล่าวถึงประสิทธิผลว่า เป็นการบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่พึงปรารถนาหรือเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ ประสิทธิผลจะพิจารณาจากการนำผลของงานหรือกิจกรรมที่ได้รับ เปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายผลสำเร็จหรือผลที่เกิดขึ้น มุ่งเน้นที่การทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุเป้าหมายที่ได้วางไว้โดยต้องให้ได้คุณภาพได้ตามความพอใจของลูกค้า โดยไม่ค่อยคำนึงถึงต้นทุนหรือทรัพยากรที่ใช้ในงาน จะเน้นในแง่ของผลลัพธ์ที่ได้มากกว่า มักกล่าวถึง "Do right thing" เน้นกลยุทธ์ (Strategy) ผลผลิต

นิราภัย จันทรสวัสดิ์ (2562) ได้กล่าวถึงประสิทธิผลว่า เป็นการบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่พึงปรารถนาหรือเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ กล่าวคือ ประสิทธิผลพิจารณาจากการนำผลของงาน โครงการ หรือกิจกรรม ที่ได้รับเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมาย

สุขุม รัตนเสรีเกียรติ (2563) ได้กล่าวถึงประสิทธิผลว่า ประสิทธิผลวัดจากผลลัพธ์ที่ได้เทียบกับทรัพยากรที่ใส่เข้าไปหรือป้อนเข้าไป สำหรับประสิทธิผลส่วนใหญ่จะเป็นสิ่งที่ลูกค้าต้องการ (Customer Need)

ธเนศร์ตรี รัตนเรืองยศ (2564) ได้กล่าวถึงประสิทธิผลว่า เป็นผลสำเร็จ หรือการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ในเชิงคุณภาพ ปริมาณ หรือทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งเป้าหมายที่ใช้วัดประสิทธิผลมีอยู่ 2 อย่าง ได้แก่ 1) เป้าหมายเชิงปริมาณ เช่น การทำงานให้ออกมาในจำนวนที่ต้องการ ในส่วนนี้อาจจะคล้ายกับการวัดประสิทธิภาพแต่ประสิทธิภาพจะสนใจแค่เชิงปริมาณเพียงพอหรือไม่ 2) เป้าหมายเชิงคุณภาพ หมายถึง การดูคุณภาพของผลลัพธ์งาน เช่น ผลงานออกมาน่าพึงพอใจเพียงใด สามารถใช้งานได้ตามต้องการหรือไม่

สรุปได้ว่า ประสิทธิผล หมายถึง ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น หรือผลที่ได้รับจากการใช้รูปแบบการเสริมสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การวัดประสิทธิผลเกี่ยวข้องกับการวัดผลลัพธ์ที่ตรงกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ขององค์กร และความพึงพอใจของบุคลากร

6.3 คุณค่า

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี เกี่ยวกับคุณค่าโดยมีนักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้คำจำกัดความของคำว่าคุณค่าแตกต่างกันออกไป ตามทัศนคติของแต่ละบุคคลดังต่อไปนี้

วันชัย ประชาเรืองวิทย์ (2556) ได้กล่าวถึงคุณค่าว่า เป็นสิ่งที่บุคคลถือว่าสำคัญมากต่อจิตใจ คุณค่า แบ่งออกเป็นสองชนิดคือ คุณค่าในเชิงวิธีการ และคุณค่าสุดท้ายที่ต้องการไปลงเอย เช่น การมีแฟน นำไปสู่ "การมีความสุข" ฉะนั้น คุณค่าในเชิงวิธีการจึงยังไม่จบในตัวเอง แต่ต้องไปจบที่ "สภาวะจิตชนิดหนึ่งที่ต้องการ" ซึ่งคือคุณค่าสุดท้ายที่ต้องการไปลงเอย ที่แตกต่างกันไป

อริญญา เชาวลิต และทีมงาน (2563) ได้กล่าวถึงคุณค่าว่า เป็นสิ่งที่บุคคล กลุ่ม สังคมให้คุณค่า มีความหมาย มีความสำคัญ และการดำเนินชีวิตจะสอดคล้องกับสิ่งที่คุณค่า แต่ต้องมั่นใจว่าสิ่งนั้นคือคุณค่า ไม่ใช่เพียงเจตคติ

ไตรยุทธ พรหมศิริ (2565) ได้กล่าวถึงคุณค่าในด้านธุรกิจว่า คุณค่าทางธุรกิจ (Business Value) คือการรักษาสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานให้พอเหมาะพอดีกัน ทำให้ลูกค้ารู้สึกพึงพอใจสินค้า หรือบริการที่ได้รับ เมื่อเทียบกับเงินที่ใช้จ่ายไป คุณค่าทางธุรกิจที่ตรงกับความต้องการของลูกค้าเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลต่อทิศทางการดำเนินธุรกิจในระยะยาว การสร้างคุณค่าขึ้นมา และถ่ายทอดคุณค่าที่ผู้ประกอบการยึดถือออกมาให้ชัดเจนจึงเป็นพื้นฐานที่จะทำให้ก้าวต่อไปในการทำธุรกิจมั่นคง ตรงประเด็น มั่นใจว่าเป้าหมายคืออะไร และจะมุ่งตรงไป ตามเส้นทางที่ตั้งใจไว้ได้อย่างไร

สรุปได้ว่า คุณค่า หมายถึง ประโยชน์ที่ได้รับ และเกิดคุณค่าต่อพฤติกรรมของครู หรือบุคลากร และทำให้การปฏิบัติงานของครูประสบความสำเร็จ และส่งผลต่อโรงเรียน นักเรียน หรือเกิดคุณค่าต่อสังคมโดยรวม และการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา ซึ่งสามารถกำหนดเป็น แนวนโยบายเพื่อการปฏิบัติต่อไป

7. ภูมิหลังหรือบริบทของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอดอนตูม สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ การยกระดับสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) ให้เป็น "กรมส่งเสริมการเรียนรู้" มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนไทย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีความรู้ ทักษะ และการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายเป็นกลไกสำคัญในการบรรลุเป้าหมายนี้ กรมส่งเสริมการเรียนรู้ได้ออกประกาศเกี่ยวกับการกำหนดสถานที่ตั้งของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ/เขตใหม่ ประกาศดังกล่าวมี

ผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2567 เป็นต้นไป โดยถือเป็นการปรับปรุงครั้งสำคัญที่ช่วยให้ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ในแต่ละพื้นที่สามารถทำหน้าที่ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับมาตรฐานและข้อกำหนดใหม่ของการศึกษาไทย สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครปฐม (สำนักงาน สกร.ประจำจังหวัดนครปฐม) เป็นหน่วยงานส่งเสริม กำกับ ดูแล ของ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ จังหวัดนครปฐม ทั้ง 7 อำเภอ ซึ่งสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครปฐม ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2566 ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการในกรมส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 แต่เดิม ชื่อ สำนักงานการศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดนครปฐม (สำนักงาน กศน.จังหวัดนครปฐม) ก่อตั้งขึ้น เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2527 โดยจัดตั้งตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับลงวันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2527 ในอดีตไม่ได้เป็นหน่วยงานเดียว แต่มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผู้ใหญ่ การศึกษาตามอัธยาศัย และการศึกษาพิเศษ กระจายอยู่หลายแห่ง ดังนี้ โรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ 47 โรงเรียน โรงเรียนผู้ใหญ่สายสามัญ จำนวน 11 แห่ง ห้องสมุดประชาชนอำเภอ ห้องสมุดประชาชนจังหวัด สถานที่ตั้ง ในช่วงแรก ใช้สถานที่ของโรงเรียนวัดห้วยจรเข้มหาญ เป็นที่ทำการชั่วคราว ต่อมาในปี พ.ศ. 2528 วัดธรรมศาลา โดยคณะกรรมการวัด ได้อนุญาตให้ใช้ที่ดินของวัด เนื้อที่ประมาณ 15 ไร่เศษ เป็นสถานที่ตั้งที่ทำการ ในปี พ.ศ. 2529 กรมการศึกษาผู้ใหญ่ ได้จัดสรรงบประมาณให้ก่อสร้างอาคารอำนวยการ อาคารโรงฝึกงาน อาคารพัสดุ และหอประชุมโรงอาหาร ในวันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2530 ได้ย้ายที่ทำการมาปฏิบัติงานที่วัดธรรมศาลา จนถึงปัจจุบัน มีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน และบริหารจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในจังหวัดนครปฐม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่ดี มีทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ และทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ปณิธานมุ่งมั่นที่จะพัฒนาศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยให้มีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต วิสัยทัศน์ เป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่ดี มีทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ และทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 (สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครปฐม)

ทิศทางการพัฒนาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครปฐม

ปณิธาน ให้โอกาสทางการศึกษา พัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิต

วิสัยทัศน์ ประชาชนในจังหวัดนครปฐมทุกช่วงวัย ทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน อย่างทั่วถึง มีทักษะในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อัตลักษณ์ องค์กรโปร่งใส หัวใจธรรมาภิบาล

พันธกิจ

1) ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพครู และบุคลากรทุกระดับ เพื่อยกระดับการศึกษาของประชาชน ทุกกลุ่มเป้าหมายให้มีคุณภาพ

2) ส่งเสริม และพัฒนาสมรรถนะครู และบุคลากรทุกระดับ ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ในการจัดการเรียนรู้ และการวัด ประเมินผล มีความพร้อมและทักษะที่จำเป็นทันต่อ การเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

3) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตร สื่อ กระบวนการจัดการเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีของสถานศึกษาให้มีคุณภาพ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาให้สูงขึ้น

4) ส่งเสริม สนับสนุนและประสานภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

5) ส่งเสริม สนับสนุน ให้สถานศึกษา จัดการศึกษาต่อเนื่องให้มีคุณภาพเป็นที่ประจักษ์

6) พัฒนาระบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย

7) ส่งเสริม สนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการการเรียนรู้ให้มีความครบถ้วน ถูกต้อง ทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการการศึกษา

8) พัฒนาระบบบริหารจัดการ สนับสนุนและส่งเสริมสถานศึกษาโดยเน้นการมีส่วนร่วม และการบริหารงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์

1) เสริมสร้างศักยภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา

2) การพัฒนาหลักสูตร สื่อ และกระบวนการจัดการเรียนมีประสิทธิภาพและทันสมัย

3) ส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหารและจัดการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

4) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาและระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

5) ส่งเสริมและพัฒนาระบบนิเทศติดตามประเมินผลอย่างมีส่วนร่วม

ตารางที่ 2.1 บุคลากรสังกัด สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครปฐม (สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครปฐม 2567)

ประเภทบุคลากร	สำนักงาน สกร.จังหวัด	เมือง	กำแพง แสน	ดอน ตูม	นครชัย ศรี	พุทธ มณฑล	บาง เลน	สาม พราน	รวม
ผู้บริหาร	2	1	1	—	1	1	—	—	6
ข้าราชการครู	—	2	2	1	2	2	1	3	13
บุคลากรทางการ ศึกษาอื่น (มาตรา 38 ก.(2))	2	1	1	1	1	—	—	1	7
ลูกจ้างประจำ	2	—	—	—	—	—	—	—	2
พนักงานราชการ	14	1	1	—	1	—	—	—	17
ครู กศน.ตำบล	—	25	15	8	23	3	15	16	105
ครูอาสาสมัคร	—	4	5	3	5	1	1	5	24
จ้างเหมาบริการ	7	6	11	2	—	2	3	12	43
รวม	27	40	36	15	33	9	20	37	217

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยในประเทศ

ปรียามาศ โทนคำ (2557) ได้ศึกษาการศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการการศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล ในจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า 1) ด้านการบริหารจัดการ คณะกรรมการควรมีส่วนร่วมในการกำกับติดตามงบประมาณเพื่อให้การดำเนินงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นไปอย่างมีคุณภาพ 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาของ ชุมชน 3) ด้านการมีส่วนร่วมควรให้คณะกรรมการการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบลมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน การจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย 4) ด้านการนิเทศ ติดตามและรายงานผล ควรสรุปผล และรายงานผลการปฏิบัติงานการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของการศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัยตำบล ต่อชุมชนและภาคีเครือข่าย

สุนิรัตน์ ปัตถาทุม (2557) ได้ศึกษาการศึกษาการดำเนินงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดมุกดาหาร ผลการศึกษาพบว่า 1) การดำเนินงานการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ด้านการนิเทศติดตามและรายงานผล 2) ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล พบว่ามีแนวทางพัฒนา 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการ ควรจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร คณะกรรมการ กศน.ตำบล จัดทำแผนงาน โครงการ กิจกรรม งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ บูรณาการการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน 2) ด้านการมีส่วนร่วม จัดทำทำเนียบภาคีเครือข่ายในระดับตำบล สร้างและพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ ประสานงาน ขอความร่วมมือจากภาคีเครือข่าย องค์กรชุมชน ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย 3) ด้านการนิเทศ ติดตามและรายงานผล ควรจัดทำแผนการนิเทศ ติดตามผล ประสานงาน ภาคีเครือข่ายร่วมนิเทศ ติดตามผล ประชุมวิเคราะห์ และสรุปผลการนิเทศ นำผลการนิเทศไปใช้ในการพัฒนาการดำเนินงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล

กัญจน์โชติ สหพัฒนสมบัติ (2557) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบเพื่อพัฒนาอาชีพ ของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล ผลการศึกษาพบว่า บริบทของกลุ่มตัวอย่างมีสภาพแวดล้อมเป็นสังคมกึ่งเมืองกึ่งชนบท ผู้นำและชุมชนรวมตัวกันอย่างเข้มแข็ง มีส่วนร่วมแบบแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน และระดับการมีส่วนร่วมของขั้นตอนการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพอยู่ในระดับมาก ที่คะแนนเฉลี่ย 3.80 ยกเว้นรายการอนุมัติโครงการของผู้อำนวยการอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด

วรรณวิ เจริญสุข (2557) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยของประชาชน ในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า 1) ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ในภาพรวมอยู่ในระดับ น้อย เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับ คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลเป็นอันดับสาม และด้านการมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจ เป็นอันดับสุดท้าย 2) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ต่อเดือน

ต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านสถานภาพสมรสไม่แตกต่างกัน

นวนพน เกษาพร (2557) ได้ศึกษาแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคี เครือข่ายในการจัดการศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดพิจิตร ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดพิจิตร โดยภาพรวม พบว่าการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า สภาพการมีส่วนร่วมในระดับสูงสุด ได้แก่ ด้านการบริหารหลักสูตร ระดับรองลงมาได้แก่ ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการนิเทศการศึกษาและสภาพการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) แนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดพิจิตร ประกอบด้วย ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการวัดผลประเมินผล

ธีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ และคณะ (2561) ได้ศึกษาการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการดูแลผู้สูงอายุ โดยงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการดูแลผู้สูงอายุ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วม และข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาความร่วมมือ โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ เทศบาลและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และภาคประชาสังคม ได้แก่ ผู้นำชุมชน อาสาสมัคร และผู้สูงอายุ ในพื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ ขอนแก่น ชลบุรี และสงขลา รวมจำนวน 40 คน ผลการศึกษาพบว่า ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการดูแลผู้สูงอายุ ใน 4 ลักษณะ คือ 1) การร่วมคิดและตัดสินใจผ่านการประชุมหารือและวางแผนร่วมกัน 2) การร่วมดำเนินงานผ่านการแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัด 3) การร่วมสนับสนุนทรัพยากรทั้งงบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และองค์ความรู้ และ 4) การร่วมติดตามประเมินผล ผ่านการสรุปบทเรียนและปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วม ได้แก่ 1) ความตระหนักถึงปัญหาและความจำเป็นในการร่วมมือกัน 2) ความไว้วางใจและการยอมรับในศักยภาพของแต่ละฝ่าย 3) การสื่อสารแบบสองทางที่มีประสิทธิภาพ 4) ผู้นำที่เปิดกว้างและมีวิสัยทัศน์ 5) การจัดการความรู้และการสร้างนวัตกรรมทางสังคม ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ได้แก่ 5.1) ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพและโอกาสในการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน 5.2) ปรับปรุงกลไก

การประสานงานให้มีความยืดหยุ่นและเอื้อต่อการสร้างสัมพันธภาพ 5.3) พัฒนาระบบสวัสดิการชุมชนแบบมีส่วนร่วมและบูรณาการกับระบบสวัสดิการภาครัฐ และ 5.4) ผลักดันให้เกิดธรรมเนียมว่าด้วยการมีส่วนร่วมในการดูแลผู้สูงอายุระดับชุมชน

ภาวิณี สุขสวัสดิ์ (2566) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารภาคีเครือข่ายในพื้นที่เพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนเวียงป่าเป้าวิทยาคม จังหวัดเชียงราย โดยวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารภาคีเครือข่ายในพื้นที่เพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ใน โรงเรียนเวียงป่าเป้าวิทยาคม จังหวัดเชียงราย โดยวิธีวิจัยและพัฒนา 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่ จำเป็น โดยศึกษาแนวคิดการบริหารภาคีเครือข่ายในพื้นที่ และแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน สำนวณสภาพปัญหาและความ ต้องการจากผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา 81 คน และสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน 2) ขั้นสร้างและ ตรวจสอบรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ 7 คน 3) ขั้นศึกษาผลการใช้ รูปแบบโดยตัวแทนภาคีเครือข่ายความร่วมมือ 11 คน ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษา เครือข่ายผู้ปกครอง และนักเรียน 225 คน และ 4) ขั้นประเมินรูปแบบโดย ภาคีเครือข่าย 81 คน เครื่องมือ ได้แก่ แบบสำรวจ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และแบบประเมิน ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ในโรงเรียนสำหรับใช้จัดการเรียนรู้ เสริมสร้างทักษะและประสบการณ์อาชีพ ให้กับนักเรียนต้องได้รับความร่วมมือจาก ภาคีเครือข่ายทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ 2) รูปแบบมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ขอบข่ายความร่วมมือ ภาคีเครือข่ายความร่วมมือ กระบวนการ และผลลัพธ์ มีกระบวนการ 5 ขั้นตอน ได้แก่ขั้นเตรียมการสร้างภาคีเครือข่าย ขั้นวางแผนสร้างภาคีเครือข่าย ขั้นทำกิจกรรมร่วมกัน ขั้นติดตามและประเมินผล ขั้นสรุปและรายงานผล 3) โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้สำหรับใช้จัดการเรียนรู้ 10 แหล่งเรียนรู้ซึ่งมีความ เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทำให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะอาชีพและปฏิบัติได้จริงในชีวิตประจำวัน มีคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ในด้านการมีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน และอยู่อย่างพอเพียงในระดับดีเยี่ยม และ 4) ผลการ ประเมินรูปแบบด้านความเหมาะสม ความ เป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

พอล อาร์มสตรอง (Paul Armstrong, 2015) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งได้ทบทวนหลักฐานเชิงประจักษ์เกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างโรงเรียนในประเทศอังกฤษ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อระบุลักษณะสำคัญของความร่วมมือที่ ประสบผลสำเร็จ ผลกระทบที่เกิดขึ้น ตลอดจนปัจจัยเกื้อหนุนและอุปสรรคที่พบบ่อย ผลการศึกษา

ได้เสนอว่า ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะยังไม่ชัดเจน แต่ความร่วมมือสามารถสร้างผลลัพธ์ในด้านอื่น เช่น การพัฒนาวิชาชีพครู ความเป็นผู้นำ และการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

มีแกน (Meegan, 1986) (อ้างถึงใน จีระพงษ์ หอมสุวรรณ, 2556, หน้า 40) ได้ทำการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและคุณภาพของโรงเรียนคาทอลิกในรัฐวิสคอนซิน ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนและคุณภาพของโรงเรียนมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับองค์ประกอบที่สำคัญ โดยเฉพาะหลักสูตร ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของโรงเรียนในแง่บวกมากกว่าที่คาดไว้

คลาร์ก (Clarke, 1997 อ้างถึงใน ธงชัย บุญเรือง, 2548) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเรียนจากบทเรียนการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้นำท้องถิ่น ผู้วิจัยได้บรรยายถึงแนวคิดของนักธุรกิจ 4 คน ที่มีส่วนร่วมในโครงการ โดยสัมภาษณ์ใช้เทปบันทึกและนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อสรุปผลการวิจัยเนื้อหาหลักๆ ที่ได้จากการสัมภาษณ์คือส่วนที่เป็นโครงการกิจกรรมกระบวนการและความเป็นจริงที่เป็นไปได้ ข้อสรุปได้แก่ (1) ข้อความคิดเห็นข้อเสนอแนะจากภาคเอกชน (ธุรกิจ) แทนที่จะขอเงินอย่างเดียว (2) ภาคธุรกิจต้องการทราบว่าผู้บริหารโรงเรียนจะจริงจังและมุ่งมั่นในการจัดการศึกษาเพียงใด (3) ความร่วมมือจากภาคเอกชนจะต้องเป็นไปได้จริง (4) โรงเรียนจะต้องมองธุรกิจ ว่าสำคัญเช่นเดียวกัน

จากการศึกษาทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีการบริหารของกุลลิคและเออร์วิค (Gulick and Urwick, 1969) นำเสนอแนวคิด POSDCoRB ทฤษฎีการบริหารของ ลีเคิร์ต (Rensis Likert, 1960) การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) โครงสร้างของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เกี่ยวกับ ภาติเครือข่ายมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย บรรณาการกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาติเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ซึ่งประกอบด้วย 1) การวางแผน (Plan) แทนด้วยตัว P เป็นขั้นตอนแรกของกระบวนการที่เป็นระบบในการดำเนินโครงการกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันของหลายภาคส่วน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินงานมีเป้าหมาย ตรงกับความต้องการของ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้และความต้องการของชุมชน โดยการจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอเหมาะสม เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างหลายภาคส่วน โดยจัดแผนงาน โครงการและกิจกรรมให้มีความ

ยืดหยุ่นและสามารถปรับปรุงตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง 2) ความร่วมมือ (Cooperation) แทนด้วยตัว C เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้าใจในเป้าหมายร่วมกัน เข้าใจบทบาท และหน้าที่ของแต่ละฝ่าย ได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาและหาแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง การดำเนินงาน ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ 3) การดำเนินการ (Execution) แทนด้วย E เป็นกระบวนการทำงานร่วมกัน ที่มีการวางแผน จัดกิจกรรม สนับสนุน ส่งเสริมและติดตามผล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยมีจุดเด่นคือการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของหลายภาค ส่วน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง 4) การรายงาน (Report) แทนด้วย ตัว R การนำเสนอผลการดำเนินงาน ความก้าวหน้า หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรม โครงการหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอหรือหน่วยงาน เพื่อให้ผู้ที่ เกี่ยวข้องได้รับทราบข้อมูลและสามารถนำไปใช้ในการประเมิน ตัดสินใจ หรือวางแผน การดำเนินการในขั้นต่อไป 5) การปรับปรุง (Improvement) แทนด้วยตัว I เป็นกระบวนการที่มุ่งเน้น ไปที่การทำให้สิ่งต่างๆ ดีขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น และตอบสนองความต้องการได้ดียิ่งขึ้น โดยมี เป้าหมายหลักคือการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร กระบวนการทำงาน และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเป็น ประโยชน์ต่อผู้รับบริการ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้ เป็นนวัตกรรมทางการบริหารจัดการที่ผู้บริหาร ครู และบุคลากรภาคีเครือข่ายสามารถนำไปใช้เป็นรูปแบบด้านวิธีการ และส่งผลต่อการบริหารจัดการ แบบภาคีเครือข่ายในการปฏิบัติงานได้ โดยผู้วิจัยตั้งชื่อว่า PCERI Model

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม 2) เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม 3) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม 4) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองก่อนและหลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม 5) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า มีวิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย การออกแบบการวิจัย ลักษณะของสถานที่ที่ใช้ในการวิจัย ลักษณะประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การพัฒนาเครื่องมือการวิจัย การหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย การพิทักษ์สิทธิ์ผู้เข้าร่วมการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลวิจัย การวิเคราะห์ทางสถิติและการแสดงขั้นตอนการวิจัย ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

การออกแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ซึ่งมีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development) โดยมีแบบแผนการวิจัย ตามแผนภาพ 3.1 ดังนี้

Gr ₁	O ₁	T	O ₂
-----------------	----------------	---	----------------

แผนภาพที่ 3.1 แบบแผนการวิจัย

แทนค่า	Gr ₁	หมายถึง กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว
	O ₁	หมายถึง การดำเนินก่อนการทดลอง
	T	หมายถึง การใช้นวัตกรรมการศึกษา (หรือการให้เงื่อนไขการทดลอง)
	O ₂	หมายถึง การดำเนินหลังการทดลอง

ลักษณะของสถานที่ที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม จำนวน 7 แห่ง เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ และศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม เพื่อเป็นสถานที่ศึกษาที่ใช้ในการทดลอง ตั้งอยู่ที่ หมู่ 1 ตำบลสามง่าม อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม จำนวน 7 แห่ง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้ให้ข้อมูลศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอละ 10 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ข้าราชการครู ครู กศน.ตำบล และบุคลากรจากภาคีเครือข่าย รวมทั้งสิ้น 70 คน เพื่อตอบแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

กลุ่มที่ 2 เพื่อปฏิบัติการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอดอนตูม ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการ

สถานศึกษาศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ข้าราชการครู 1 คน ครู กศน.ตำบล 8 คน และบุคลากรจากภาคีเครือข่าย 8 คน รวมทั้งสิ้น 18 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรพื้นฐาน ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ระดับการศึกษา
2. ตัวแปรต้น ได้แก่ การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม
3. ตัวแปรกลาง ได้แก่ การดำเนินใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม “PCERI Model” ขึ้นคตอนดังนี้ 1) การวางแผน (Plan) 2) ความร่วมมือ (Cooperation) 3) การดำเนินการ (Execution) 4) รายงาน (Report) 5) ปรับปรุง(Improvement)
4. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการทดลองรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายก่อนและหลังการทดลอง ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยจำแนกเป็นผลของการเปรียบเทียบการปฏิบัติทดลองระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ส่วนผลของการใช้รูปแบบเป็นการประเมินผลในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน 7 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นแบบสอบถาม 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's rating scales) โดยกำหนดน้ำหนักของคะแนนตามระดับปัญหาดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน
- ระดับ 4 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ มาก มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน
- ระดับ 3 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ชุดที่ 2 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามสภาพปัญหาในการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้วยการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดน้ำหนักของค่าคะแนน ดังนี้

+1 หมายถึง	มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
0 หมายถึง	ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
-1 หมายถึง	ไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ชุดที่ 3 รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม (PCERI Model) ซึ่งอธิบายหลักการ แนวคิด และกระบวนการ

ชุดที่ 4 แบบสอบถามประเมินรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยหาค่าความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยกำหนดน้ำหนักของค่าคะแนน ดังนี้

+1 หมายถึง	มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
0 หมายถึง	ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
-1 หมายถึง	ไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ชุดที่ 5 แผนปฏิบัติการทดลองรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ประกอบด้วยกิจกรรมตามรูปแบบ PCERI Model ผู้วิจัยใช้เครื่องมือการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามจากวัตถุประสงค์ (IOC: Index of Item Objective Congruence)

ชุดที่ 6 แบบประเมินก่อนและหลังการทดลองตามแผนปฏิบัติการ ประกอบด้วย 10 ข้อ โดยประเมิน 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's rating scales) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความรู้และความเข้าใจอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง มีความรู้และความเข้าใจอยู่ในระดับ มาก มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง มีความรู้และความเข้าใจอยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง มีความรู้และความเข้าใจอยู่ในระดับ น้อย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 หมายถึง มีความรู้และความเข้าใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ชุดที่ 7 แบบประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าในการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นแบบสอบถาม 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's rating scales) โดยกำหนดน้ำหนักของคะแนนตามระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ มีประสิทธิผล/ มีคุณค่า อยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ มีประสิทธิผล/ มีคุณค่า อยู่ในระดับ มาก มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ มีประสิทธิผล/ มีคุณค่า อยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ มีประสิทธิผล/ มีคุณค่า อยู่ในระดับ น้อย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ มีประสิทธิผล/ มีคุณค่า/ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

การพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือการวิจัย ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม และสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

2. รวบรวมข้อมูลและสร้างเครื่องมือการวิจัย ดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามความเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสม ความถูกต้อง และความชัดเจน

2.2 ประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน

2.3 พัฒนารูปแบบโดยการออกแบบและสร้าง และกำหนดวิธีการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ตามกรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทางการบริหารเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพ

2.4 สร้างแบบประเมินรูปแบบเพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ก่อนนำไปใช้ในการปฏิบัติการทดลอง

2.5 สร้างแผนการปฏิบัติการทดลอง

2.6 ประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านประสิทธิภาพด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าในการใช้แบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ผู้วิจัยใช้เครื่องมือการหาค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of item Objective Congruence)

3. ปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ก่อนนำไปเก็บข้อมูลในสถานที่ที่ใช้ในการวิจัย ในกรณีที่ข้อคำถามใดมีค่า IOC น้อยกว่า 0.60 จะไม่นำข้อนั้นมาเป็นข้อคำถาม และกรณีที่ค่า 0.60-0.80 จะนำข้อนั้นมาปรับปรุงรายชื่อให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องแล้วสร้างเป็นแบบสอบถาม ซึ่งมีข้อคำถามที่ครอบคลุมเนื้อหาในการประเมินแต่ละองค์ประกอบที่ผู้วิจัยกำหนดเป็นรูปแบบ

2. ปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความถูกต้อง และความชัดเจน นำแบบสอบถามมาปรับปรุงและพัฒนาให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทุกชุดให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษาและความครอบคลุมของเนื้อหา โดยการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (index of item-objective congruence : IOC) ตามวิธีของ โรวี เนลลี และ แฮมเบิลตัน (Rovinelli, R.J & Hambleton, R.K, 1977) ก่อนนำไปใช้และให้ผู้ตอบแบบสอบถามดำเนินการตามกระบวนการวิจัย

4. นำแบบสอบถามที่มีการปรับปรุงแก้ไขรายข้อมาพัฒนาให้มีความสมบูรณ์เพื่อนำไปดำเนินการต่อไป

การพิทักษ์สิทธิ์ผู้เข้าร่วมการวิจัย

1. ก่อนดำเนินการทดลองทุกขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลและให้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานกับคณะสหวิทยาการเพื่อขอเอกสารรับรองโครงการวิจัยจาก คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน เพื่อพิทักษ์สิทธิ์ผู้เข้าร่วมการวิจัย

2. การชี้แจงความเข้าใจให้ผู้ตอบแบบสอบถาม และปฏิบัติการทดลองด้วยความ สัมผัสใจ มิได้มีการบังคับแต่อย่างใด หากผู้ใดไม่ประสงค์ตอบแบบสอบถามหรือปฏิบัติการทดลองก็สามารถสละสิทธิ์ได้ และข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามถือเป็นความลับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลสภาพปัญหาและทดลองใช้รูปแบบวิธีการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ผู้เรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

2. ผู้วิจัยประสานงานกับสถานศึกษาเก็บข้อมูลสภาพปัญหาและทดลองใช้รูปแบบวิธีการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

3. ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามความเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาวิธีการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์การเรียนรู้ระดับระดับตำบลในศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ทั้ง 7 แห่ง และเก็บแบบสอบถามกลับคืนทางไปรษณีย์

4. ผู้วิจัยประชุมชี้แจงผู้บริหารที่เป็นกลุ่มทดลองศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอคอนคมในจังหวัดนครปฐม

5. ผู้วิจัยทดลองใช้รูปแบบตามแผนปฏิบัติการโดยใช้ระยะเวลา 1 ภาคเรียน โดยให้มีการประเมินก่อนการใช้รูปแบบและมีการประเมินหลังใช้รูปแบบ

6. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามหลังการทดลองใช้รูปแบบโดยใช้แบบประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าเกี่ยวกับผลของการใช้รูปแบบ ซึ่งประกอบไปด้วยด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และแปลผลข้อมูลวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังตารางที่ 3.1
ตารางที่ 3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์	เครื่องมือที่ใช้	การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม	1. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา	1. หาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) 2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย
2. เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม	รูปแบบที่ผู้วิจัยออกแบบและสร้างขึ้นเป็น “PCERI Model”	สังเคราะห์เนื้อหาจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นรูปแบบ “PCERI Model”

ตารางที่ 3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์	เครื่องมือที่ใช้	การวิเคราะห์ข้อมูล
3. เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม	แบบประเมินความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับเนื้อหา (IOC)	ค่าความสอดคล้อง วัตถุประสงค์กับเนื้อหา (ค่าIOC)
4. เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองก่อนและหลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม	1. แผนปฏิบัติการทดลองใช้ รูปแบบ PCERI Model 2. แบบประเมินก่อนและหลังการทดลองตามแผนปฏิบัติการ	1. หาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) 2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 3. การทดสอบแบบที (t-test dependent)
5. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านประสิทธิภาพด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า	แบบประเมินด้านประสิทธิภาพด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าของรูปแบบ	1. หาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) 2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- ร้อยละ (Percentage) เพื่อแสดงจำนวนความถี่ และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม และผู้ให้ข้อมูลการทดลองครั้งนี้

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อหาสภาพปัญหา แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา แบบประเมินผลการทดลองก่อนและหลังการ และระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบภาคี เครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายความเบี่ยงเบนหรือการกระจายของข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม

4. ค่าความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับเนื้อหารายชื่อ (IOC: Index of item objective congruence) เพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิ

เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย (Mean) เกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคี เครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม และการพิจารณาประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่า โดยใช้ค่าเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีสภาพปัญหา/ ประสิทธิภาพ/ ประสิทธิผล/ คุณค่า อยู่ใน ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีสภาพปัญหา/ ประสิทธิภาพ/ ประสิทธิผล/ คุณค่า อยู่ใน ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีสภาพปัญหา/ ประสิทธิภาพ/ ประสิทธิผล/ คุณค่า อยู่ใน ระดับปานกลาง

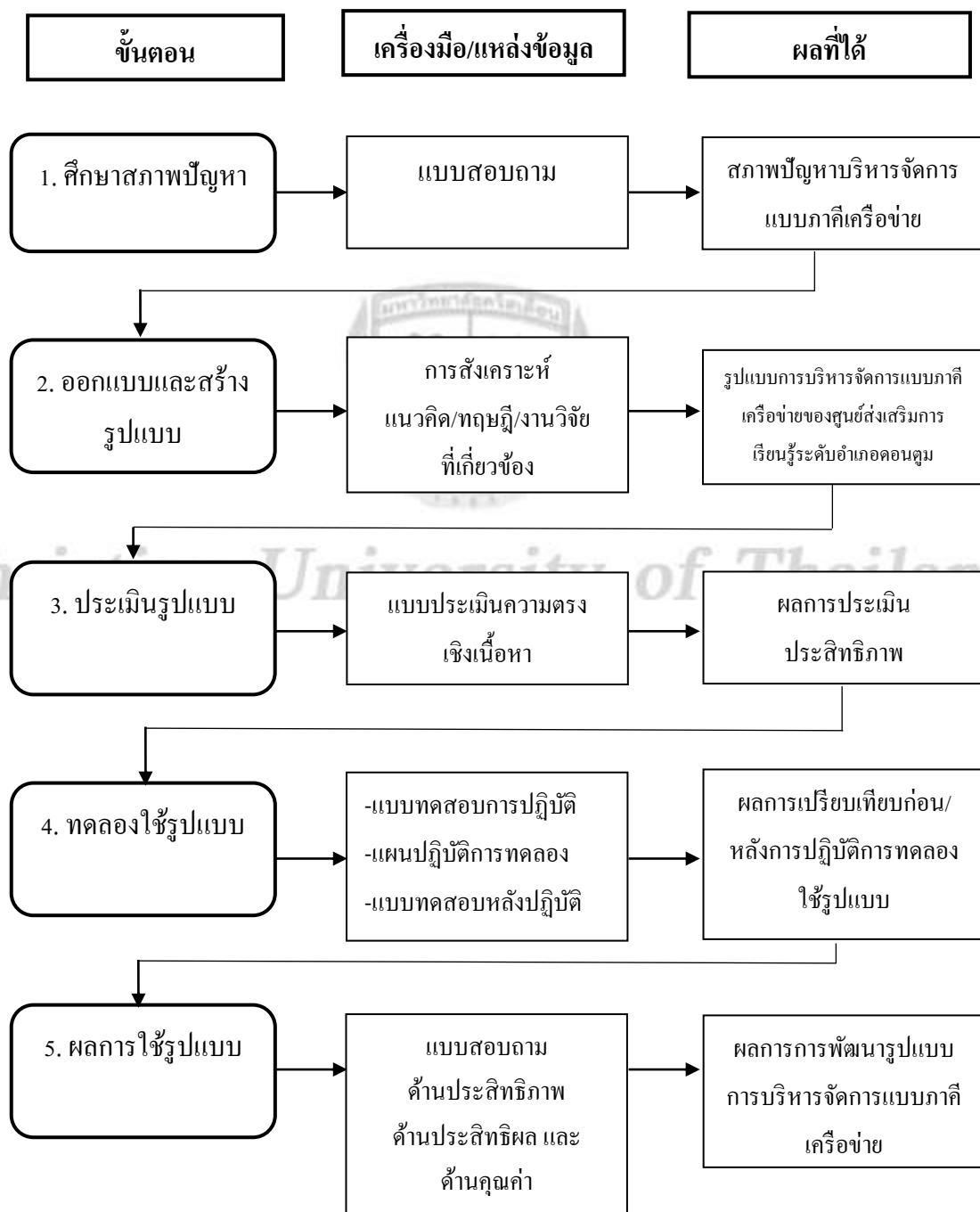
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีสภาพปัญหา/ ประสิทธิภาพ/ ประสิทธิผล/ คุณค่า อยู่ใน ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีสภาพปัญหา/ ประสิทธิภาพ/ ประสิทธิผล/ คุณค่า อยู่ใน ระดับน้อยที่สุด

5. ค่า test dependent เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบก่อนและหลังการทดลองของ ใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัด นครปฐมกลุ่มตัวอย่างประชากร

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ซึ่งแสดงดัง
ในแผนภาพที่ 3.2



แผนภาพที่ 3.2 ขั้นตอนการทำวิจัย

จากแผนภาพที่ 3.2 มีรายละเอียดตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยใช้แบบสอบถาม
2. การออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอคอนตัมโดยบูรณาการแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. ประเมินรูปแบบด้วยการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) หาค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ เพื่อหาประสิทธิภาพรูปแบบ
4. นำรูปแบบไปทดลองใช้ตามแผนปฏิบัติการวิจัยกับกลุ่มทดลอง โดยประเมินผลก่อนและหลังการใช้รูปแบบ
5. ศึกษาผลของการใช้รูปแบบตามแผนปฏิบัติการ โดยใช้แบบสอบถามหลังการทดลองเพื่อศึกษาประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่า



Christian University of Thailand

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม 2) เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม 3) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม 4) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองก่อนและหลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม 5) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

การวิจัยครั้งนี้ประชากรประชากร ได้แก่ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม จำนวน 7 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์การเรียนรู้ระดับอำเภอ อำเภอละ 10 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษาศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ข้าราชการครู ครู กศน.ตำบล และบุคลากรจากภาคีเครือข่าย รวมทั้งสิ้น 70 คน และปฏิบัติการทดลอง ในศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม โดยเลือกแบบเจาะจงเป็นผู้เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษาศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ข้าราชการครู 1 คน ครู กศน.ตำบล 8 คน และบุคลากรจากภาคีเครือข่าย 8 คน รวมทั้งสิ้น 18 คนซึ่งผลการวิจัยแบ่งเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพภาพของผู้ให้ข้อมูลสภาพปัญหาและกลุ่มทดลองที่ปฏิบัติการทดลอง

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ตอนที่ 3 ผลการออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลังการทดลองการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ตอนที่ 6 ผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูลสภาพปัญหาและกลุ่มทดลองที่ปฏิบัติการทดลอง

สถานภาพของผู้ให้ข้อมูลปัญหาและกลุ่มทดลองที่ปฏิบัติการทดลอง เรื่อง การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม แบ่งตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และประเภทของผู้ตอบแบบสอบถาม สรุปข้อมูลดังรายละเอียดในตารางที่ 4.1-ตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหา

(n=70)		
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	18	25.71
หญิง	52	74.29
อายุ		
อายุ 20 - 35 ปี	21	30.00
อายุ 36 - 45 ปี	23	32.86
อายุ 46 - 60 ปี	26	37.14

ตารางที่ 4.1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหา (ต่อ)

(n=70)

	จำนวน	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	4.29
ปริญญาตรี	56	80.00
ปริญญาโท	11	15.71
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
1 - 5 ปี	21	30.00
6 - 10 ปี	12	17.14
11 - 15 ปี	10	14.29
16 - 20 ปี	12	17.14
21 - 25 ปี	10	14.29
25 ขึ้นไป	5	7.14
ประเภทของผู้ตอบแบบสอบถาม		
ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	6	8.57
ครู กศน.ตำบล	36	51.43
บุคลากรทางการศึกษา	1	1.43
ครู	7	10.00
ผู้บริหาร สกร.	5	7.14
บุคลากรที่เกี่ยวข้อง	15	21.43

จากตารางที่ 4.1 พบว่าสถานภาพของผู้ให้ข้อมูลสภาพปัญหาทั้งหมด 70 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 74.29 และเพศชาย ร้อยละ 25.71 ช่วงอายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 46-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.14 รองลงมาช่วงอายุ 36-45 ปี ร้อยละ 32.86 และ 20-35 ปี ร้อยละ 30.00 วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่การศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 80 วุฒิการศึกษาปริญญาโท ร้อยละ 15.71 และวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 4.29 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ 1-5 ปี ร้อยละ 30 รองลงมามีประสบการณ์ 6-10 ปี และ 16-20 ปี มีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 17.14 ประสบการณ์ 11-15 ปี และ 21-25 ปี มีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 14.19 และ ประสบการณ์ 25 ปี ขึ้นไป

ร้อยละ 7.14 ส่วนใหญ่เป็นครู กศน.ตำบล ร้อยละ 51.43 รองลงมา เป็นบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 21.43 ครู ร้อยละ 10 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 8.57 และบุคลากรทางการศึกษา ร้อยละ 1.43 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 สถานภาพของกลุ่มทดลองที่ทำการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคี เครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ สังกัดสำนักส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด นครปฐม

(n=18)

สถานภาพของกลุ่มทดลอง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	3	16.67
หญิง	15	83.33
อายุ		
อายุ 20 - 35 ปี	1	57.70
อายุ 36 - 45 ปี	4	24.40
อายุ 46 - 60 ปี	11	17.90
อายุ 60 ปีขึ้นไป	2	11.11
วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	27.78
ปริญญาตรี	13	72.22
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
1 - 5 ปี	3	16.67
6 - 10 ปี	5	27.78
11 - 15 ปี	2	11.11
16 - 20 ปี	6	33.33
25 ปีขึ้นไป	2	11.11

ตารางที่ 4.2 สถานภาพของกลุ่มทดลองที่ทำการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ สังกัดสำนักส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครปฐม (ต่อ)

(n=18)

สถานภาพของกลุ่มทดลอง	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของผู้ตอบแบบสอบถาม		
ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2	11.11
ครู กศน.ตำบล	8	44.44
ครู	1	5.56
ผู้บริหาร สกร.	1	5.56
บุคลากรที่เกี่ยวข้อง	6	33.33

จากตารางที่ 4.2 พบว่าสถานภาพของกลุ่มทดลองทั้งหมด 18 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 83.33 และเพศชาย ร้อยละ 16.67 ส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 46-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 61.11 รองลงมาช่วงอายุ 36-45 ปี ร้อยละ 22.22 ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 11.11 และช่วงอายุ 20-35 ปี ร้อยละ 5.56 ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 72.22 วุฒิกศศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 27.78 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 16 - 20 ปี ร้อยละ 33.33 รองลงมาประสบการณ์ 6-10 ปี ร้อยละ 27.78 ประสบการณ์ 1-5 ปี ร้อยละ 16.67 และประสบการณ์ 11-15 ปี และ 25 ปีขึ้นไป มีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 11.11 ประเภทของกลุ่มทดลองส่วนใหญ่เป็น ครู กศน.ตำบล ร้อยละ 44.44 รองลงมาเป็นบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 33.33 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 11.11 และผู้บริหาร สกร.และครู มีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 5.56 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (arithmetic mean : $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : SD) หลังจากนั้นนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1932) ในภาพรวม เพื่อแปลผลเป็นระดับของ

สภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม รวมถึงศึกษาทัศนคติทางความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 4.3 - ตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

(n=70)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
1	การวางแผน	4.15	0.50	มาก
2	ความร่วมมือ	4.19	0.57	มาก
3	การดำเนินการ	4.11	0.49	มาก
4	การรายงาน	4.08	0.58	มาก
5	การปรับปรุง	4.06	0.58	มาก
รวมเฉลี่ย		4.12	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม พบว่าโดยภาพรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, $SD = 0.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ ด้านความร่วมมือ ($\bar{X} = 4.19$, $SD = 0.57$) ด้านการวางแผน ($\bar{X} = 4.15$, $SD = 0.50$) ด้านการดำเนินการ ($\bar{X} = 4.11$, $SD = 0.49$) ด้านการรายงาน ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.58$) และด้านการปรับปรุง ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.58$) โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านการวางแผน

(n=70)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
การวางแผน				
1	การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของโครงการ หรือ กิจกรรม ทั้งในอดีตปัจจุบันและอนาคต เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันของหลายภาคส่วน	4.07	0.62	มาก
2	กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของแผนงานที่เกิดจากความร่วมมือของหลายภาคส่วน และมีความชัดเจน ตรงตามความต้องการของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ	4.09	0.58	มาก
3	กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของแผนงานที่เกิดจากความร่วมมือของหลายภาคส่วน จะมีความชัดเจน ตรงตามความต้องการของชุมชน	4.19	0.64	มาก
4	การจัดทำแผนงาน การดำเนินงานของโครงการ และกิจกรรมใด ๆ ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากหลายภาคส่วน	4.29	0.64	มาก
5	การจัดแผนงาน โครงการและกิจกรรมที่มีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์	4.36	0.64	มาก
6	การจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณมีความเหมาะสมเพียงพอในการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนงาน โครงการและกิจกรรม	3.90	0.85	มาก
รวมเฉลี่ย		4.15	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านการวางแผน พบว่า ในภาพรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, $SD = 0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ การจัดแผนงาน โครงการและกิจกรรมที่มีความ

ยึดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ ($\bar{X} = 4.36$, $SD = 0.64$) การจัดทำแผนงาน การดำเนินงานของโครงการและกิจกรรมใด ๆ ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี จากหลายภาคส่วน ($\bar{X} = 4.29$, $SD = 0.64$) กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของแผนงาน ที่เกิดจากความร่วมมือของหลายภาคส่วน จะมีความชัดเจน ตรงตามความต้องการของชุมชน ($\bar{X} = 4.19$, $SD = 0.64$) กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของแผนงาน ที่เกิดจากความร่วมมือของหลายภาคส่วน และมีความชัดเจน ตรงตามความต้องการของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ($\bar{X} = 4.09$, $SD = 0.58$) การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของโครงการ หรือกิจกรรม ทั้งในอดีตปัจจุบันและอนาคต เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันของหลายภาคส่วน ($\bar{X} = 4.07$, $SD = 0.62$) และการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณมีความเหมาะสมเพียงพอในการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนงาน โครงการและกิจกรรม ($\bar{X} = 3.90$, $SD = 0.85$) โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.5 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านความร่วมมือ

(n=70)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
ความร่วมมือ				
1	มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของแต่ละฝ่ายไว้ อย่างชัดเจน และเพื่อความเข้าใจตรงกัน	4.11	0.71	มาก
2	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีความเต็มใจ ให้ความ ร่วมมือกิจกรรมต่าง ๆ ของศูนย์ส่งเสริมการ เรียนรู้ระดับอำเภอ	4.19	0.71	มาก
3	ครูและบุคลากรมีการสื่อสารและประสานงาน ระหว่างศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอกับ หน่วยงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง	4.27	0.61	มาก
4	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญและ เสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน	4.24	0.65	มาก

ตารางที่ 4.5 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านความร่วมมือ (ต่อ)

(n=70)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
5	ภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องได้ให้ความร่วมมือแก้ไข ปัญหาและหาแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง การดำเนินงาน ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับ อำเภอ	4.14	0.67	มาก
รวมเฉลี่ย		4.19	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.5 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านความร่วมมือ พบว่าในภาพรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, $SD = 0.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก และสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ ครูและบุคลากรมีการสื่อสารและประสานงานระหว่างศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอกับหน่วยงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.27$, $SD = 0.61$) ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญและเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.24$, $SD = 0.65$) ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีความเต็มใจ ให้ความร่วมมือกิจกรรมต่าง ๆ ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ($\bar{X} = 4.19$, $SD = 0.71$) ภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องได้ให้ความร่วมมือแก้ไขปัญหาและหาแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงการดำเนินงาน ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ($\bar{X} = 4.14$, $SD = 0.67$) และ มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของแต่ละฝ่ายไว้อย่างชัดเจน และเพื่อความเข้าใจตรงกัน ($\bar{X} = 4.11$, $SD = 0.71$) โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านการดำเนินการ

(n=70)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
การดำเนินการ				
1	บุคลากรจากหลายภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้	4.16	0.53	มาก
2	การใช้ทรัพยากรที่จัดสรรของ บุคลากรจากหลายภาคส่วนเป็นไปอย่างเหมาะสมและเพียงพอ เช่น บุคลากร งบประมาณ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี	3.97	0.66	มาก
3	บุคลากรจากหลายภาคส่วน มีการสนับสนุน ส่งเสริม การดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย	4.16	0.65	มาก
4	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมใด ๆ ที่มีการกำหนดไว้ในแผนงาน มีการติดตามความก้าวหน้าและการปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานเป็นไปตามระบบและตามความจำเป็น	4.10	0.59	มาก
5	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมใด ๆ ที่มีการกำหนดไว้ในแผนงาน สามารถจัดการกับอุปสรรคและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่าง การดำเนินการ	4.14	0.64	มาก
รวมเฉลี่ย		4.11	0.49	มาก

จากตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านการรับผิดชอบภาระงาน พบว่า ในภาพรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, $SD = 0.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก และสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ บุคลากรจากหลายภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ ($\bar{X} = 4.16$, $SD = 0.53$) บุคลากรจากหลายภาคส่วน มีการสนับสนุน ส่งเสริม การดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย ($\bar{X} = 4.16$, $SD = 0.65$) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมใด ๆ ที่มีการกำหนดไว้ในแผนงาน

สามารถจัดการกับอุปสรรคและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินการ ($\bar{X} = 4.14$, $SD = 0.64$) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมใด ๆ ที่มีการกำหนดไว้ในแผนงาน มีการติดตามความก้าวหน้าและการปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานเป็นไปตามระบบและตามความจำเป็น ($\bar{X} = 4.10$, $SD = 0.59$) และ การใช้ทรัพยากรที่จัดสรรของ บุคลากรจากหลายภาคส่วน เป็นไปอย่างเหมาะสมและเพียงพอ เช่น บุคลากร งบประมาณ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.97$, $SD = 0.66$) โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านการรายงาน

(n=70)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
รายงาน				
1	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ของโครงการ หรือกิจกรรมใด ๆ รวมทั้งแผนงานที่ได้กำหนดไว้	4.04	0.60	มาก
2	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการรายงาน ความก้าวหน้าของการดำเนินงาน ตาม วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย ของโครงการหรือ กิจกรรมใด ๆ รวมทั้งแผนงานที่ได้กำหนดไว้ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.11	0.67	มาก
3	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการรายงานข้อมูลที่เป็น ปัจจุบันและนำเสนอใน ช่วงเวลาที่มีการ ดำเนินงานของโครงการหรือกิจกรรม เพื่อเป็น ประโยชน์ในการตัดสินใจในการดำเนินการขั้นต่อไป	4.09	0.68	มาก

ตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านรายงาน (ต่อ)

(n=70)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
4	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการดำเนินงาน เพื่อประกอบการตัดสินใจในการดำเนินงาน โครงการและกิจกรรมต่อไป	4.10	0.68	มาก
5	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการนำเสนอข้อมูลผลการดำเนินงานของแผนงาน โครงการ หรือ กิจกรรม ให้บุคคลหรือหน่วยงานอื่น นำไปใช้ในการตัดสินใจหรือวางแผนงานที่เกี่ยวข้อง	4.07	0.69	มาก
รวมเฉลี่ย		4.08	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านรายงาน พบว่า ในภาพรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.08$, $SD = 0.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก และสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงาน ตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย ของโครงการหรือกิจกรรมใด ๆ รวมทั้งแผนงานที่ได้กำหนดไว้ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=4.11$, $SD = 0.67$) ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการดำเนินงานเพื่อประกอบการตัดสินใจในการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมต่อไป ($\bar{X}=4.10$, $SD = 0.68$) ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการรายงานข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและนำเสนอในช่วงเวลาที่มีการดำเนินงานของโครงการหรือกิจกรรม เพื่อเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจในการดำเนินการขั้นต่อไป ($\bar{X}=4.09$, $SD = 0.68$) ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการนำเสนอข้อมูลผลการดำเนินงานของแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรม ให้บุคคลหรือหน่วยงานอื่น นำไปใช้ในการตัดสินใจหรือวางแผนงานที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=4.07$, $SD = 0.69$) และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ของโครงการ หรือกิจกรรมใด ๆ รวมทั้งแผนงานที่ได้

กำหนดไว้ ($\bar{X}=4.04$, $SD = 0.60$) โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านการปรับปรุง

(n=70)

ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหา
ปรับปรุง				
1	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการประเมินผลการดำเนินงานด้านบุคลากรตามแผนที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร	4.07	0.64	มาก
2	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการประเมินผลการดำเนินงานด้านกระบวนการทำงาน ตามแผนที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนากระบวนการทำงาน	4.03	0.64	มาก
3	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมสถานการณ์และการดำเนินงานตามโครงการและกิจกรรมที่กำหนดในแผนงาน	4.06	0.74	มาก
4	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการพัฒนากระบวนการทำงานที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมสถานการณ์และการดำเนินงานตามโครงการและกิจกรรมที่กำหนดในแผนงาน	3.97	0.76	มาก
5	มีการปรับปรุงการจัดโครงการและกิจกรรมให้เป็นประโยชน์ต่อผู้รับบริการ	4.17	0.72	มาก
รวมเฉลี่ย		4.06	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านการได้รับผลตอบแทน พบว่า

ในภาพรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก และสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ ได้รับมีการปรับปรุงการจัดโครงการและกิจกรรมให้เป็นประโยชน์ต่อผู้รับบริการ ($\bar{X} = 4.17$, $SD = 0.72$) ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการประเมินผลการดำเนินงานด้านบุคลากรตามแผนที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ($\bar{X} = 4.07$, $SD = 0.64$) ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมสถานการณ์และการดำเนินงานตามโครงการและกิจกรรมที่กำหนดในแผนงาน ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.74$) ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการประเมินผลการดำเนินงานด้านกระบวนการทำงาน ตามแผนที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนากระบวนการทำงาน ($\bar{X} = 4.03$, $SD = 0.64$) และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการพัฒนากระบวนการทำงานที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมสถานการณ์และการดำเนินงานตามโครงการและกิจกรรมที่กำหนดในแผนงาน ($\bar{X} = 3.97$, $SD = 0.76$) โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตอนที่ 3 ผลการออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ผู้วิจัยได้ออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 จากการศึกษาทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีการบริหารของกุลลิก และ เออร์วิก (Gulick and Urwick, 1969) กระบวนการบริหาร POSDCoRB ทฤษฎีการบริหารของ ลีเคิร์ต (Rensis Likert, 1960) การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) โครงสร้างของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเกี่ยวกับภาคีเครือข่าย จึงสังเคราะห์และพัฒนาเป็นรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม คือ PCERI Model ผลปรากฏดังเอกสารที่สรุปเพื่อนำไปออกแบบและสร้างรูปแบบ ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 การสังเคราะห์ตัวแปรจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ที่	ตัวแปรที่สังเคราะห์	Gulick and Urwick, 1969	Rensis Likert, 1960	โครงสร้างของ สำนักงานส่งเสริม การศึกษานอกระบบและ การศึกษตามอัธยาศัย เกี่ยวกับ	สยามมด เกษประดิษฐ์ (2559)	สุบิน ผลอนุรักษ์วงศ์ (2563)	สุภัทรชัย รินสาย (2565)
1	การวางแผน (Plan : P)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2	ความร่วมมือ (Cooperation : C)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3	การดำเนินการ (Execution : E)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4	การรายงาน (Report : R)	✓	✓				✓
5	การปรับปรุง (Improvement : I)			✓	✓	✓	

จากตารางที่ 4.9 ผู้วิจัยจึงสังเคราะห์ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นองค์ประกอบในการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) การวางแผน (P-Plan) หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการดำเนินโครงการกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันของหลายภาคส่วน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินงานมีเป้าหมาย ตรงกับความต้องการของ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้และความต้องการของชุมชน โดยการจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอเหมาะสม เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างหลายภาคส่วน โดยจัดแผนงาน โครงการและกิจกรรม ให้มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับปรุงตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

2) ความร่วมมือ (C-Cooperation) หมายถึง การกระทำที่มุ่งเน้นให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้าใจในเป้าหมายร่วมกัน เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของแต่ละฝ่าย ได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาและหาแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง การดำเนินงาน ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ

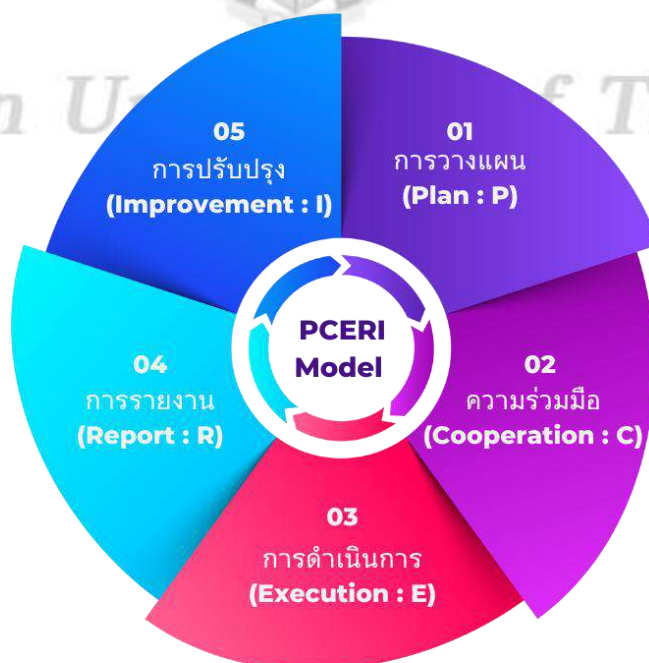
3) การดำเนินการ (E-Execution) กระบวนการทำงานร่วมกัน ที่มีการวางแผน จัดกิจกรรม สนับสนุน ส่งเสริมและติดตามผล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยมีจุดเด่นคือการให้

ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกคน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

4) การรายงาน (R-Report) หมายถึง การนำเสนอผลการดำเนินงาน ความก้าวหน้า หรือ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรม โครงการหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอหรือหน่วยงาน เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบข้อมูลและสามารถนำไปใช้ในการประเมิน ตัดสินใจ หรือวางแผนการดำเนินการในขั้นต่อไป

5) การปรับปรุง (I-Improvement) หมายถึง กระบวนการที่มุ่งเน้นไปที่การทำให้สิ่งต่างๆ ดีขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น และตอบสนองความต้องการได้ดียิ่งขึ้น โดยมีเป้าหมายหลักคือ การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร กระบวนการทำงาน และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเป็นประโยชน์ต่อผู้รับบริการ

ผู้วิจัยกำหนดรูปแบบทั้ง 5 ขั้นตอน สร้างเป็นแผนภาพ ดังแผนภาพที่ 4.1



แผนภาพที่ 4.1 รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ในจังหวัดนครปฐม

ตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

การประเมินรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน โดยใช้ค่าความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) ของรูปแบบกับ วัตถุประสงค์งานวิจัย เพื่อหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ในแบบสอบถาม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องด้วยการลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อคำถาม จะให้คะแนนเป็น +1 เมื่อเห็นว่าข้อคำถามดังกล่าววัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ข้อนั้น ให้คะแนนเป็น 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามดังกล่าววัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ข้อนั้น และให้คะแนนเป็น -1 เมื่อเห็นว่าข้อคำถามดังกล่าววัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ข้อนั้น ปรากฏว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นด้วย ผลปรากฏดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ตารางการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ข้อที่	รายการข้อคำถาม	ความคิดเห็นของ					ค่า IOC	แปลผล
		ผู้ทรงคุณวุฒิ						
		1	2	3	4	5		
1	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับชื่อเรื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมเพื่อนำไปใช้ในการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 4.10 ตารางการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับรูปแบบการบริหารจัดการ
แบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม (ต่อ)

ข้อที่	รายการข้อคำถาม	ความคิดเห็นของ					ค่า IOC	แปลผล
		ผู้ทรงคุณวุฒิ						
		1	2	3	4	5		
4	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความถูกต้องตามหลักการและทฤษฎีการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีขั้นตอนและองค์ประกอบที่ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบชัดเจนและเข้าใจง่าย	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
7	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
8	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบใหม่ที่ทันสมัย และสามารถนำไปปฏิบัติได้ในสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีจุดเน้นที่วิธีการหรือกระบวนการเพื่อผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีประโยชน์และมีคุณค่าการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 4.10 ตารางการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม (ต่อ)

ข้อที่	รายการข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
11	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นเมื่อนำไปใช้ มีการใช้ระยะเวลาที่เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
12	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นเมื่อนำไปใช้ต้องใช้ความรู้ ทักษะ และจริยธรรมของผู้รับผิดชอบ	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
13	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมต่อการใช้ทรัพยากรและงบประมาณของสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
14	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถวัดและประเมินผลได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
15	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

จากตารางที่ 4.10 ผลการประเมินรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ปรากฏว่าผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับหลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ และวิธีดำเนินการของรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 จึงเห็นว่ารูปแบบดังกล่าวสามารถนำไปปฏิบัติการทดลองกับกลุ่มทดลองได้

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลังการทดลองการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลังการทดลองการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และใช้สถิติ t-test ปรากฏผลในภาพรวม ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ผลของความแตกต่างและการเพิ่มทวิคูณระหว่างก่อนและหลังการทดลอง การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดย O_1 คือ ก่อนการทดลองใช้ O_2 แทน หลังการทดลองใช้ D คือ ความแตกต่าง และ D^2 คือ การเพิ่มทวิคูณ

(n=18)

ลำดับที่	รายการข้อคำถาม	O_1	O_2	D	D^2
1	ท่านมีความพร้อมในการปฏิบัติทดลองรูปแบบที่นำมาใช้ในครั้งนี้	3.94	4.56	0.61	0.37
2	ท่านมีความรู้และเข้าใจในวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่ผู้วิจัยนำมาปฏิบัติการทดลอง	3.89	4.78	0.89	0.79
3	ท่านเห็นว่ากิจกรรมที่นำมาปฏิบัติทดลองมีขั้นตอนที่ชัดเจนและสามารถนำมาสู่การปฏิบัติได้	3.94	4.67	0.72	0.52
4	ท่านมีความรู้และทักษะในการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ	4.06	4.67	0.61	0.37
5	ท่านเห็นว่าผลการปฏิบัติทดลองส่งผลดีต่อการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ	3.89	4.61	0.72	0.52
6	ท่านเห็นว่าผลการปฏิบัติทดลองมีคุณค่าต่อการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ	3.94	4.72	0.78	0.61
7	ท่านเห็นว่าการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ได้	4.17	4.61	0.44	0.19
8	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่ผู้วิจัยนำเสนอมีความเข้าใจง่าย ชัดเจน ไม่ซับซ้อน	4.00	4.61	0.61	0.37

ตารางที่ 4.11 ผลของความแตกต่างและการเพิ่มทวิคูณระหว่างก่อนและหลังการทดลอง การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดย O_1 คือ ก่อนการทดลองใช้ O_2 แทน หลังการทดลองใช้ D คือ ความแตกต่าง และ D^2 คือ การเพิ่มทวิคูณ (ต่อ)

(n=18)

ลำดับที่	รายการข้อความ	O_1	O_2	D	D^2
9	ท่านเห็นว่ารูปแบบมีความถูกต้องตามหลักการใช้รูปแบบ บริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการ เรียนรู้ระดับอำเภอ	3.83	4.72	0.89	0.79
10	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่ปฏิบัติการทดลองมีความเหมาะสม กับระยะเวลาที่กำหนด	3.94	4.56	0.61	0.37
11	ท่านเห็นว่าการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคี เครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ เป็น ประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา	4.11	4.83	0.72	0.52
รวมเฉลี่ย		3.97	4.67	0.69	0.48

จากตารางที่ 4.11 พบว่าค่าความแตกต่างก่อนการทดลองใช้รูปแบบ โดยรวมเท่ากับ 3.97 ค่าความแตกต่างหลังการทดลองใช้รูปแบบ โดยรวมเท่ากับ 4.67 มีค่าความแตกต่างโดยรวมเท่ากับ 0.69 และค่าเพิ่มทวิคูณโดยรวมเท่ากับ 0.48 เมื่อเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่า t ปรากฏผลการเปรียบเทียบดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

Paired Samples Statistics					
		n	Mean	Std. Deviation	
Pair 1	pretest	18	3.97	0.66	4.08
	Posttest	18	4.67	0.28	

** $p \leq .01$

จากตารางที่ 4.12 พบว่ากลุ่มทดลองเกี่ยวกับการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอนครปฐม สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครปฐม จำนวน 18 คน มีค่าเฉลี่ยก่อนการทดลอง เท่ากับ 3.97 และหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.67 ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่า t-value มีค่าเท่ากับ 4.08 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยที่ค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 6 ผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean: $\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1932) ปรากฏผลในภาพรวม ดังตารางที่ 4.14

Christian University of Thailand

ตารางที่ 4.13 การประเมินด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

(n=18)

ลำดับที่	รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับการประเมิน
1	ด้านประสิทธิภาพ	4.84	0.18	มากที่สุด
2	ด้านประสิทธิผล	4.80	0.17	มากที่สุด
3	ด้านคุณค่า	4.90	0.14	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.85	0.14	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.13 ผลการประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ผลปรากฏโดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, $SD = 0.14$) ซึ่งสอดคล้อง

กับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ ด้านคุณค่า ($\bar{X} = 4.90$, $SD = 0.14$) ด้านประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.84$, $SD = 0.18$) และด้านประสิทธิผล ($\bar{X} = 4.80$, $SD = 0.17$)

ตารางที่ 4.14 การประเมินด้านประสิทธิภาพ ของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

(n=18)

ลำดับที่	รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับการประเมิน
1	รูปแบบที่นำมาทดลองมีการกำหนดวัตถุประสงค์ชัดเจน	4.72	0.46	มากที่สุด
2	รูปแบบที่นำมาทดลองบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้	4.94	0.24	มากที่สุด
3	รูปแบบที่นำมาทดลองมีขั้นตอนที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้	4.83	0.38	มากที่สุด
4	รูปแบบที่นำมาทดลองคุ้มค่าและเป็นประโยชน์ต่อการใช้การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ	4.72	0.46	มากที่สุด
5	รูปแบบที่นำมาทดลองเหมาะสมกับการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรจากภาคีเครือข่าย	4.78	0.43	มากที่สุด
6	รูปแบบที่นำมาทดลอง ครูและบุคลากรจากภาคีเครือข่าย มีสื่อ อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่เพียงพอ เหมาะสมกับการใช้งาน	4.89	0.32	มากที่สุด
7	รูปแบบที่นำมาทดลอง ระยะเวลาที่ใช้มีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.84	0.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.14 การประเมินด้านประสิทธิภาพ ของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมระดับการ

ประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.84$, $SD=0.18$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ รูปแบบที่นำมาทดลอง ระยะเวลาที่ใช้มีความเหมาะสม คือ ($\bar{X}=5.00$, $SD=0.00$) รูปแบบที่นำมาทดลองบรรลุนิติบุคคลตามที่กำหนดไว้ คือ ($\bar{X}=4.94$, $SD=0.24$) รูปแบบที่นำมาทดลอง ครูและบุคลากรจากภาคีเครือข่าย มีสื่อ อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่เพียงพอ เหมาะสมกับการใช้งาน คือ ($\bar{X}=4.89$, $SD=0.32$) รูปแบบที่นำมาทดลองมีขั้นตอนที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้ ($\bar{X}=4.83$, $SD=0.38$) รูปแบบที่นำมาทดลองเหมาะสมกับการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรจากภาคีเครือข่าย ($\bar{X}=4.78$, $SD=0.43$) รูปแบบที่นำมาทดลองมีการกำหนดวัตถุประสงค์ชัดเจนและรูปแบบที่นำมาทดลองคุ้มค่าและเป็นประโยชน์ต่อการจัดการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอมีค่าเท่ากัน ($\bar{X}=4.72$, $SD=0.46$) ($\bar{X}=4.72$, $SD=0.46$) โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.15 การประเมินด้านประสิทธิผล ของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ลำดับที่	รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับการประเมิน
1	รูปแบบที่นำมาทดลอง เกิดประโยชน์ต่อการจัดการบริหารจัดการแบบ ภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับ อำเภอ	4.78	0.43	มากที่สุด
2	รูปแบบที่นำมาทดลอง เกิดประโยชน์ต่อศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับ อำเภอ	4.67	0.49	มากที่สุด
3	รูปแบบที่นำมาทดลอง เกิดประโยชน์และสะดวกต่อศูนย์ส่งเสริมการ เรียนรู้ระดับอำเภอ	4.72	0.46	มากที่สุด

ตารางที่ 4.15 การประเมินด้านประสิทธิผล ของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม (ต่อ)

(n=18)

ลำดับที่	รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับการประเมิน
4	รูปแบบที่นำมาทดลอง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในด้านนวัตกรรมโดยใช้การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย ทำให้เกิดคุณค่าต่อศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ	5.00	0.00	มากที่สุด
5	รูปแบบที่นำมาทดลอง ทำให้ครูมีความกระตือรือร้น ในการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ	4.83	0.38	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.80	0.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.15 การประเมินด้านประสิทธิผล ของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมระดับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, $SD = 0.17$) เมื่อพิจารณา รายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด และสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ รูปแบบที่นำมาทดลอง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านนวัตกรรมโดยใช้การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย ทำให้เกิดคุณค่าต่อศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ($\bar{X} = 5.00$, $SD = 0.00$) รูปแบบที่นำมาทดลอง ทำให้ครูมีความกระตือรือร้น ในการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ($\bar{X} = 4.83$, $SD = 0.38$) รูปแบบที่นำมาทดลอง เกิดประโยชน์ต่อการใช้การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ($\bar{X} = 4.78$, $SD = 0.43$) รูปแบบที่นำมาทดลอง เกิดประโยชน์และสะดวกต่อศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ($\bar{X} = 4.72$, $SD = 0.46$) และรูปแบบที่นำมาทดลอง เกิดประโยชน์ต่อศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ($\bar{X} = 4.67$, $SD = 0.49$) โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.16 การประเมินด้านคุณค่า ของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

(n=18)

ลำดับที่	รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับการประเมิน
1	ท่านเห็นว่รูปแบบที่นำมาทดลอง มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ	4.94	0.24	มากที่สุด
2	ท่านเห็นว่รูปแบบที่นำมาทดลอง ทำให้เกิดความร่วมมือที่ดีระหว่างผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้อง	4.83	0.38	มากที่สุด
3	ท่านเห็นว่รูปแบบที่นำมาทดลองสามารถ แก้ปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ	4.94	0.24	มากที่สุด
4	ท่านเห็นว่รูปแบบที่นำมาทดลอง ทำให้มีการใช้การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ	4.83	0.38	มากที่สุด
5	ท่านเห็นว่รูปแบบที่นำมาทดลอง จำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบาย เพื่อนำมาสู่การปฏิบัติของ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ	4.94	0.24	มากที่สุด
รวม		4.90	0.14	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.17 การประเมินด้านคุณค่า ของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมระดับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90$, $SD = 0.14$) เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ท่านเห็นว่รูปแบบที่นำมาทดลอง มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ท่านเห็นว่รูปแบบที่นำมาทดลองสามารถแก้ปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับ

อำเภอ และรูปแบบที่นำมาทดลอง จำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบาย เพื่อนำมาสู่การปฏิบัติของ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ มีค่าเท่ากับ ($\bar{X} = 4.94$, $SD = 0.24$) ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลอง ทำให้เกิดความร่วมมือที่ดีระหว่างผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง และ ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลองทำให้มีการใช้การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ มีค่าเท่ากับ ($\bar{X} = 4.83$, $SD = 0.38$) โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน



Christian University of Thailand

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม 2) เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม 3) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม 4) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองก่อนและหลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม 5) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าในการวิจัยนี้กลุ่มทดลอง ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษาศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอข้าราชการครู 1 คน ครู กศน.ตำบล 8 คน และบุคลากรจากภาคีเครือข่าย 8 คน รวมทั้งสิ้น 18 คน ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอสามร้อยยอด

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 7 ชุดคือ 1) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นแบบสอบถาม 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1932) 2) แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC: Index of Item Objective Congruence) ของแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม 3) รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม “PCERI Model” เป็นรูปแบบด้านวิธีการที่ผู้วิจัยสังเคราะห์มาจากทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน 4) แบบสอบถามประเมินรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยใช้ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) 5) แผนปฏิบัติการทดลองรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของ

ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ตามกระบวนการของรูปแบบ PCERI Model 6) แบบประเมินผลการทดลองก่อนและหลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยประเมิน 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1932) 7) แบบประเมินด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ในการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นแบบสอบถาม 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1932)

ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย โดยการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา ผ่านค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ตามแนวคิดของโรวินลลี จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อข้อคำถามแต่ละข้อ (รัตนะ บัวสนธิ์, 2564) โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คนแสดงความคิดเห็นต่อข้อคำถามในแบบประเมิน และนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบแบบที (t-test Dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา จากนั้นนำผลการวิเคราะห์มาสรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

Christian University of Thailand

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ผลการวิจัยสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. สภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความร่วมมือ ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินการ ด้านการรายงาน และด้านการปรับปรุง เมื่อพิจารณารายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในแต่ละด้าน ได้แก่ครูและบุคลากรมีการสื่อสารและประสานงานระหว่างศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอกับหน่วยงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง การจัดแผนงาน โครงการและกิจกรรมที่มีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ ในการดำเนินการ บุคลากรจากหลายภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงาน ตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย ของโครงการหรือกิจกรรมใด ๆ รวมทั้งแผนงานที่ได้กำหนดไว้ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีการปรับปรุงการจัดโครงการและกิจกรรม

ให้เป็นประโยชน์ต่อผู้รับบริการ โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

2. ผลการออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยทำการศึกษาทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ และได้นำมาบูรณาการเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยให้เหมาะกับบริบทของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม สังเคราะห์เป็นรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวางแผน (P-Plan) 2) ความร่วมมือ (C-Cooperation) 3) การดำเนินการ (E-Execution) 4) การรายงาน (R-Report) และ 5) การปรับปรุง (I-Improvement) เมื่อสร้างรูปแบบตามกระบวนการดังกล่าว จึงตั้งชื่อรูปแบบนี้ว่า PCERI Model

3. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ปรากฏว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นด้วย โดยค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ $IOC \geq 0.50$

4. ผลการเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม เรียงลำดับค่าเฉลี่ยผลการประเมินจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านคุณค่าด้านประสิทธิภาพ และด้านประสิทธิผล ซึ่งผลการประเมินทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านคุณค่า มีผลการประเมินเรียงลำดับ ได้แก่ รูปแบบที่นำมาทดลอง มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ รูปแบบที่นำมาทดลองสามารถแก้ปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ จำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบาย เพื่อนำมาสู่การปฏิบัติของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ทำให้เกิดความร่วมมือที่ดีระหว่างผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง และทำให้มีการใช้การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ด้านประสิทธิภาพ มีผลการประเมินเรียงลำดับ ได้แก่ รูปแบบที่นำมาทดลอง ระยะเวลาที่ใช้มีความเหมาะสม บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ ครูและบุคลากรจากภาคีเครือข่าย มีสื่อ อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่เพียงพอ เหมาะสมกับการใช้

งาน มีขั้นตอนที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้ เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรจากภาคีเครือข่าย มีการกำหนดวัตถุประสงค์ชัดเจน คุ่มค่าและเป็นประโยชน์ต่อการใช้การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ และด้านประสิทธิผล มีผลการประเมินเรียงลำดับได้แก่ รูปแบบที่นำมาทดลอง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านนวัตกรรมโดยใช้การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย ทำให้เกิดคุณค่าต่อศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ทำให้ครูมีความกระตือรือร้น ในการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ เกิดประโยชน์ต่อการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ เกิดประโยชน์และสะดวกต่อศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ และเกิดประโยชน์ต่อศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ

อภิปรายผลการวิจัย



ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามข้อคำถามการวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. จากการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐมในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความร่วมมือ ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินการ ด้านการรายงาน และด้านการปรับปรุง เมื่อพิจารณารายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในแต่ละด้าน ได้แก่ครูและบุคลากรมีการสื่อสารและประสานงานระหว่างศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอกับหน่วยงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง การจัดแผนงาน โครงการ และกิจกรรมที่มีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ ในการดำเนินการ บุคลากรจากหลายภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงาน ตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย ของโครงการหรือกิจกรรมใด ๆ รวมทั้งแผนงานที่ได้กำหนดไว้ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีการปรับปรุงการจัดโครงการและกิจกรรมให้เป็นประโยชน์ต่อผู้รับบริการ ทั้งนี้เนื่องจากด้านความร่วมมือถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลการทำงานแบบเครือข่ายและความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่าย ในการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายงานที่เกี่ยวข้องกับครู บุคลากร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การสื่อสารและประสานงานที่ไม่เป็นระบบเป็นปัญหาพื้นฐานที่ส่งผลกระทบในวงกว้าง แม้จะมีการติดต่อสื่อสารระหว่างครู บุคลากร และหน่วยงานต่าง ๆ แต่ในบางช่วงยังขาดความชัดเจน

ในบทบาทและความรับผิดชอบ ทำให้ข้อมูลที่ถูกส่งต่อไม่ทั่วถึงหรือไม่ครบถ้วน ส่งผลให้เกิดความสับสนและความล่าช้าในการดำเนินงาน การแก้ไขปัญหานี้จึงเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญที่จะช่วยให้การดำเนินงานในด้านอื่น ๆ มีประสิทธิภาพมากขึ้น

อีกประเด็นสำคัญที่เชื่อมโยงกับปัญหาการสื่อสารคือการวางแผนที่มีความยืดหยุ่นแต่ขาดการวิเคราะห์ การปรับเปลี่ยนแผนงานตามสถานการณ์เป็นจุดเด่นที่ช่วยให้ตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว แต่ในขณะเดียวกัน ขาดการวางแผนระยะยาวที่สอดคล้องกับนโยบายและการประเมินความเสี่ยงอย่างละเอียด ทำให้การตัดสินใจในช่วงวิกฤติไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างครอบคลุม เมื่อการสื่อสารไม่ชัดเจน การวางแผนก็ย่อมประสบปัญหาตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เมื่อการวางแผนยังไม่มีประสิทธิภาพ ปัญหาการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณที่ยังไม่ตอบสนองต่อความต้องการก็กลายเป็นอีกความท้าทายที่สำคัญ แม้ว่าการจัดสรรทรัพยากรเพียงพอ แต่กลับพบว่าการกระจายทรัพยากรนั้นไม่สม่ำเสมอและไม่ตรงกับความต้องการที่แท้จริง ส่งผลให้การดำเนินงานในแต่ละด้านมีความแตกต่างและไม่เกิดประสิทธิภาพตามที่คาดหวัง การขาดวางแผนที่ดีส่งผลโดยตรงต่อการจัดสรรทรัพยากรที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง

นอกจากนี้ ปัญหาการจัดสรรทรัพยากรยังส่งผลต่อระบบการรายงานและติดตามผลที่มีช่องว่าง ถึงแม้ว่าจะมีการรายงานความก้าวหน้าของโครงการ แต่ในบางครั้งความละเอียดและความเป็นระบบของรายงานกลับไม่เพียงพอ ส่งผลให้ข้อมูลที่ใช้สำหรับการประเมินผลและการปรับปรุงกระบวนการทำงานไม่ครอบคลุม ทำให้การตัดสินใจปรับปรุงในอนาคตขาดพื้นฐานที่ชัดเจน เมื่อทรัพยากรถูกจัดสรรอย่างไม่เหมาะสม ระบบการติดตามและประเมินผลก็ย่อมขาดประสิทธิภาพตามไปด้วยท้ายที่สุด เมื่อระบบการรายงานและติดตามผลมีปัญหา กระบวนการปรับปรุงจึงมักเป็นเพียงการตอบสนองแบบเฉพาะหน้า การแก้ไขปัญหามักเกิดขึ้นหลังจากที่ปัญหาได้เกิดขึ้นแล้ว เป็นการตอบสนองเฉพาะหน้าแทนที่จะมีการวางระบบปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและรอบด้าน ส่งผลให้ไม่สามารถป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นผู้บริหาร ครู กศน.ตำบล ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ควรเสริมสร้างระบบการสื่อสารและกำหนดบทบาทอย่างชัดเจนเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญของระบบการทำงาน จำเป็นต้องพัฒนาระบบที่เป็นมาตรฐานสำหรับการติดต่อสื่อสารและประสานงาน โดยกำหนดความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน เพื่อให้ข้อมูลและแนวทางการดำเนินงานสามารถส่งต่อได้อย่างครบถ้วน การมีโครงสร้างการสื่อสารที่ชัดเจนจะช่วยลดความซ้ำซ้อนในการทำงานและสร้างความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาใน

ด้านอื่น ๆ ต่อไป เมื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการส่งเสริมการวางแผน นอกจากความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนแผนงานแล้ว ควรมีการวางแผนในระยะยาวที่อิงหลักการวิเคราะห์ความเสี่ยงและความต้องการของผู้รับบริการ เพื่อรองรับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต การวางแผนนี้จะช่วยให้องค์กรสามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาได้อย่างชัดเจนและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป โดยการวางแผนที่ดีจะต้องอาศัยข้อมูลจากการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยสำคัญ แผนที่วางไว้จะนำไปสู่การทบทวนและปรับปรุงการจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น มีการตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากร พร้อมทั้งวางแผนสำรองเพื่อรองรับสถานการณ์ฉุกเฉิน การจัดสรรทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพต้องสอดคล้องกับแผนงานและตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เมื่อการจัดสรรทรัพยากรมีความเหมาะสมแล้ว การสร้างรูปแบบการรายงานที่มีมาตรฐานและสามารถตรวจสอบได้อย่างต่อเนื่อง โดยใช้เครื่องมือหรือเทคโนโลยีในการรวบรวมข้อมูลและประเมินผลการดำเนินงานจะช่วยให้องค์กรสามารถติดตามความก้าวหน้าและประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรได้อย่างแม่นยำ ข้อมูลที่ได้จากระบบการรายงานนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการตัดสินใจและการปรับปรุงการดำเนินงานเพื่อให้การปรับปรุงโครงการและกิจกรรมเป็นไปในทิศทางที่ตรงกับความต้องการและสร้างประโยชน์สูงสุดแก่ผู้รับบริการ สอดคล้องกับพระภัทรชัยยุทธ ณ อดุลย (2565) เกี่ยวกับการบริหารจัดการเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการศึกษาเพราะเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนและบุคลากรทางการศึกษามีความสมบูรณ์ในทุกด้าน เช่น ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสติปัญญา ด้านความรู้ และด้านคุณธรรมจริยธรรมเพราะฉะนั้นแล้วการศึกษาจะประสบความสำเร็จย่อมขึ้นอยู่กับการบริหารการศึกษาที่ต้องอาศัยความสามารถและประสบการณ์ของผู้บริหารเป็นสำคัญบวกกับการวางแผนในการดำเนินงานที่เป็นระบบอย่างถูกต้องเพื่อผลประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นหลัก ทำให้การบริหารการศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่สามารถทำให้เกิดการพัฒนาทักษะในทุก ๆ ด้านของผู้เรียนทำให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขและยังสอดคล้องกับขนิษฐากาญจนรังษิณนท์ (2558) ให้ความหมายว่า "ภาคีเครือข่าย" หมายถึง การทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มคน องค์กร หรือหน่วยงานที่มีเป้าหมายเดียวกันอย่างเป็นระบบ โดยมีการเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย มีความเท่าเทียมและเสมอภาคมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะ และทรัพยากร มีการสื่อสารแบบสองทางเพื่อให้เกิดการรับรู้และเรียนรู้ร่วมกัน มีพันธะผูกพัน มุ่งมั่นในเป้าหมายเดียวกัน และมีการรักษาสัมพันธภาพระหว่างกันในระยะยาว นอกจากนี้กัณนิกา นาขันดี (2565) ภาคีเครือข่าย หมายถึง กลุ่ม

บุคคล องค์กรที่มีเป้าหมายร่วมกัน มารวมตัวกันด้วยความสมัครใจ เพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเน้นการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระดับต่าง ๆ

2. ผลการออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยทำการศึกษาทฤษฎีแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ และได้นำมาบูรณาการเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยให้เหมาะกับบริบทของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม สังเคราะห์เป็นรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวางแผน (P-Plan) 2) ความร่วมมือ (C-Cooperation) 3) การดำเนินการ (E-Execution) 4) การรายงาน (R-Report) และ 5) การปรับปรุง (I -Improvement) เมื่อสร้างรูปแบบตามกระบวนการดังกล่าว จึงตั้งชื่อรูปแบบนี้ว่า PCERI Model ทั้งนี้เนื่องจากเป็นรูปแบบที่มีขั้นตอนในการปฏิบัติตามรูปแบบการจัดการบริหารแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐมตามหลักการ ทฤษฎีแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ได้แก่ ทฤษฎีการบริหารของกูดลิค และ เออร์วิก (Gulick and Urwick, 1969) เป็นทฤษฎีการบริหารจัดการโดยกระบวนการบริหาร POSDCoRB ทฤษฎีการบริหารของ ลีเคิร์ต (Rensis Likert, 1960) การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) โครงสร้างของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเกี่ยวกับภาคีเครือข่าย งานวิจัยของ สยามมด เกษประดิษฐ์ (2559) สุบิน ผลอนุรักษ์วงศ์ (2563) และภัทรชัย รินสาย (2565) ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีในการวิจัยให้เหมาะกับบริบทของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐมและสร้างเป็นรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ที่สอดคล้องและสัมพันธ์กับองค์ประกอบของภาคีเครือข่ายของ ศิริชัย กาญจนวาสี (2561) ได้อธิบายองค์ประกอบของภาคีเครือข่ายในบทความ "การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน" ว่า ภาคีเครือข่ายประกอบด้วย 1) สมาชิกเครือข่าย ซึ่งเป็นบุคคล กลุ่ม หรือหน่วยงานที่เข้าร่วมเครือข่าย 2) เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ร่วมของเครือข่าย 3) การมีส่วนร่วมและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างสมาชิก 4) ความสัมพันธ์และการสื่อสารระหว่างสมาชิก และ 5) การจัดกิจกรรมร่วมกันของเครือข่าย และสอดคล้องกับ วันชัย ธรรมสัจการ (2563) ได้ระบุ

องค์ประกอบของภาคีเครือข่าย ว่า องค์ประกอบสำคัญของภาคีเครือข่าย ได้แก่ 1) ภาคีสมาชิกที่หลากหลาย ทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน 2) เป้าหมายและวิสัยทัศน์ร่วมในการพัฒนา 3) การสื่อสารและการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสมาชิก 4) การประสานงานและการจัดการเครือข่าย และ 5) การดำเนินกิจกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

3. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ปรากฏว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นด้วย โดยค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ $IOC \geq 0.50$ แสดงว่าข้อคำถามหรือข้อสอบนั้นสามารถใช้วัดได้ สอดคล้องกับแนวคิดของรัตนะ บัวสนธ์ (2564) ที่ระบุว่า การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามแต่ละข้อ โดยใช้สูตรการวิเคราะห์ค่า IOC ซึ่งผลการวิเคราะห์อยู่ในเกณฑ์ $IOC \geq 0.50$ แสดงให้เห็นว่าข้อคำถามนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำไปใช้ได้ นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ที่นำมาทดลองใช้มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ในการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ มีความถูกต้องตามหลักการและทฤษฎี มีขั้นตอน องค์ประกอบ และรายละเอียดที่ชัดเจน ใช้ภาษาที่สื่อความหมายได้เหมาะสม เข้าใจง่าย มีขั้นตอนการปฏิบัติที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และสามารถนำไปใช้ได้จริง นอกจากนี้ยังมีความคุ้มค่า และเป็นประโยชน์ต่อการบริหารแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายและเกิดการพัฒนาในด้านการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ นำไปสู่การยกระดับคุณภาพของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ต่อไป

4. ผลการเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก ก่อนนำรูปแบบไปทดลองใช้ ผู้วิจัยได้มีการกำหนดแผนปฏิบัติการทดลองอย่างชัดเจน รูปแบบกิจกรรมที่นำมาปฏิบัติทดลองมีขั้นตอนไม่ซับซ้อน รวมถึงระยะเวลาในการทดลอง เนื่องจากตระหนักได้ว่าผลจากการทดลองมีประโยชน์ และเป็นผลดีต่อการปฏิบัติงานของตน อีกทั้งรูปแบบที่สร้างขึ้นยังมีความชัดเจน เข้าใจง่าย ถูกต้อง

ตามหลักการ มีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยรองรับ เป็นกระบวนการสร้างรูปแบบที่ถูกต้อง ผ่านการพัฒนา ปรับปรุง ตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสม จึงทำให้เห็นว่าเป็นรูปแบบ ที่มีคุณลักษณะของรูปแบบที่ดีอย่างครบถ้วน มีความน่าเชื่อถือ และเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้จริงในศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ จึงส่งผลให้การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ หลังการทดลองใช้รูปแบบนั้นสูงขึ้นได้ สอดคล้องกับ อติสร ภูงลี (2562) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการบริหารจัดการ เครือข่ายการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า เครือข่ายมี สมรรถนะการบริหารจัดการ โดยรวมทุกด้าน เพิ่มขึ้นจากก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยจากการศึกษาปัจจัยที่มีผลในการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย ในการทำงานเป็นทีมและ การประสานงานมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย ดังนั้นการนำรูปแบบ ที่ได้จากการพัฒนาตามหลักการที่ถูกต้อง เหมาะสมไปทดลองใช้ จึงสามารถทำให้กลุ่มทดลองได้ เกิดกระบวนการเรียนรู้จากกิจกรรมทั้ง 5 ขั้นตอน ทำให้การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายมีผล หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองได้จริง สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ปรากฏผลอยู่ในระดับมากที่สุด มีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

5.1 ด้านประสิทธิภาพ รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมระดับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ รูปแบบที่นำมาทดลอง ระยะเวลาที่ใช้มีความเหมาะสม คือ รูปแบบที่นำมาทดลองบรรลुวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ คือ รูปแบบที่นำมาทดลอง ครูและบุคลากรจากภาคีเครือข่าย มีสื่อ อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่เพียงพอ เหมาะสมกับการใช้งาน คือ รูปแบบที่นำมาทดลองมี ขั้นตอนที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้ รูปแบบที่นำมาทดลองเหมาะสมกับการปฏิบัติงานของครู และบุคลากรจากภาคีเครือข่าย รูปแบบที่นำมาทดลองมีการกำหนดวัตถุประสงค์ชัดเจน และรูปแบบ ที่นำมาทดลองคุ้มค่าและเป็นประโยชน์ต่อการใช้การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบที่สร้างขึ้นมีการสังเคราะห์แนวคิด จากทฤษฎีซึ่งเกี่ยวข้องการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ

ทำให้รูปแบบมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในสถานการณ์จริง มีความคุ้มค่า เป็นประโยชน์ มีวัตถุประสงค์และขั้นตอนที่ชัดเจน อีกทั้งการดำเนินการตามรูปแบบยังส่งผลดีต่อคุณภาพในการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอโดยตรง ทำให้สามารถทำงานเป็นทีม การติดต่อสื่อสาร และการบริหารการเปลี่ยนแปลง ที่ส่งผลให้ประสิทธิภาพโดยรวมของเครือข่ายสูงขึ้นโดยได้รับความสำเร็จทั้งในด้านความร่วมมือ จึงทำให้ผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับวชิรวัชร งามละม่อม (2558) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพเป็นการประเมินผลต่อระบบงานภายในของหน่วยงาน ว่ามีการปฏิบัติและใช้ทรัพยากรตามแนวทางที่กำหนดไว้หรือไม่ ถ้าเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้ หรือเร็วกว่าที่กำหนด และใช้ทรัพยากรน้อยกว่าที่กำหนด ถือว่าการปฏิบัติงานในองค์กรนั้นมีประสิทธิภาพ และยังสามารถสอดคล้องกับหุมนศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2560) ที่กล่าวถึงประสิทธิภาพว่า เป็นการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ เป็นไปตามขั้นตอนและกระบวนการ หากมีปัญหาหรืออุปสรรคในขณะดำเนินการก็สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ โดยประสิทธิภาพมุ่งเน้นไปที่กระบวนการ การใช้กลยุทธ์และเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้มากที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ เกียรติพงษ์ อุดมธนะธีระ (2562) ที่กล่าวถึงประสิทธิภาพว่าเป็นความสามารถที่ทำให้เกิดผลในการปฏิบัติงาน ซึ่งผลสำเร็จที่ได้จะมีตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความประหยัดหรือคุ้มค่า ระยะเวลาและคุณภาพ เป็นการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ได้ผลลัพธ์มากที่สุด โดยใช้ต้นทุนน้อยที่สุด กล่าวคือ ทำให้คุ้มค่า คุ้มค่า ประหยัด แรงงาน ประหยัดพลังงาน แต่ได้ผลออกมามากกว่าต้นทุน หรือที่เรียกว่าคุ้มค่า

5.2 ด้านประสิทธิผล รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมระดับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ รูปแบบที่นำมาทดลอง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านนวัตกรรมโดยใช้การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย ทำให้เกิดคุณค่าต่อศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ รูปแบบที่นำมาทดลอง ทำให้ครูมีความกระตือรือร้น ในการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ รูปแบบที่นำมาทดลอง เกิดประโยชน์ต่อการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ รูปแบบที่นำมาทดลอง เกิดประโยชน์และสะดวกต่อศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ และรูปแบบที่นำมาทดลอง เกิดประโยชน์ต่อศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจาก รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายที่พัฒนาขึ้นทั้ง 5 ขั้นตอน สามารถเพิ่มประสิทธิผลในการดำเนินงานได้อย่างชัดเจน โดย

สามารถบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ของหน่วยงานภายในเครือข่าย เพิ่มการมีส่วนร่วมของภาคี และสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อผู้รับบริการ ซึ่งสอดคล้องกับซุมสัคดี อินทร์รัช (2560) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพ คือ การได้ผลผลิตตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ตรงตามจุดมุ่งหมาย และมีความรู้ ความสามารถ ทักษะที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้รับ โดยประสิทธิภาพมักใช้คู่กับคำว่าประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับเกียรติพงษ์ อุดมชนะธีระ (2562) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพเป็นการบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่พึงปรารถนา หรือเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ โดยพิจารณาจากการนำผลของงานมาเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย เป็นการมุ่งทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ อย่างมีคุณภาพซึ่งจะเน้นในแง่ของผลลัพธ์ที่ได้มากกว่า อีกทั้งสอดคล้องกับธนตรีรัตน์ เรืองยศ (2564) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพเป็นผลสำเร็จ หรือการทำงานให้บรรลุเป้าหมายในเชิงคุณภาพเชิงปริมาณ หรือ ทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งเป้าหมายที่ใช้วัดประสิทธิภาพมีอยู่ 2 อย่าง ได้แก่ 1) เป้าหมายเชิงปริมาณ เช่น การทำงานให้ออกมาในจำนวนที่ต้องการ 2) เป้าหมายเชิงคุณภาพ คือ การดูคุณภาพของผลลัพธ์งาน

5.3 ด้านคุณค่า รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมระดับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ รูปแบบที่นำมาทดลอง มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ รูปแบบที่นำมาทดลองสามารถแก้ปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ รูปแบบที่นำมาทดลอง จำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบาย เพื่อนำมาสู่การปฏิบัติของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ รูปแบบที่นำมาทดลอง ทำให้เกิดความร่วมมือที่ดีระหว่างผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้องและรูปแบบที่นำมาทดลอง ทำให้มีการใช้การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ที่พัฒนาขึ้นสามารถเพิ่มคุณค่าต่อศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ครู บุคลากร และภาคีเครือข่ายได้อย่างชัดเจน โดยช่วยทำให้กระบวนการบริหารจัดการมีความเป็นระบบมากขึ้น คือ ช่วยเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครู บุคลากรในศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ และภาคีเครือข่ายให้มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย และสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อผู้รับบริการ ซึ่งสอดคล้องกับอุดมลักษณ์ คงคาเนรมิต และวิระวัฒน์ อุทัยรัตน์ (2564) ได้เสนอว่า คุณค่าทาง

การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ภาาติเครือข่ายช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดความร่วมมือในการออกแบบและดำเนินโครงการการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้และการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาาติเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารจัดการแบบภาาติเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ผู้บริหาร ครู บุคลากร และภาาติเครือข่าย ควรให้ความสำคัญต่อกระบวนการในการบริหารจัดการแบบภาาติเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอดังรายละเอียดต่อไปนี้ ด้านความร่วมมือ ควรส่งเสริมสร้างระบบการสื่อสารและกำหนดบทบาทอย่างชัดเจน ด้านการวางแผน ควรกำหนดเป้าหมายและแนวทางที่ชัดเจนสำหรับทุกขั้นตอน ด้านการดำเนินการควรกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายอย่างเป็นระบบ ด้านการรายงานควรมีความครบถ้วนและเป็นข้อมูลที่น่าไปสู่การตัดสินใจที่เหมาะสม และด้านการปรับปรุงควรนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงการจัดสรรทรัพยากรและวิธีการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลง

1.2 จากการวิจัยในศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐมพบว่าการบริหารจัดการภาาติเครือข่ายนั้นมีศักยภาพในการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพได้มากขึ้นเมื่อมีการรวมกลุ่มของภาาติเครือข่าย ดังนี้ผู้บริหาร ครู บุคลากร และภาาติเครือข่าย ควรนำรูปแบบไปใช้เป็นต้นแบบและเป็นแนวทางปฏิบัติที่สามารถนำไปสู่การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่มีความยืดหยุ่นและสามารถตอบสนองต่อความท้าทายของสังคมยุคปัจจุบัน

1.3 การบริหารจัดการแบบภาาติเครือข่ายในศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอมีความสำคัญในการส่งเสริมประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานในสถานศึกษา แนวทางการพัฒนารูปแบบที่นำเสนอในงานวิจัยได้แสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากความไม่ชัดเจนในการสื่อสารและการกำหนดบทบาทของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเครือข่าย เพื่อให้ผู้บริหาร ครู บุคลากร และภาาติเครือข่าย สามารถนำรูปแบบดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ได้

ทั่วถึงในบริบทที่หลากหลาย และควรมีการขยายผลการนำผลการวิจัยไปทดลองใช้กับศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภออื่น ๆ เพื่อให้เกิดระบบบริหารจัดการภาคีเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาพัฒนากระบวนการในการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในด้านอื่น ๆ ซึ่งนอกเหนือจาก 5 ขั้นตอนของ PCERI Model อย่างต่อเนื่องจนทำให้ได้รูปแบบที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในด้านความร่วมมือ ด้านการวางแผน และด้านการดำเนินการ

2.2 ควรมีการศึกษาและพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลบริบทเชิงพื้นที่และสภาพแวดล้อมอย่างเป็นระบบ อันจะส่งผลให้การบริหารจัดการสามารถปรับตัวให้สอดคล้องและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Christian University of Thailand

เอกสารอ้างอิง

กรกมล สมฟูด. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กที่มี
ประสิทธิผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

กรมการปกครอง. (2567). แนวคิดและบทบาทของภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการภาครัฐ.
กรุงเทพฯ: กรมการปกครอง.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: ประเทศไทย.

กัณนิกา นาขันดี. (2565). ภาคีเครือข่ายกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน. นครราชสีมา: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

กาญจนา แก้วเทพ. (2562). แนวทางการบริหารเครือข่ายในยุคดิจิทัล. ขอนแก่น: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

กิตติยา วงษ์จันทร์. (2561). รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (R&D) และรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบ
มีส่วนร่วม(PAR). สืบค้นจาก

https://www.ubu.ac.th/web/files_up/08f2018072012262188.pdf

เกรียงไกร ทานะเวช. (2562). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริมศึกษาในสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27. วารสารช่อพะยอม, 30(1), 47-58.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2558). ภาคีเครือข่ายและการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เกียรติพงษ์ อุดมธนะธีระ. (2562). ประสิทธิภาพ (Efficient) กับประสิทธิผล (Effective). สืบค้นจาก
<https://iok2u.com/article/information-technology/efficient-effective>

_____. (2565). BA การบริหารแบบมีส่วนร่วม (The Participative Management). สืบค้นจาก
[https://iok2u.com/article/business-administrator/ba-the-participative-
management?utm_source=chatgpt.com](https://iok2u.com/article/business-administrator/ba-the-participative-management?utm_source=chatgpt.com)

ขนิษฐา กาญจนรังษิณนท์. (2558). เครือข่ายและการจัดการเครือข่าย: จากแนวคิดสู่ปฏิบัติการ.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ พี.เอ.ลิฟวิ่ง.

- จันทร์ทอง วัฒนะประดิษฐ์. (2565). การวิจัยและพัฒนา *Research & Development (R&D)* และการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม *Participatory Action Research (PAR)*. สืบค้นจาก https://bri.mcu.ac.th/wp-content/uploads/2022/05/การวิจัยและพัฒนา-Research-Development-R_D-และการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม-compressed.pdf
- จำนงค์ อติวัฒนสิทธิ์ และคณะ. (2561). การพัฒนาเครือข่ายทางสังคมเพื่อการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ชนกพร มนต์. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดปทุมธานี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ชาญชัย พงษ์ศรี. (2558). องค์ประกอบหลักของการบริหารจัดการในองค์กรไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษา. (2560). การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐฐา วินิจนัยภาค. (2563). การสร้างเครือข่ายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน. *วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 15(1), 168-181.
- ดวงเดือน วินิจนัย. (2561). การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไทรยุทธ พรหมศิริ. (2565). *The Elements of Value Pyramid: 30 คุณค่าที่มนุษย์ทุกคนมองหาและวิธีการส่งมอบผ่านธุรกิจของคุณ*. สืบค้นจาก <https://www.neobycmmu.com/post/the-elements-of-value-pyramid-application>
- ธงชัย สมบัติพัฒน์. (2563). การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ในองค์กร. *วารสารการจัดการสมัยใหม่*, 17(4), 50-72.
- ธนบัตร พูลโสภิน และคณะ. (2564). *รูปแบบการบริหารจัดการ*. ขอนแก่น: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธันยวัฒน์ รัตนศักดิ์. (2562). *การจัดการสมัยใหม่ แนวคิด ทฤษฎี และการประยุกต์ใช้* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ซีเอ็ด.

ธนตรี รัตนเรืองยศ. (2564). *ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ต่างกันอย่างไร - มี KPI อะไรบ้าง*.

สืบค้นจาก <https://thaiwinner.com/efficiency-effectiveness/>

ธีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ, พิมลพรรณ อิศรภักดี, บัณฑิต ศรีไพศาล, และ วรรณภา ศรีชัยรัตน์. (2561).

ภาคีเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส. กรุงเทพฯ: กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

นภาพร ตรีสุวรรณ, และคณะ. (2566). บทบาทของการบริหารจัดการต่อประสิทธิภาพขององค์กร.

วารสารการจัดการธุรกิจและเศรษฐศาสตร์, 20(2), 100-120.

นันทิยาภรณ์ หงส์เวียงจันทร์. (2559). *การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่มีประสิทธิผลของ*

ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, กาญจนบุรี.

นิราภัย จันทรสวัสดิ์. (2562). *ประสิทธิภาพ (Efficiency) VS ประสิทธิภาพ (Effectiveness)*. สืบค้นจาก

<https://th.linkedin.com/pulse/ประสิทธิภาพ-efficiency-vs-ประสิทธิผล-effectiveness-niraphai-jansawat>

นุชนาฏ วงศ์แสง. (2563). *การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาชุมชน*

(วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.

นุชี มะเต็ง. (2558). *รูปแบบการบริหารภาคีเครือข่ายเพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนประจำ*

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (วิทยานิพนธ์คุชฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

บรรจบ บุญคุ้ม. (2559). *ภาคีเครือข่ายกับการพัฒนาเมืองและชุมชนท้องถิ่น*. ขอนแก่น: สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

บุญเชิด ชำนิศาสตร์. (2556). *การพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการในการจัดการศึกษาปฐมวัยของ*

สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสยาม, กรุงเทพมหานคร.

บุญเรียง สิทธิทองสี. (2557). *การบริหารเครือข่ายเพื่อการศึกษา*. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประคัลภ์ ปัทมพลังกูร. (2564). *กระบวนการบริหารจัดการที่สำคัญ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ประจวบ หนูเลี้ยง และคณะ. (2558). *การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมของจังหวัด*

พัทลุง. *วารสารปริชาตมหาวิทยาลัยทักษิณ*, 28(2), 233-237.

- ประชาสัมพันธ์ กศน. (18 พฤษภาคม 2566). *ประกาศอย่างเป็นทางการจากกรมส่งเสริมการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการ*. สืบค้นจาก <https://moe360.blog/2023/05/18/department-of-learning-encouragement/>
- ประยูรศรี กวานปรัชชา. (2559). การเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านกอกวิทยาคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 3(2), 173-174.
- ปิยะธิดา นาคะเกษียร (2559). *การพัฒนาเครือข่ายการสร้างเสริมสุขภาพ*. นนทบุรี: บริษัท มาตา การพิมพ์ จำกัด
- พระภัทรชัยคุณรณ์ อุดสวย. (2565). รูปแบบการบริหารการจัดการโรงเรียนสีเขียวตามหลักสัปปายะ 7 แบบมีส่วนร่วม. *วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย*, 4(1), 3-4.
- พัฒนา พรหมณี, ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด และปณิธาน กระสังข์. (2560). แนวคิดการสร้างและพัฒนา รูปแบบเพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านการสาธารณสุขสำหรับนักสาธารณสุข. *สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*, 6(2), 134.
- พุฒิชัย อนุสาพรหม . (2561). *ความหมายของรูปแบบ (MODEL)*. สืบค้นจาก <http://puttitanachai.blogspot.com/2018/03/model.html>
- ภาวิณี สุขสวัสดิ์. (2566). การพัฒนารูปแบบการบริหารภาคีเครือข่ายในพื้นที่เพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ในโรงเรียนเวียงป่าเป้าวิทยาคม จังหวัดเชียงราย. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 7(6), 296-297.
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (2563). *พฤติกรรมองค์การ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: โรงพิมพ์ธรรมา.
- รังสิวุฒิ สุวรรณโรจน์. (2564). รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่าย. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สืบค้นจาก https://research.otepec.go.th/files/%E0%B8%9A%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0%B8%AA%E0%B8%A1%E1%E0%B8%9A%E0%B8/B9%E0%E0%B898%A3%E0%B8%93%E0%B9%8C_h49rdhr1.pdf.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2564). การประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัยด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC). *วารสารวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่*, 13(4), 57-65
- รีเสิร์ทเซอร์ ไทยแลนด์. (Researcher Thailand, 2563). *แนวทางการออกแบบการวิจัยและพัฒนา*. สืบค้นจาก <https://researcherthailand.co.th/แนวทางการออกแบบการวิจัย/>

ลัดดา เกิดวิบูลย์เวช, ธนภัทร เจริญศรี, สหทัย พลปัดพี, และ ชัดติยา มณฑาทิพย์กุล. (2563).

การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการดูแลผู้สูงอายุ. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 16(1) 215-238.

วงษ์เดือน ศรีสวัสดิ์, และ ชูวรรณ โกวิท. (2558). *การบริหารจัดการในองค์กรสมัยใหม่*. สำนักพิมพ์ ม.ป.ท.

วนิดา หริกประโคน. (2563). *การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดบุรีรัมย์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

วรรณคน สุชาติพยพันธุ์. (2558). *แนวทางการบริหารจัดการภาคีเครือข่ายในระดับท้องถิ่น*. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วรวรรณ ชาญด้วยวิทย์. (2562). เครือข่ายทางสังคม: การสร้างพลังเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. *วารสารพัฒนาสังคม*, 21(1), 85-102.

วันชัย ธรรมสังการ. (2563). *การบริหารเครือข่ายเชิงกลยุทธ์*. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วันชัย ประชาเรืองวิทย์. (2556). คำว่า Value ซึ่งแปลว่า "คุณค่า". [เฟซบุ๊กโพสต์]. สืบค้นจาก <https://web.facebook.com/coachwanchai/posts/570773702980427/>

วิชัย แสงศรี. (2557). *การสร้างเครือข่ายทางสังคม แนวคิดและกรณีศึกษา*. นครปฐม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วินัย มีมาก (2565). *ทฤษฎีการบริหารจัดการ: หลักการและแนวคิด*. สืบค้นจาก <https://acd.mcu.ac.th/wp-content/plugins>

วิโรจน์ ถักขณาอดิศร. (2561). *แนวคิดและหลักการจัดการสมัยใหม่เพื่อการพัฒนาองค์กร*. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิรุพห์ แก้วประเสริฐ. (2561). ความสามารถในการปรับตัวขององค์กรและการบริหารจัดการ. *วารสารบริหารธุรกิจ*, 9(2), 30-48.

วชิรวัชร งามละม่อม. (2558). *แนวคิดทฤษฎีประสิทธิภาพ*. สืบค้นจาก http://learningofpublic.blogspot.com/2015/09/blog-post_51.html

ศิริชัย กาญจนวาสิ. (2561). การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 20(3), 375-391.

- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2560). *การจัดการและพฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สนธยา เกื้อกุล. (2561). *ภาคีเครือข่ายกับการปฏิรูประบบราชการ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
- สมคิด บุญมาก. (2562). การจัดการทรัพยากรองค์กรให้เกิดประโยชน์สูงสุด. *วารสารบริหารและจัดการ*, 15(1), 88-105.
- สมพันธ์ เตชะอธิก, ศุภณัฐ เพิ่มพูนวิวัฒน์, และ สหทัยา วิเศษ. (2560). ถอดบทเรียนแนวทางการสร้างเครือข่ายในงานพัฒนา. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 37(1), 123-145.
- สมิทธิไกร. (2561). การจัดการองค์กรและทรัพยากรมนุษย์. *วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร*, 13(2), 31-45.
- สยามมล เกษประดิษฐ์. (2559). *การศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอภาษี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2563). *แนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2562*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 2. (2563). *คู่มือการปฏิบัติงานวิจัยและพัฒนา*. สืบค้นจาก <https://www.doa.go.th/ac/sukhothai/wp-content/uploads/2020/04/คู่มือการปฏิบัติงาน-วิจัยและพัฒนา-63-1.pdf>
- สิริพร ดิโน้อย. (2562). *การพัฒนารูปแบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนประถมศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิติ, อุดรดิติ.
- สุขุม รัตนเสรีเกียรติ. (2563). *ความแตกต่างระหว่าง KPI ประสิทธิภาพ กับประสิทธิผล*. สืบค้นจาก https://www.tpa.or.th/writer/read_this_book_topic.php?bookID=4747&read=true&count=true
- สุดารัตน์ เฝ้ามงคล. (2559). *ภาคีเครือข่ายกับการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย*. ขอนแก่น: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุนทร โคตรบรรเทา. (2562). *การบริหารการศึกษา หลักการและทฤษฎี (ฉบับปรับปรุง)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ปัญญาชน.

- สุนทร โพธิ์ทอง. (2563). *พื้นฐานการบริหารจัดการ: ทฤษฎีและปฏิบัติ*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุนีย์ มัลลิกะมาลย์. (2558). การมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนในการพัฒนา: ความหมายและความสำคัญ. *วารสารสังคมศาสตร์และการพัฒนา*, 10(2), 34-50
- สุบิน ผลอนุรักษ์วงศ์. (2563). รูปแบบการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาของภาคีเครือข่ายของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอในจังหวัดลพบุรี. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุภัทรชัย รินสาย. (2565). *การบริหารภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอปัว จังหวัดน่าน* (สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
- สุวรรณเมธี ชำรงไพศาล. (2559). แนวคิดการบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืนในองค์กร. *วารสารการจัดการธุรกิจ*, 12(3), 45-60.
- หน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2551). *คัมภีร์กศน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ เอ็น.เอ.รัตนะเทรตดิ้ง.
- อดิสร ภูงลิ , ยุภาพร ยุภาศ และภักดี โพธิ์สิงห์. (2562). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการบริหารจัดการเครือข่ายการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยในจังหวัดกาฬสินธุ์. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 16(1), 93–104.
- อดิสร พงษ์ไพโรจน์. (2562). *การบริหารจัดการเครือข่ายในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ม.ป.ท.
- อรัญญา เชาวลิต และทีมงาน. (2563). *ค้นหาคุณค่าของตนเองและคุณค่าของคนอื่น*. สืบค้นจาก http://wachira.ppho.go.th/web_wachira/knowledge_file /20200908101129_16.pdf
- อุดมลักษณ์ คงคาเนรมิต และ วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์. (2564). แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายเพื่อส่งเสริมการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. *วารสารมหาวิทยาลัยพนาครทรรศ*, 8(2), 45–49
- Brent, R., & Geoffrey, T. (1996). A study of the relationship of non-formal education community networks, social support, empowerment of personnel, and psychological development of consumers. In J. Homsuwan (Ed.), *Educational Development in Thai Communities* (pp. 98–110). Bangkok, Thailand: Thai Academic Press.
- Best, J. W., & Kahn J.V. (1993). *Research in Education* (7thed.). Boston, MA: Allyn And Bacon.

- Borg, W. R., & Gall, M. D. (1989). *Educational research. An introduction* (5 ed.). New York: Longman.
- Gulick L., & Urwick, L. (1969). *Notes on the Theory of Organization in Gulick L. Urwick, L. (ed) Paper on The Science of Administration*. New York : Institute of Public Administration.
- Saripah, L., Kamarubiani, N., Heryanto, D. N., Mutamam, M. H. A., & Siregar, H. L. (2019). *Conceptual participatory partnership models in improving the quality of education services in Community Learning Center (PKBM) in West Java. Unpublished manuscript*, Faculty of Education, University of Indonesia, Jakarta, Indonesia.
- Meegan, A. (1986). Participation in planning and the quality of Catholic schools in Wisconsin. In J. Homsuwan (Ed.), *Community involvement and school development in Thailand* (pp. 40–50). Bangkok, Thailand: Thai Education Press.
- Armstrong, P. (2015). *Effective school partnerships and collaboration for school improvement: a review of the evidence*. UK: Department for Education.
- Likert, R. (1932). *A technique for measurement of attitudes*. *Archives of Psychology*, 140, 5-55.
- _____. (1960). *New Patterns of Management*. New York: McGraw - Hill.
- Robbins, S. P., & Coulter, M. (2007). *Management*. New Jersey: Pearson Prentice Hall.



Christian University of Thailand



ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

Christian University of Thailand

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. นายอภิชาติ โชติแสงทอง ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์
2. นายนิรุทธ์ รุ่งเรือง รองผู้อำนวยการโรงเรียนธนาคารออมสิน
3. นายวิสาะ ลือสุวรรณ อาจารย์ สาขาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อุตสาหกรรมคณะ
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
4. ดร.ทักษิณ ช่อเทียนทิพย์ อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการ
จัดการ มทร.รัตนโกสินทร์(วังไกลกังวล)
5. นางวิภารัตน์ ชาแจ้ง ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอเกาะสามร้อย
ยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์



มหาวิทยาลัยคริสเตียน
CHRISTIAN UNIVERSITY OF THAILAND

ที่ ม.คต.28/ 3580 /2567

วันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายอภิชาติ โชติแสงทอง

ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เนื่องด้วยนายภานุพงษ์ นันทวิสาร์ รหัสนักศึกษา 662016 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์และได้รับความเห็นชอบจากคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ให้ทำวิจัยชื่อเรื่อง “การพัฒนาแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.จุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อินทวิสิน เป็นที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้นักศึกษาดำเนินการวิจัยมาจนถึงขั้นตอนการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ในการนี้หลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในการบริหาร จึงขอเรียนเชิญ ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา เพื่อให้เครื่องมือวิจัยของนักศึกษามีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อินทวิสิน)

คณบดีคณะสหวิทยาการ

ผู้ทำวิจัยนายภานุพงษ์ นันทวิสาร์

เบอร์โทรศัพท์ 092-934-2430 E-mail: tt_khongwan@dei.ac.th



มหาวิทยาลัยคริสเตียน
CHRISTIAN UNIVERSITY OF THAILAND

ที่ ม.คต.28/ 358/ /2567

วันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายนิรุจน์ รุ่งเรือง
รองผู้อำนวยการโรงเรียนธนาคารอสมสิน

เนื่องด้วยนายภานุพงษ์ นันทวิสาร์ รหัสนักศึกษา 662016 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์และได้รับความเห็นชอบจากคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ให้ทำวิจัยชื่อเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์ อันทรวิสิน เป็นที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้นักศึกษาดำเนินการวิจัยมาจนถึงขั้นตอนการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ในการนี้หลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในการบริหาร จึงขอเรียนเชิญ ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา เพื่อให้เครื่องมือวิจัยของนักศึกษามีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์ อันทรวิสิน)

คณบดีคณะสหวิทยาการ

ผู้ทำวิจัยนายภานุพงษ์ นันทวิสาร์

เบอร์โทรศัพท์ 092-934-2430 E-mail: tt_khongwan@dei.ac.th

มหาวิทยาลัยคริสเตียน มูลนิธิคริสตจักรในประเทศไทย เลขที่ 144 หมู่ 7 ตำบลหนองหอย อำเภอเมืองนครปฐม
จังหวัดนครปฐม 73000 หรือ ตู้ ปณ.33 ปณ.นครปฐม 73000.Tel: 0-3438-8555 E-mail: christian@christiac.ac.th



มหาวิทยาลัยคริสเตียน
CHRISTIAN UNIVERSITY OF THAILAND

ที่ ม.คต.28/ 35๕๖ /2567

วันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายวิฑูระ สื่อสุวรรณ

อาจารย์ประจำสาขาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อุตสาหกรรม

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

เนื่องด้วยนายภานุพงษ์ นันทวิสาร์ รหัสนักศึกษา 662016 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์และได้รับความเห็นชอบจากคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ให้ทำวิจัยชื่อเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อันทรีสิน เป็นที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้นักศึกษาดำเนินการวิจัยมาจนถึงขั้นตอนการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ในการนี้หลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในการบริหาร จึงขอเรียนเชิญ ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา เพื่อให้เครื่องมือวิจัยของนักศึกษามีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อันทรีสิน)

คณบดีคณะสหวิทยาการ

ผู้ทำวิจัยนายภานุพงษ์ นันทวิสาร์

เบอร์โทรศัพท์ 092-934-2430 E-mail: tt_khongwan@dei.ac.th

มหาวิทยาลัยคริสเตียน บุคลากรแห่งคริสตจักรในประเทศไทย เลขที่ 144 หมู่ 7 ตำบลอ้นยายหอม อำเภอเมืองนครปฐม
จังหวัดนครปฐม 73000 หรือ ตู้ ปณ.33 ปณ.นครปฐม 73000 โทร. 0-3438-8555 อีเมล christian@christian.ac.th



มหาวิทยาลัยคริสเตียน
CHRISTIAN UNIVERSITY OF THAILAND

ที่ ม.คต.28/ 35 83 /2567

วันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ทัศนีย์ ช่อเทียนพิพย์

อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล

เนื่องด้วยนายภานุพงษ์ นันทวิสาร์ รหัสนักศึกษา 662016 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์และได้รับความเห็นชอบจากคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ให้ทำวิจัยชื่อเรื่อง "การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม" โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อันทวิสิน เป็นที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้นักศึกษาดำเนินการวิจัยมาจนถึงขั้นตอนการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ในการนี้หลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในการบริหาร จึงขอเรียนเชิญ ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา เพื่อให้เครื่องมือวิจัยของนักศึกษามีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อันทวิสิน)

คณบดีคณะสหวิทยาการ

ผู้ทำวิจัยนายภานุพงษ์ นันทวิสาร์

เบอร์โทรศัพท์ 092-934-2430 E-mail: tt_khongwan@dei.ac.th



มหาวิทยาลัยคริสเตียน
CHRISTIAN UNIVERSITY OF THAILAND

ที่ ม.คต.28/ 5554 /2567

วันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางวิภารัตน์ ชาแจ้ง

ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เนื่องด้วยนายภานุพงษ์ นันทิวสาร รหัสนักศึกษา 662016 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์และได้รับความเห็นชอบจากคณะสภวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ให้ทำวิจัยชื่อเรื่อง “การพัฒนาแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อันทวิสิน เป็นที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้นักศึกษาดำเนินการวิจัยมาจนถึงขั้นตอนการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ในการนี้หลักสูตรฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในการบริหาร จึงขอเรียนเชิญ ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา เพื่อให้เครื่องมือวิจัยของนักศึกษามีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อันทวิสิน)

คณบดีคณะสภวิทยาการ

ผู้ทำวิจัยนายภานุพงษ์ นันทิวสาร

เบอร์โทรศัพท์ 092-934-2430 E-mail: tt_khongwan@dei.ac.th



ภาคผนวก ข

การพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมวิจัย

Christian University of Thailand



เอกสารรับรองโครงการวิจัย
คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน

เอกสารรับรองเลขที่ : น. 39/2567

ชื่อโครงการวิจัย : การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ชื่อผู้วิจัย : นายภานุพงษ์ นันทวิสาร

หน่วยงาน : หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ขอรับรองว่า โครงการวิจัยดังกล่าว ได้ผ่านการพิจารณาและให้ความเห็นชอบจาก
คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน

วันที่รับรอง : 13 มีนาคม 2568

วันที่หมดอายุ : 12 มีนาคม 2570



ลงชื่อ 187 26

(ศาสตราจารย์ ดร. เพ็ชรน้อย สิงห์ช่างชัย)

ประธานกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยคริสเตียน

ข้อมูลสำหรับอาสาสมัครวิจัย (Participant Information Sheet)

ชื่อโครงการวิจัย การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้
ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ชื่อโครงการ (อังกฤษ) Development of Partnership-Based Management Model of District
Learning Encouragement Center in Nakhon Pathom Province

ชื่อผู้วิจัย นายปานพงษ์ นันทวิสาร นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร
การศึกษา คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน

ที่อยู่ติดต่อผู้วิจัย

ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอสามร้อยยอด อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

146/2 หมู่ 7 ตำบลอ่าวน้อย อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โทรศัพท์ 0929342430 E-mail panupongtechno@gmail.com

การวิจัยในครั้งนี้มีความจำเป็นการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริม
การเรียนรู้ระดับอำเภอ เนื่องจากนโยบายการศึกษาของชาติและพระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้
พ.ศ. 2566 ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม
การปรับปรุงรูปแบบการบริหารจัดการให้ตอบสนองต่อความต้องการและบริบทของชุมชนจึงเป็น
สิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

ด้วยข้าพเจ้า นายปานพงษ์ นันทวิสาร นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการ
บริหารการศึกษา คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็น
วิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการ
เรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม” โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหา
การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม
2) เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้
ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม 3) เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของ
ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม 4) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองก่อนและ
หลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอใน
จังหวัดนครปฐม 5) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของ
ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และ
ด้านคุณค่า โดยมีอาจารย์ รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์ อันทวิสิน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งใน

การจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวให้สำเร็จลุล่วงไปได้ จำเป็นต้องได้รับข้อมูลจากท่านเพื่อประกอบ การศึกษา และนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้ไปเป็นข้อมูลเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบ ภาติเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม และภาติเครือข่ายสามารถ นำผลการวิจัยไปใช้ในการบริหารจัดการแบบภาติเครือข่าย เพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาติเครือข่ายเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนในการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกัน ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

ท่านเป็นบุคคลสำคัญยิ่งที่จะทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ โดยได้มีส่วนเกี่ยวข้อง กับการปฏิบัติงาน หน้าที่ ในศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย วิธีการได้มาซึ่งอาสาสมัครวิจัย โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กลุ่มที่ 1 ผู้อำนวยการสถานศึกษาศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ข้าราชการครู ครู กศน.ตำบล และ บุคลากรจากภาติเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง 70 คนในจังหวัดนครปฐม กลุ่มที่ 2 ผู้อำนวยการสถานศึกษา ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ข้าราชการครู 1 คน ครู กศน.ตำบล 8 คน และบุคลากรจากภาติ เครือข่าย 8 คน รวมทั้งสิ้น 18 คนในอำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก ผู้เข้าร่วมวิจัย 1. เกณฑ์คัดเข้า (Inclusion Criteria) 1) เป็น ผู้บริหารสถานศึกษา สกร.ระดับอำเภอ ข้าราชการครู ครู กศน.ตำบล และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ในศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ชาย หรือหญิง 2) เต็มใจเข้าร่วมการวิจัย 2. เกณฑ์คัดออก (Exclusion Criteria) ไม่สามารถเข้าร่วม กิจกรรมในช่วงเวลาที่กำหนด และ 3. เกณฑ์ตัดผู้เข้าร่วมวิจัยออกจากโครงการ (Discontinuation Criteria) 1) ขาดการเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป 2) เป็นผู้ที่ไม่สามารถร่วมโครงการวิจัยได้ ตลอดโครงการวิจัย โดยมีการตอบ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหาร จัดการแบบภาติเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม จำนวน 27 ข้อ ก่อนการปฏิบัติการ เข้ารับการอบรมการวางแผน ความร่วมมือ การดำเนินการรายงานและ ปรับปรุง และร่วมในการปฏิบัติการทดลองตามที่ปรากฏในแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย หลังสิ้นสุดการปฏิบัติการทดลองในกุมภาพันธ์ 2568 ผู้วิจัยจะนำไปสรุปผลการปฏิบัติการทดลอง และดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไปจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการเข้าร่วมการวิจัย และยินยอมให้ข้อมูลความคิดเห็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ข้อมูลทั้งหมดจะถูก นำมาแปลผล เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม และใช้เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น จึงไม่เกิดผล กระทบต่อการปฏิบัติงานและการดำรงชีวิตประจำวันของท่านหากภายหลังท่านเปลี่ยนใจท่านมีสิทธิ ยุติการเข้าร่วมการวิจัยได้ตลอดเวลา

ในระหว่างเข้าร่วมการวิจัยหากท่านมีข้อข้องใจประการใดเกี่ยวกับการวิจัยท่านสามารถ ติดต่อได้ที่เบอร์มือถือ 092-9342430 หรือ e-mail: panupongtechno@gmail.com หากท่านได้รับการ

ปฏิบัติไม่ตรงตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมวิจัย ท่านสามารถติดต่อกับประธาน
คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนหรือผู้แทนได้ที่คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัย คริสเตียน จังหวัดนครปฐม โทร. 034-3885559 ต่อ 1340

หากท่านยินดีเข้าร่วมการวิจัยเพื่อให้ข้อมูล กรุณาลงลายมือชื่อในเอกสารด้านล่าง
และข้าพเจ้าขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ขอพระเจ้าทรงอวยพระพร



(นายภานุพงษ์ นันทวิสาร์)

ผู้วิจัย



(รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษา)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Christian University of Thailand

หนังสือแสดงความยินยอมการเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครวิจัย

Informed Consent Form

ทำที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เลขที่อาสาสมัครวิจัย

ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงนามทำหนังสือนี้ ขอแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย
ชื่อโครงการวิจัย การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้
ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ชื่อผู้วิจัย นายภานุพงษ์ นันทวิสาร์ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร

การศึกษา คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน

ที่อยู่ติดต่อผู้วิจัย 146/2 หมู่ 7 ตำบลอ่าวน้อย อำเภอมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
โทรศัพท์ 0929342430

ข้าพเจ้า ได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย รายละเอียด
ขั้นตอนต่างๆที่จะต้องปฏิบัติหรือได้รับการปฏิบัติ ความเสี่ยง/อันตราย และประโยชน์ซึ่งจะเกิดขึ้น
จากการวิจัยเรื่องนี้ โดยได้อ่านรายละเอียดในเอกสารชี้แจงอาสาสมัครวิจัยโดยตลอด และได้รับ
คำอธิบายจากผู้วิจัยจนเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว

ข้าพเจ้าจึงสมัครใจเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงอาสาสมัครวิจัย
โดยข้าพเจ้ายินยอมสละเวลา (ตอบแบบสอบถาม จำนวน 27 ข้อ ปฏิบัติการ เข้าร่วมการอบรมการ
วางแผน ความร่วมมือ การดำเนินการการรายงานและปรับปรุง และรวมในการปฏิบัติการทดลอง
ตามที่ปรากฏในแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย) เมื่อเสร็จสิ้นการวิจัยแล้วข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
กับอาสาสมัครวิจัย จะถูกทำลายหากเก็บไว้ศึกษาต่อก็ต้องระบุให้ชัดเจน

ข้าพเจ้ามีสิทธิถอนตัวออกจากการวิจัยเมื่อใดก็ได้ตามความประสงค์ โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล
ซึ่งการถอนตัวออกจากการวิจัยนั้น จะไม่มีผลกระทบในทางใดๆ ต่อข้าพเจ้าทั้งสิ้น (ระบุเป็นต้นว่า
ไม่มีผลกระทบต่อการดูแลสุขภาพ/ ผลต่อการศึกษา/ ผลต่อการเรียน)

ข้าพเจ้าได้รับคำรับรองว่า ผู้วิจัยจะปฏิบัติต่อข้าพเจ้าตามข้อมูลที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจง
อาสาสมัครวิจัยและข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า ผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับ โดยจะ
นำเสนอข้อมูลการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น ไม่มีข้อมูลใดในการรายงานที่จะนำไปสู่การระบุตัว
ข้าพเจ้า

หากข้าพเจ้าไม่ได้รับการปฏิบัติตรงตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงอาสาสมัครวิจัย ข้าพเจ้าสามารถติดต่อ นายอนุพงษ์ นันทิวสาร เบอร์โทรศัพท์ 0929342430 พร้อมทั้งสามารถร้องเรียนได้ที่ คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยคริสเตียน เลขที่ 144 หมู่ 7 ตำบลคอนยายหอม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โทรศัพท์ 0-3438-8555 ต่อ 1340,1318

ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารข้อมูลสำหรับอาสาสมัครวิจัย และสำเนานหนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัยของอาสาสมัครวิจัยไว้แล้ว

ลงชื่อ..... ลงชื่อ.....
 (.....) (.....)
 ผู้วิจัยหลัก อาสาสมัครวิจัย
 วันที่...../...../..... วันที่...../...../.....



Christian University of Thailand

ลงชื่อ..... ลงชื่อ.....
 (.....) (.....)
 พยาน พยาน
 วันที่...../...../..... วันที่...../...../.....

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ค 1 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ค 2 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ค 3 รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ค 4 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ค 5 แผนปฏิบัติการทดลองรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ค 6 แบบประเมินผลการทดลองก่อนและหลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

ค 7 แบบประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าต่อการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม (Efficiency, Effectiveness and Value Evaluation)



ค 1 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของ
ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

Christian University of Thailand

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของ
ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

การพิทักษ์สิทธิของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ข้าพเจ้าขอแสดงความยินยอมในการตอบแบบสอบถามความคิดเห็น โดยได้ลงนามไว้

..... (ลงชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม/ผู้ร่วมปฏิบัติการทดลอง)

..... / /

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพเป็นจริงของผู้ตอบ
แบบสอบถามมากที่สุด

1. เพศ ☐ หญิง ☐ ชาย

2. อายุ ☐ 20-35 ปี ☐ 36-45 ปี ☐ 46-60 ปี ☐ 60 ปี ขึ้นไป

(อายุเกิน 6 เดือน ให้นับเป็น 1 ปี)

3. วุฒิการศึกษา ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ☐ 1-5 ปี ☐ 6-10 ปี ☐ 11-15 ปี

☐ 16-20 ปี ☐ 21-25 ปี ☐ 25 ปี ขึ้นไป

(ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกิน 6 เดือน ให้นับเป็น 1 ปี)

5. ประเภทของผู้ตอบแบบสอบถาม ☐ ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ☐ ครู กศน.ตำบล

☐ บุคลากรทางการศึกษา ☐ ครู ☐ ผู้บริหาร สกร.

☐ บุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย
ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

คำชี้แจง ให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาระดับของสภาพปัญหาแต่ละข้อว่าอยู่ในระดับใดและ

ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน มีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีปัญหามากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีปัญหามาก

ระดับ 3 หมายถึง มีปัญหาปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีปัญหาน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีปัญหาน้อยที่สุด

ข้อที่	สภาพปัญหา	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
การวางแผน						
1	การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของโครงการ หรือกิจกรรม ทั้งในอดีตปัจจุบันและอนาคต เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกัน ของหลายภาคส่วน					
2	กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของแผนงาน ที่เกิดจาก ความร่วมมือของหลายภาคส่วน และมีความชัดเจน ตรงตาม ความต้องการของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ					
3	กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของแผนงาน ที่เกิดจาก ความร่วมมือของหลายภาคส่วน จะมีความชัดเจน ตรงตาม ความต้องการของชุมชน					
4	การจัดทำแผนงาน การดำเนินงานของโครงการและกิจกรรม ใด ๆ ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี จากหลายภาคส่วน					
5	การจัดแผนงาน โครงการและกิจกรรมที่มีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์					
6	การจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณมีความเหมาะสม เพียงพอในการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนงาน โครงการและกิจกรรม					
ความร่วมมือ						
7	มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของแต่ละฝ่ายไว้อย่างชัดเจน และเพื่อความเข้าใจตรงกัน					

ข้อที่	สภาพปัญหา	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
8	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีความเต็มใจให้ความร่วมมือกิจกรรมต่าง ๆ ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ					
9	ครูและบุคลากรมีการสื่อสารและประสานงานระหว่างศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอกับหน่วยงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง					
10	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญและเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน					
11	ภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องได้ให้ความร่วมมือแก้ไขปัญหาและหาแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง การดำเนินงาน ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ					
การดำเนินการ						
12	บุคลากรจากหลายภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้					
13	บุคลากรจากหลายภาคส่วนมีการดำเนินการด้านการใช้ทรัพยากรที่ได้รับจัดสรรอย่างเหมาะสมและเพียงพอ เช่น บุคลากร งบประมาณ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี					
14	บุคลากรจากหลายภาคส่วนมีการดำเนินการด้านการสนับสนุนส่งเสริมให้บรรลุเป้าหมาย					
15	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินการตามแผนงานติดตามและปรับปรุงตามระบบและความจำเป็น					
16	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินงานที่สามารถแก้ไขปัญหาอุปสรรคได้					
รายงาน						
17	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ของโครงการ หรือ					

ข้อที่	สภาพปัญหา	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
	กิจกรรมใด ๆ รวมทั้งแผนงานที่ได้กำหนดไว้					
18	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงาน ตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย ของโครงการหรือกิจกรรมใด ๆ รวมทั้งแผนงานที่ได้กำหนดไว้ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง					
19	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการรายงานข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและนำเสนอในช่วงเวลาที่มีการดำเนินงานของโครงการหรือกิจกรรม เพื่อเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจในการดำเนินการขั้นต่อไป					
20	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการดำเนินงานเพื่อประกอบการตัดสินใจในการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมต่อไป					
21	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการนำเสนอข้อมูลผลการดำเนินงานของแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรม ให้บุคคลหรือหน่วยงานอื่น นำไปใช้ในการตัดสินใจหรือวางแผนงานที่เกี่ยวข้อง					
ปรับปรุง						
22	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการประเมินผลการดำเนินงานด้านบุคลากรตามแผนที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร					
23	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการประเมินผลการดำเนินงานด้านกระบวนการทำงาน ตามแผนที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนากระบวนการทำงาน					
24	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมสถานการณ์และการดำเนินงานตามโครงการและกิจกรรมที่กำหนดในแผนงาน					
25	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการพัฒนากระบวนการทำงานที่					

ข้อที่	สภาพปัญหา	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
	สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมสถานการณ์และการดำเนินงาน ตามโครงการและกิจกรรมที่กำหนดในแผนงาน					
26	มีการปรับปรุงการจัดโครงการและกิจกรรมให้เป็นประโยชน์ ต่อผู้รับบริการ					

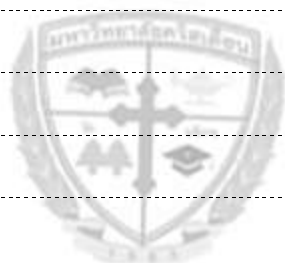
ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....



ขอขอบพระคุณสำหรับการประเมินเป็นอย่างสูง
 ภาณุพงษ์ นันทวิสาร

ผู้วิจัย



ค 2 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

**ของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของ
ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม**

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

ของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของ

ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

คำชี้แจง ท่านผู้ทรงคุณวุฒิโปรดพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของแต่ละรายข้อ ระดับของสภาพปัญหาแต่ละรายข้อตามวัตถุประสงค์ ว่าท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นหรือไม่ และมีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง กรุณาระบุในช่องข้อเสนอแนะ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน มีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง เห็นด้วยว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ เห็น ด้วย (-1)	
การวางแผน (Plan) หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการดำเนินโครงการกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันของหลายภาคส่วน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินงานมีเป้าหมาย ตรงกับความต้องการของ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้และความต้องการของชุมชน โดยการจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอเหมาะสม เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างหลายภาคส่วน โดยจัดแผนงาน โครงการและกิจกรรมให้มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับปรุงตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง					
1	การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของโครงการ หรือ กิจกรรม ทั้งในอดีตปัจจุบันและอนาคต เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันของหลายภาคส่วน				
2	กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของแผนงาน ที่เกิดจากความร่วมมือของหลายภาคส่วน และมีความชัดเจน ตรงตามความต้องการของศูนย์ส่งเสริมการ				

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ เห็นใจ (0)	ไม่ เห็น ด้วย (-1)	
	เรียนรู้ระดับอำเภอ				
3	กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของแผนงาน ที่เกิด จากความร่วมมือของหลายภาคส่วน จะมีความชัดเจน ตรงตามความต้องการของชุมชน				
4	การจัดทำแผนงาน การดำเนินงานของโครงการและ กิจกรรมใด ๆ ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี จากหลาย ภาคส่วน				
5	การจัดแผนงาน โครงการและกิจกรรมที่มีความ ยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์				
6	การจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณมีความเหมาะสม เพียงพอในการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนงาน โครงการและกิจกรรม				
ความร่วมมือ (Cooperation) หมายถึง การกระทำที่มุ่งเน้นให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้าใจในเป้าหมาย ร่วมกัน เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของแต่ละฝ่าย ได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาและหาแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง การดำเนินงาน ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ					
7	มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของแต่ละฝ่ายไว้อย่าง ชัดเจน และเพื่อความเข้าใจตรงกัน				
8	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีความเต็มใจ ให้ความร่วมมือ กิจกรรมต่าง ๆ ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับ อำเภอ				
9	ครูและบุคลากรมีการสื่อสารและประสานงานระหว่าง ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอกับหน่วยงาน หรือ				

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ เห็นใจ (0)	ไม่ เห็น ด้วย (-1)	
	บุคคลที่เกี่ยวข้อง				
10	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญและเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน				
11	ภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องได้ให้ความร่วมมือแก้ไขปัญหาและหาแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง การดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ				
การดำเนินการ (Execution) กระบวนการทำงานร่วมกัน ที่มีการวางแผน จัดกิจกรรม สนับสนุนส่งเสริมและติดตามผล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยมีจุดเด่นคือการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของหลายภาคส่วน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง					
12	บุคลากรจากหลายภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้				
13	บุคลากรจากหลายภาคส่วนมีการดำเนินการด้านการใช้ทรัพยากรที่ได้รับจัดสรรอย่างเหมาะสมและเพียงพอ เช่น บุคลากร งบประมาณ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี				
14	บุคลากรจากหลายภาคส่วนมีการดำเนินการด้านการสนับสนุนส่งเสริมให้บรรลุเป้าหมาย				
15	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินการตามแผนงาน ติดตามและปรับปรุงตามระบบและความจำเป็น				
16	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินงานที่สามารถแก้ไขปัญหาอุปสรรคได้				
รายงาน (Report) หมายถึง การนำเสนอผลการดำเนินงาน ความก้าวหน้า หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ					

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ เห็นใจ (0)	ไม่ เห็น ด้วย (-1)	
การดำเนินกิจกรรม โครงการหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอหรือหน่วยงาน เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบข้อมูลและสามารถนำไปใช้ในการประเมิน ตัดสินใจ หรือวางแผนการดำเนินการในขั้นต่อไป					
17	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ของโครงการ หรือกิจกรรมใด ๆ รวมทั้งแผนงานที่ได้กำหนดไว้				
18	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงาน ตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการหรือกิจกรรมใด ๆ รวมทั้งแผนงานที่ได้กำหนดไว้เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง				
19	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการรายงานข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและนำเสนอในช่วงเวลาที่มีการดำเนินงานของโครงการหรือกิจกรรม เพื่อเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจในการดำเนินการขั้นต่อไป				
20	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการดำเนินงานเพื่อประกอบการตัดสินใจในการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมต่อไป				
21	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการนำเสนอข้อมูลผลการดำเนินงานของแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรม ให้				

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ เห็นใจ (0)	ไม่ เห็น ด้วย (-1)	
	บุคคลหรือหน่วยงานอื่น นำไปใช้ในการตัดสินใจหรือวางแผนงานที่เกี่ยวข้อง				
ปรับปรุง (Improvement) หมายถึง กระบวนการที่มุ่งเน้นไปที่การทำให้สิ่งต่างๆ ดีขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น และตอบสนองความต้องการได้ดียิ่งขึ้น โดยมีเป้าหมายหลักคือการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร กระบวนการทำงาน และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเป็นประโยชน์ต่อผู้รับบริการ					
22	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการประเมินผลการดำเนินงานด้านบุคลากรตามแผนที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร				
23	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการประเมินผลการดำเนินงานด้านกระบวนการทำงาน ตามแผนที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนากระบวนการทำงาน				
24	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการพัฒนามูลค่าที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมสถานการณ์และการดำเนินงานตามโครงการและกิจกรรมที่กำหนดในแผนงาน				
25	ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีการพัฒนากระบวนการทำงานที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมสถานการณ์และการดำเนินงานตามโครงการและกิจกรรมที่กำหนดในแผนงาน				
26	มีการปรับปรุงการจัดโครงการและกิจกรรมให้เป็นประโยชน์ต่อผู้รับบริการ				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณสำหรับการประเมินเป็นอย่างสูง

ภานุพงษ์ นันทวิสาร์

ผู้วิจัย



Christian University of Thailand



ค 3 รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้
ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

Christian University of Thailand

รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

เรื่อง

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ
ในจังหวัดนครปฐม

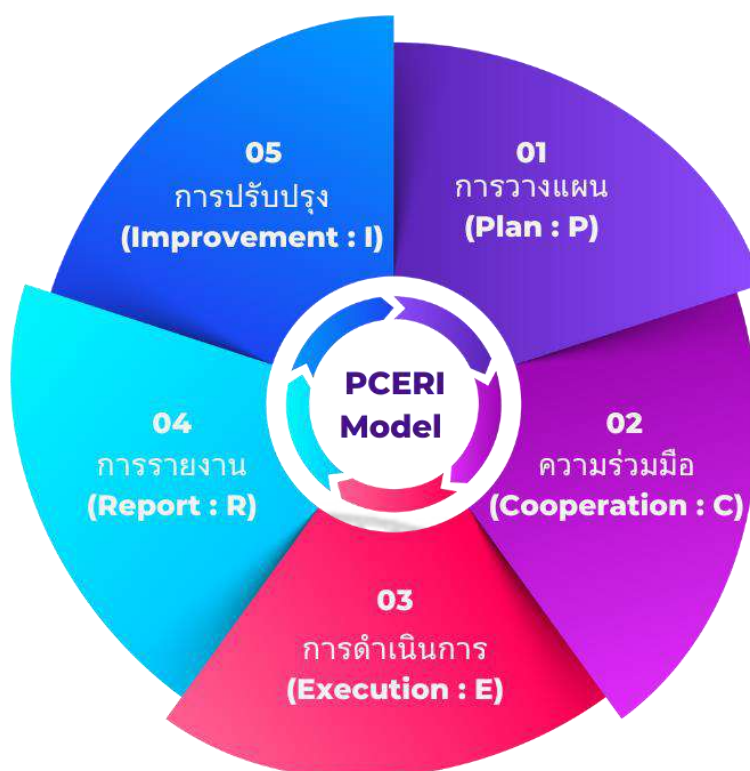
หลักการ

การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอเป็นสิ่งสำคัญ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาคีเครือข่ายเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนในการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนาแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอครั้งนี้ ได้สังเคราะห์ ทฤษฎีการบริหารของกูลลิค และ เออร์วิค (Gulick and Urwick, 1969) กระบวนการบริหาร POSDCoRB ทฤษฎีการบริหารของ ลีเคิร์ต (Rensis Likert, 1960) การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) โครงสร้างของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเกี่ยวกับภาคีเครือข่าย

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ
ในจังหวัดนครปฐม และนำไปทดลองใช้ในศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอดอนตูม จังหวัด
นครปฐม

รูปแบบ: ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังภาพประกอบต่อไปนี้



Christian University of Thailand

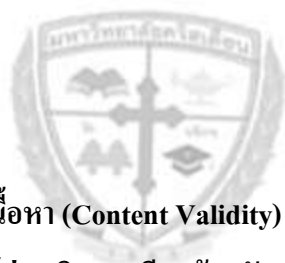
1. การวางแผน (P-Plan) หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการดำเนินโครงการกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันของหลายภาคส่วน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินงานมีเป้าหมาย ตรงกับความต้องการของ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้และความต้องการของชุมชน โดยการจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอเหมาะสม เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างหลายภาคส่วน โดยจัดแผนงาน โครงการและกิจกรรมให้มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับปรุงตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง
2. ความร่วมมือ (C-Cooperation) หมายถึง การกระทำที่มุ่งเน้นให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้าใจในเป้าหมายร่วมกัน เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของแต่ละฝ่าย ได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาและหาแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง การดำเนินงาน ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ
3. การดำเนินการ (E-Execution) กระบวนการทำงานร่วมกัน ที่มีการวางแผน จัดกิจกรรม สนับสนุน ส่งเสริมและติดตามผล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยมีจุดเด่นคือการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกคน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

4. การรายงาน (R-Report) หมายถึง การนำเสนอผลการดำเนินงาน ความก้าวหน้า หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรม โครงการหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอหรือหน่วยงาน เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบข้อมูลและสามารถนำไปใช้ในการประเมินตัดสินใจ หรือวางแผนการดำเนินการในขั้นต่อไป

5. การปรับปรุง (I -Improvement) หมายถึง กระบวนการที่มุ่งเน้นไปที่การทำให้สิ่งต่างๆ ดีขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น และตอบสนองความต้องการได้ดียิ่งขึ้น โดยมีเป้าหมายหลักคือการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร กระบวนการทำงาน และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเป็นประโยชน์ต่อผู้รับบริการ



Christian University of Thailand



ค 4 แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคี

เครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

Christian University of Thailand

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้
ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

คำชี้แจง ท่านผู้ทรงคุณวุฒิโปรดพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของแต่ละรายข้อ ว่าท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นหรือไม่ และมีข้อเสนอแนะ เพื่อการปรับปรุง กรณาระบุในช่องข้อเสนอแนะ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน มีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง เห็นด้วยว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 -1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ เห็น ด้วย (-1)	
1	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับชื่อเรื่อง				
2	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมเพื่อนำไปใช้ในการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ				
3	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ				
4	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความถูกต้องตามหลักการและทฤษฎี				

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ เห็น (0)	ไม่ เห็น ด้วย (-1)	
	การบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับ อำเภอ				
5	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีขั้นตอนและ องค์ประกอบ ครบถ้วน ชัดเจน				
6	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีรายละเอียด ของแต่ละองค์ประกอบชัดเจนและ เข้าใจง่าย				
7	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นใช้ภาษาที่ถูกต้อง และเหมาะสม				
8	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบใหม่ มีความทันสมัย สามารถนำไปใช้ได้ ในศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับ อำเภอ				
9	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีจุดเน้นที่วิธีการ และกระบวนการเพื่อผลลัพธ์ ที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์				
10	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีประโยชน์และ มีคุณค่าการบริหารจัดการแบบภาคี เครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ ระดับอำเภอ				
11	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นเมื่อนำไปใช้ มีการ ใช้ระยะเวลาที่เหมาะสม				

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง
		เห็น ด้วย (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ เห็น ด้วย (-1)	
12	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นเมื่อนำไปใช้ต้อง ใช้ความรู้ ทักษะ และจริยธรรม ของผู้รับผิดชอบ				
13	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม ต่อการใช้ทรัพยากรและงบประมาณ ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับ อำเภอ				
14	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถวัดและ ประเมินผลได้				
15	รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติมได้				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณสำหรับการประเมินเป็นอย่างสูง

ภานุพงษ์ นันทวิสาร์

ผู้วิจัย



ค 5 แผนปฏิบัติการทดลองรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้

ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

Christian University of Thailand

แผนปฏิบัติการทดลองรูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

การจัดทำแผนปฏิบัติการทดลอง ดำเนินการตามรูปแบบของการวิจัย 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย การวางแผน ความร่วมมือ การดำเนินการ รายงานและการปรับปรุง ตามรายละเอียดในตาราง

ผู้เข้าร่วมปฏิบัติการทดลองการใช้อยู่แบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม ได้แก่ ผู้อำนวยการ 1 คน ครูอาสาฯ 3 คน ครู กศน.ตำบล 8 คน และผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 8 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน

การพิทักษ์สิทธิของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ข้าพเจ้าขอแสดงความยินยอมในการปฏิบัติการทดลองตามแผน โดยได้ลงนามไว้

..... (ลงชื่อผู้ตอบแบบสอบถามและผู้ร่วมปฏิบัติการทดลอง)

...../...../.....

ที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการดำเนินงาน	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
1	การวางแผน (Plan)	- เพื่อให้ผู้บริหารครู และบุคลากร ที่เกี่ยวข้อง สามารถวางแผนการดำเนินงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย กำหนดเป้าหมาย	ผู้บริหาร ครู และบุคลากร ร่วมกันกำหนดเป้าหมาย วางแผนจัดสรรทรัพยากร ออกแบบโครงการ และสร้างความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	กันยายน 2567	ผู้วิจัย และกลุ่มทดลอง

ที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการดำเนินงาน	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
		จัดสรรทรัพยากร ออกแบบโครงการ และสร้างความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่างๆ			
2	ความร่วมมือ (Cooperation)	-เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีความเข้าใจในเป้าหมายร่วมกัน รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน และสามารถประสานความร่วมมือในการดำเนินงาน แก้ไขปัญหาและพัฒนา ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้	ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ กำหนดบทบาทหน้าที่ชัดเจน โดยมีครูและบุคลากรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหน่วยงานภายนอกให้ความร่วมมือทั้งการเสนอแนะและร่วมแก้ไขปัญหาพัฒนางาน โดยทุกฝ่ายเต็มใจสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ฯ	กันยายน 2567 ถึง มกราคม 2568	ผู้วิจัย และกลุ่มทดลอง

ที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการดำเนินงาน	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
		ระดับอำเภอ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ			
3	การดำเนินงาน (Execution)	- เพื่อให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่อง	ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องมีการร่วมดำเนินงาน โดยจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม สนับสนุนการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย พร้อมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องติดตาม ปรับปรุง และแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่องอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ	ตุลาคม 2567	ผู้วิจัย และกลุ่มทดลอง
4	รายงาน (Report)	เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบความก้าวหน้า ผลการ	ครู และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรายงานข้อมูลผลการดำเนินงาน วิเคราะห์ และนำเสนอความก้าวหน้าที่เป็นปัจจุบัน เพื่อใช้ในการปรับปรุงพัฒนาและเป็นข้อมูลให้หน่วยงานอื่นนำไปใช้ตัดสินใจวางแผนต่อไป	กุมภาพันธ์ 2568	ผู้วิจัย และกลุ่มทดลอง

ที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการดำเนินงาน	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
		ดำเนินงานและข้อมูลที่เกี่ยวข้องผ่านการรายงานของผู้รับผิดชอบ และสามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบการประเมินตัดสินใจและวางแผนในขั้นต่อไปได้			
5	ปรับปรุง (Improvement)	เพื่อให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องพัฒนาปรับปรุงกระบวนการทำงาน ศักยภาพบุคลากร และผลลัพธ์	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องประเมินผลการดำเนินงานทั้งด้านบุคลากรและกระบวนการทำงาน เพื่อนำไปพัฒนาศักยภาพบุคลากรและปรับปรุงกระบวนการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง รวมถึงปรับปรุงโครงการและกิจกรรมให้เกิดประโยชน์ต่อผู้รับบริการ	กุมภาพันธ์ 2568	ครู และผู้วิจัย

ที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการดำเนินงาน	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
		อย่าง ต่อเนื่อง เพื่อให้ศูนย์ ส่งเสริมการ เรียนรู้ระดับ อำเภอ สามารถ ตอบสนอง ความ ต้องการและ สร้าง ประโยชน์ ผู้รับบริการ			

ภานุพงษ์ นันทวิสาร์
ผู้วิจัย



ค 6 แบบประเมินผลการทดลองก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์

ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

Christian University of Thailand

แบบประเมินผลการทดลองก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์

ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

คำชี้แจง: โปรดพิจารณาผลของการจัดกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้นำมาทดลองใช้ว่ามีความคิดเห็น ต่อข้อคำถามแต่ละข้ออยู่ในระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในระดับที่ท่านมีความเห็น ดังเกณฑ์ด้านล่างและหากมีข้อเสนอแนะ โปรดระบุ

ระดับ 5 หมายถึง มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผลการประเมิน					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1	ท่านมีความพร้อมในการปฏิบัติทดลองรูปแบบที่นำมาใช้ในครั้งนี้						
2	ท่านมีความรู้และเข้าใจในวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่ผู้วิจัยนำมาปฏิบัติการทดลอง						
3	ท่านเห็นว่ากิจกรรมที่นำมาปฏิบัติทดลองมีขั้นตอนที่ชัดเจนและสามารถนำมาสู่การปฏิบัติได้						
4	ท่านมีความรู้และทักษะในการใช้รูปแบบการจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ						
5	ท่านเห็นว่าผลการปฏิบัติทดลองส่งผลดีต่อการใช้รูปแบบการจัดการแบบภาคี						

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น ผลการประเมิน					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
	เครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ						
6	ท่านเห็นว่าการปฏิบัติทดลองมีคุณค่าต่อการใช้รูปแบบการจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ						
7	ท่านเห็นว่าการใช้การใช้รูปแบบการจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ สามารถบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ได้						
8	ท่านเห็นว่าการที่ผู้วิจัยนำเสนอมีความเข้าใจง่าย ชัดเจน ไม่ซับซ้อน						
9	ท่านเห็นว่าการที่รูปแบบมีความถูกต้องตามหลักการใช้รูปแบบการจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ						
10	ท่านเห็นว่าการที่ปฏิบัติการทดลองมีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่กำหนด						
11	ท่านเห็นว่าการใช้รูปแบบการจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ เป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ภานุพงษ์ นันทวิสาร์

ผู้วิจัย



Christian University of Thailand



ค 7 แบบประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าต่อการใช้รูปการบริหารจัดการแบบภาคี

เครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม

(Efficiency, Effectiveness and Value Evaluation)

Christian University of Thailand

แบบประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

และคุณค่าต่อการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ
ในจังหวัดนครปฐม (Efficiency, Effectiveness and Value Evaluation)

คำชี้แจง: โปรดพิจารณาประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุณค่า ต่อรูปแบบที่ผู้วิจัยได้นำมาทดลอง
ว่าข้อคำถามแต่ละข้ออยู่ในระดับใด อย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตาราง
ความคิดเห็นตามเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

5 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ประสิทธิผล/คุณค่า ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ประสิทธิผล/คุณค่า ในระดับ มาก

3 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ประสิทธิผล/คุณค่า ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ประสิทธิผล/คุณค่า ในระดับ น้อย

1 หมายถึง มีประสิทธิภาพ/ประสิทธิผล/คุณค่า ในระดับ น้อยที่สุด

และหากมีข้อเสนอแนะปรับปรุงอย่างไรโปรดระบุ

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน					ข้อเสนอแนะเพื่อ ปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
ประสิทธิภาพของรูปแบบ							
1	รูปแบบที่นำมาทดลองมีการกำหนด วัตถุประสงค์ชัดเจน						
2	รูปแบบที่นำมาทดลองบรรลุ วัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้						
3	รูปแบบที่นำมาทดลองมีขั้นตอนที่ชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้						
4	รูปแบบที่นำมาทดลองคุ้มค่าและเป็น ประโยชน์ต่อการใช้การบริหารจัดการ แบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการ เรียนรู้ระดับอำเภอ						
5	รูปแบบที่นำมาทดลองเหมาะสมกับการ						

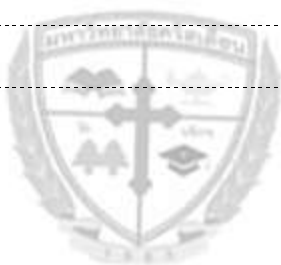
ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน					ข้อเสนอแนะเพื่อ ปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
ประสิทธิภาพของรูปแบบ							
	ปฏิบัติงานของครูและบุคลากรจากภาคี เครือข่าย						
6	รูปแบบที่นำมาทดลอง ครูและบุคลากร จากภาคีเครือข่าย มีสื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศที่เพียงพอ เหมาะสมกับการใช้งาน						
7	รูปแบบที่นำมาทดลอง ระยะเวลาที่ใช้มี ความเหมาะสม						
ประสิทธิผลของรูปแบบ							
8	รูปแบบที่นำมาทดลอง เกิดประโยชน์ต่อการใช้รูปแบบการบริหาร จัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ						
9	รูปแบบที่นำมาทดลอง เกิดประโยชน์ต่อศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ ระดับอำเภอ						
10	รูปแบบที่นำมาทดลอง เกิดประโยชน์และสะดวกต่อศูนย์ ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ						
11	รูปแบบที่นำมาทดลอง ทำให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงในด้านนวัตกรรมโดยใช้การ บริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย ทำให้ เกิดคุณค่าต่อศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ ระดับอำเภอ						
12	รูปแบบที่นำมาทดลอง ทำให้ครูมีความ						

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน					ข้อเสนอแนะเพื่อ ปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
ประสิทธิภาพของรูปแบบ							
	กระตือรือร้น ในการใช้รูปแบบการ บริหารจัดการแบบภาคีเครือข่ายของศูนย์ ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ						
คุณค่าของรูปแบบ							
13	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลอง มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการแบบ ภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ ระดับอำเภอ						
14	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลอง ทำให้เกิดความร่วมมือที่ดีระหว่าง ผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง						
15	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลอง สามารถแก้ปัญหการบริหารจัดการแบบ ภาคีเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ ระดับอำเภอ						
16	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลอง ทำให้มีการใช้การบริหารจัดการแบบภาคี เครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ ระดับอำเภอ						
17	ท่านเห็นว่ารูปแบบที่นำมาทดลอง จำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบาย เพื่อนำมาสู่การปฏิบัติของ ศูนย์ส่งเสริม การเรียนรู้ระดับอำเภอ						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ผลกระทบโดยตรงทางบวก

2. ผลกระทบโดยตรงทางลบ



ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ภานุพงษ์ นันทวิสาร์

ผู้วิจัย

Christian University of Thailand



ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์ขอเก็บข้อมูลการวิจัย

Christian University of Thailand



มหาวิทยาลัยคริสเตียน
CHRISTIAN UNIVERSITY OF THAILAND

ที่ ม.คต.28/ 0939 /2568 ว.24

วันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน.....

เอกสารที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามการวิจัย จำนวน 5 ฉบับ
2. เอกสารรับรองโครงการวิจัย จำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วยนายภานุพงษ์ นันทิวสาร รหัสนักศึกษา 662016 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้ลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์และได้รับความเห็นชอบจากคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ให้ทำวิจัยชื่อเรื่อง "การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบภาคีเครือข่าย ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดนครปฐม" โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อินทวิสิน เป็นที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม ขณะนี้นักศึกษาอยู่ในขั้นตอนของการเก็บข้อมูลวิจัย เพื่อจะนำไปวิเคราะห์ และเรียบเรียง เป็นองค์ความรู้ใหม่ต่อไป ในการนี้หลักสูตรฯ จึงขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัยจากผู้บริหารและครูในโรงเรียนของท่าน จำนวน 5 คน ดังรายละเอียดในแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมกับจดหมายฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ อินทวิสิน)

คณบดีคณะสหวิทยาการ

ผู้ทำวิทยานิพนธ์ นายภานุพงษ์ นันทิวสาร

เบอร์โทรศัพท์ 092-934-2430 E-mail: tt_khongwan@del.ac.th

**รายชื่อศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด
นครปฐม**

1. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอเมืองนครปฐม
2. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอกุพทอง
3. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอกำแพงแสน
4. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอนครชัยศรี
5. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอสองพี่น้อง
6. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอดอนตูม
7. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอบางเลน



Christian University of Thailand

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล

นายภานุพงษ์ นันทวิสาร

วัน เดือน ปีเกิด

วันที่ 03 กรกฎาคม พ.ศ.2530

สถานที่เกิด

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2553

ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) สาขา เทคโนโลยีและสื่อสาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปัจจุบัน

กำลังศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยคริสเตียน

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2564 – 2565

ครูผู้ช่วย ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
อำเภอคอนตูม สังกัดสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษา
ตามอัธยาศัยจังหวัดนครปฐม

พ.ศ. 2566 – 2567

ครู ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอคอนตูม สังกัดสำนักงาน
ส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครปฐม

พ.ศ. 2567 – ปัจจุบัน

ครู ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอสามร้อยยอด
สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์